

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur. ©*

Cilt: 39 • Sayı: 465 • EKİM 1998
(KDV DAHİL) 400.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Halük HACALOĞLU

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumluları:
Levent KOSOVA - Tarkan ARIKDAL

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 4.800.000 TL.
(Öğrenciler: 3.800.000 TL.) Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294

Banka Hesap No: Garanti Bankası,
Galatasaray Şubesi 6200604-4
Ayda bir yayınlanır.

<http://www.bilyay.org.tr>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: İMAJİNATİF YAPIMIZ 2
- GERÇEĞİN ARAŞTIRILMASI 5
- DÜNYANIN MEVSİMLERİ 8
- "AVRUPA RUHU": FARKLI BİR PARTİ 9
- RUHSAL TEBLİĞLER ve ÖZELLİKLERİ 11
- KADININ HÜRRİYETİ 14
- YAŞAMIN AMACI 15
- PSİŞİK YETENEKLERİMİZ ve SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ ... 19
- SAĞLIK ve ZİHNİN GÜCÜ 21
- SÜPER BEBEKLER 24
- HER ŞEY İNSANIN KENDİNİ TANIMASI İÇİN 27
- DÜNYASALLIĞI BIRAKIN, DÜNYAYI DEĞİL 30
- FİRAVUNLAR DEVRİNDE SAĞLIK HİZMETLERİ 31
- "KÂHİNLER KONFERANSI"NDAN NOTLAR:
KIYAMETİN ORTASINDAYIZ 35
- YENİ BİR DÜNYA DİNİ 37
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
TESLİMİYET 41
- RÜYALARIN YEDİ ÇEŞİDİ 42
- RUHSAL AKTÜALİTE: ÖLÜM PRENSESİ 45
- RUHSAL AKTÜALİTE: YANLIŞ RUH 46
- ETKİNLİKLERİMİZ 47
- KİTAPLAR ARASINDA: İLKE, HAKİKAT ve
VAZİFE ADAMI ERGÜN ARIKDAL 48

Sevgili Okuyucular Ergün ARIKDAL

Gizlemeye değer hiçbir şey yoktur. Ve üstü açılmadık gizli bir şey de kalmayacaktır. Hakikatleri gizlilikte arayanlar için bulunacak bir hakikat de mevcut değildir. Hakikat Varlıktan varlığa gider. Onu ne kalem yazar ne de levhalar taşıyabilir. Varlık ruhun öz'üdür. Ne akıl, ne zekâ ebedî değildir ve onların getirdikleri, geçici gerçekliklerdir. Varlığın özündeki bilgiyi hiçbir inisiyatik sırda bulmanın imkânı da yoktur.

Sırların sırrı, "Kendini Bilmektir". Kendini bilmenin başı Rabbi'ni bilmeye, sonu da tekâmüle bağlıdır. Bencilliğini yerle bir edemeyen, gizli bilginin ulâsına da ulaşsa, sırtındaki yükün esiri olan bir garip kişidir.

Almak maddenin, vermek ruhun özüdür. Her derecesiyle almak, maddenin köleliğini yapmaktır. Almak ile vermek arasındaki gelgitlerin sıklığı, tekâmülün yüksekliği ile orantılı olarak azalır. Aldığımız ile verdiğimiz arasında yüzümüzü kızartmayacak bir maddeselliğe bağlanmak, tekâmül yolunda "tırmanıştâ" olduğumuzun belirtisidir.

Ruhun gerçek tabiatı vermektir: nesi varsa vermek... Çünkü ruh, madde gibi dıştan enerji alarak oluşmamıştır. Ruh, kendi gücünü kendisi üretir. Onun varlığı vermektен ibarettir. İşte bu yüzden "kendi suretimizde, benzerimizde yarattık" denilmiştir. Kâinatların ruhu her yerde, her boyutta... sürekli veriş hâlinde maddenin formunu daimî kılarak, görünen âlemlerin bekasını sağlıyor. Maddenin varlığı kendiliğinden değil, kudreti kendinden olan Ruh'un hükmüne bağlı olarak vardır.

Kendini Bilme'nin yolu, bütün fazlalıklarını atmaktan (vermekten) ibarettir. Baş ve son budur. Biz ruhçuluğu, her imkân ve ilkesiyle kendini bilip tekâmül etmenin bir yolu olarak biliyoruz. Sağlam ve emin, işlek bir yoldur.

Benliği (nefsini, kendini) tanımak ıstıraptır; iradeli ve maksatlı ıstıraptır. Maksatlı ıstırapı arayanlar gerçek inisiyasyona, âriflik yoluna girenlerdir, ki bu yolda istikameti şaşırılmamak için; ruha ve ruhtan gelip ruha gide sıklık sıkı sıkıya yapışmaktan, o ipi sağlam tutmaktan başka çare yoktur.

Selâm ve Sevgiler

İMAJİNATİF YAPIMIZ

(Geçen Saydan Devam)

KORKU, NEGATİF ENERJİ

YERYÜZÜNDE insanlar çeşitli devirler içerisinde tekâmül etmekte iken, geri seviyeden daha yüksek bir seviyeye doğru gitme mukadderatı içinde olduklarından insan imajinasyonu çoğu kez geri seviyede bulunur. Şiddet, öldürmek vs. çok gelişmiştir yirminci yüzyılda. Hatta bunların bir kısmını artık astrale dahi bırakmayıp yeryüzünde filmlere naklediyoruz. Filmler bir yığın şiddeti, özellikle korkuyu işleyerek insan varlıklarındaki negatif enerjinin sürekli bir şekilde şişmesini veya verimli bir tarzda çalışmasını sağlar. Bazı insanlar da otomatikman bu korku filmlerinden hoşlanıyorlar, gidip seyrediyorlar.

Korku negatif enerjinin en çok istediği, beslendiği bir yerdir. Her türlüşü ile korku, negatif enerjiyi beslemektedir. Siz istediğiniz kadar kafanızın içini müspet, iyi, hayırla doldurmaya çalışın, ama korku çektiğiniz hususlar varsa, o sürekli bir şekilde sizin pozitif enerjinizi yer bitirir. Bu nedenle, bir insan kendini ayakta tutmak is-

tiyorsa öncelikle korkularını gözden geçirmesi lâzım. Nelerden korkuyor? Ve nelerden korkmuyor? Korkularının mahiyetini anlamalıdır: Onların kendi varlığı ile ne derecede bir ilgisi vardır; duygusal bir şişmeden dolayı meydana gelmiş bir korku mudur, bir marazî durum mudur? Kendi kendine yarattığı bir şey midir? Yoksa gerçekten enkarnasyonları ile alâkalı bir sebep-sonuç meselesi midir? Bazı şeylerden insan korkar, çünkü onun geçmiş hayatı ile ilgisi vardır, onu birdenbire kaldı-

rıp atamazsınız. O sebep-sonuca bağlı bir korkudur. Ama başka korkular da vardır: Acaba aç mı kalırız? Ölür müyüz? Sefil mi oluruz? İşimi mi kaybederim? vs. Sürekli böyle kuruntular ve karabasanlar içerisinde kalınır. Halbuki İsa Peygamber ne güzel söylemiştir: "Bakın; tabiatın kuşları hiç yarı ne yiyeceğiz diye düşünüyor mu?" Buradaki temel gene insan varlığına korkusuzluğu anlatmak içindir. "Korkmayın ve endişe etmeyin, hiçbir şeyden." der. Muhakkak ki her şey büyük bir program içerisindedir; o programın uygulanmasında da her biri-

Pozitif çalışan imajinatif değerler, varlığı daima pozitif etkiler ve yönlendirir.

miz birer memur tarzında yaşıyoruz.

Dolayısıyla korkunun mahiyetinin ne olduğunun farkına vardığınız andan itibaren negatif enerji artık sizin için bir handicap olmaktan çıkmaya başlar. Sizdeki pozitif değerleri yok edemez hâle gelir. Yani sizde bir pozitif enerji ekonomisi başlar. Bir birikme, bir tasarruf giderek çoğalmaya başlar ve bunun sonuçları da fevkalâde yüksektir. Çünkü her şeyden evvel imajinasyonunuz artık pozitif çalışmaya başlayacaktır. **Pozitif çalışan imajinasyon değerler, o varlığa daima pozitif etkileri yönlendirir;** yoldan çevirir bu tarafa, oradan çevirir bu tarafa, başka yere gitmesine lüzum yok. Diğer adıyla, **"Büyük Rahmete"** ulaşmış olursunuz.

YARATTIĞIMIZ DÜŞÜNCE FORMLARI

Tekâmülleri esnasında varlıkların pozitif ve negatif ne düşünürse düşünsün, imajinasyonların asla boşa gitmediğini, bunların esirî madde içerisinde birtakım formlara girdiğini, şekillendiklerini, bunların sadece yapılmış bir formasyon değil, aynı zamanda kendilerine göre zekâları olduğunu da unutmayın. Bunlara okültistler "egregor" derler. Bu kelime 1350-1400 yıllarında icat edilmiştir. Buna "astral klişeler" de denebilir. Bu da teozofi ile meşgul olan diğer bir insan grubunun anlayışının kelimesidir. Astral klişeler veya okültistlerin egregorları ile, çeşitli kültürlerde gelişmiş demon, cin, su veya orman perileri gibi kelimeler de hemen hemen aynı grubun içerisine giren varlıkları teşkil ederler. **Bunların meydana gelmesine ve beslenmesine, hayattar hâlde kalmasına sebep doğrudan doğruya enkarne olan ruh varlıklarıdır, insanlardır. Onları bizler besleriz. Onların bizim enerjimize ihtiyacı vardır.** Kendimizden yayılan enerji olmadan onlar kendi varlıklarını uzun süre sürdüremezler. Daima insana muhtaç durumdadırlar. Ama insana muhtaç dediğiniz zaman insan mantığına, muhakemesine, yemesine, içmesine değil, onun ruhsal enerji ve aurasına muhtaçtırlar.

Her birimizin gayet yaygın bir enerji alanımız var. Bu enerji alanından yararlanıp birtakım fişler takarak kendilerine enerji çekerler ve varlıklarını sürdürürler. Birtakım insanlarda bu alışveriş meselesi beş duyunun algılayabileceği derecede kabalaşabiliyor. Ka-

Negatif enerjilerle çalışan insanların kendi yarattıkları baskı hem yukarıdan hem aşağıdan etkiler.

balastığı zaman da "Ben cin gördüm, cinler bana çarptı, şunu yaptı" vb. aslında çok yanlış yorumlardan ibaret olan ifadeler ortaya çıkabiliyor. Herkes kendine göre, hatta imajinasyonuna göre yorumlar. Bir enerji alanı olarak geliyor yanımıza, biz ondan ne alabiliyorsak bir tasvir yapıyoruz. Onu şu veya bu şekilde görüyoruz. Çoğu da arşetipal olarak, yani çok derin kökleri olan imajinasyonlar hâlinde kolektif şuurlarına işlemiş imajlardır. Bunları da bize C.G. Jung *Aşım* isimli kitabında da gayet güzel izah etmiştir. Yani bunlar ayrı ayrı mevcut olan şeyler değildir; çoğu kez bu tip şeyler bizim kolektif şuurlarımızdan çıkar. Bunları biz birbirimize nakledeyiz. Birinin öğrenmiş olduğunu, birinin yaşamış olduğu olayı biri diğerine replik yapar, mütemadiyen birbirimize kopya veririz, bunları yayarız ve hiç farkında olmadığımız olayla karşılaştığımız anda şuurlarına yerleşmiş ve kolektif tarzda intikal eden bilgi, hemen cevap olarak karşımıza çıkar.

Demek ki astral klişeler ve egregor ismini verdiğimiz yarı canlı yarı zeki tipte görülen varlıkların çoğu, dünyada yaşamış ve yaşamakta olan varlıkların kendi muhayyileleri vasıtası ile yarattıkları oluşumlardır; bunlara varlık değil, oluşumlar diyebiliriz.

Evrende yalnız değiliz, başka zekâlar, başka varlıklar da var, çoğu kez bu başka varlıkların da muhayyilelerinin mahsulleri ile biz insanlar karşılaşabiliyoruz veya doğrudan doğruya onlarla da karşılaşmak mümkün, üstelik bizim alışmadığımız formlar ve duygu tezahürleri içerisinde. Fakat bunlar hakkında çok uzun, derinlemesine bir bilgiye sahip değiliz insanlık olarak. Zaman zaman çeşitli yayınlarda içerisinde, o tipte bir yazarın yazması mümkün olmayan birtakım eski bilgiler de ortaya çıkabiliyor. Çeşitli dünyalardan gelen varlıklarla karşılaşmak da mümkündür. Bunlardan birkaç tanesi olmuştur. Bunlar literatüre de geçmiştir. Meselâ *Gizli*

*Parapsikoloji Savaşı*nda bunlar vardır. Örneğin, yeşil bir çocuğun mevcudiyeti; o bir çeşit zaman atlamasına maruz kalmış, başka bir evrenden gelmiş bir varlıktır. Bu varlıkları başka evrenden gelen varlıklar olarak kabul edebiliriz, çünkü onlar bizim beş duyumuzun dışındaki başka bir sistemde meydana gelmiş oluşumlardır.

Spiritüalizmin sistematik olarak meydana gelmesi

ne büyük hizmeti geçmiş vazifeli bir varlık olan Allan Kardec de, ruh varlıklarının geri seviyede ve derin teşevvüş içerisinde bulunanlarına cin ismi veriyor. "Cin diye isimlendirdiğiniz bazı varlıkların yapmış olduğu bütün işlemler esasında bu varlıklar tarafından yapılmaktadır. Fakat bunlar da ruhsal varlıklardır. Bu şekilde tezahür ederler." demektedir. Aynı geleneği Dr. Bedri Ruhselman da aynı şekilde *Ruh ve Kâinat* kitabında ifade etmiştir. Yalnız orada biraz daha farklı bir anlatış şekli vardır. İrade ile başlayıp irade ile biten imajinasyonun oynadığı rolden bahsedilir ve ayrıca frekans meselesi de ortaya çıkarılmıştır.

KARA MAJİ

M adde ötesi varlıkları sınıflayamayız ancak mitolojik bir ayırım yapabiliriz. Sifler, dere ve orman perileri, şeytanlar vs. Bunların çoğu da Mezopotamya uygarlıklarındaki Kalde büyücülerinin kalıntılarıdır. Bugün Anadolu'da, Şam'da, Bağdat'ta, Mısır'da veya Delhi'de bir büyü, bir sihir yapıyorsa bunların temelleri Kalde büyücüleridir. Kara maji ile uğraşan Kaldelilerden kalan anılar, ne kadar kalmışsa, bunları kendi uygarlıkları içerisinde hallihamur etmek suretiyle biraz daha değişik hâle getirmişlerdir. Hem Maniheizm, hem Zerdüştlükte, buna benzer birkaç yöresel inançta bu tarzdaki varlıklara âdetâ ibadet hâli mevcuttu. Onlar okült varlıklara tapınırlardı, herhangi bir tanrıya veya bildiğiniz tanrılara, yüksek ruh varlıklarına değil. Bu derecede gelişmemiş, geri seviyeli, fakat o devrin insanların maddesel titreşimlerine çok uygun titreşimler yaydıkları için, onlar vasıtası ile yeryüzünde birtakım hâkimiyetler kurmaya başlamışlar bazı insanlar. Kara büyüye niçin düşmüşür insanlar? Niçin maji yapmaya çalışmışır? Çünkü majiye vasıta olan varlıklarla kendi aralarında müthiş bir sempatizasyon, titreşim benzerliği var. Gayet güzel bir şekilde en uygun o geliyor ve onlarla müthiş bir işbirliği yapabiliyorlar ve böylece kara maji çok yaygın bir çalışma hâline geliyor. Muska yazıcılığından tutun fal bakmaya kadar hepsi biraraya getirilmiş, çünkü işlerine yarıyor, çünkü aynı realitedeler. Ama enkarnasyonlardaki realite yükselmeleri başlayınca bu insanlar geri plâna düşmeye başlamıştır ve reddedilmiştir, öldürülmüştür, yakılmıştır.

O devirde o varlıkların etkileri, o insanların bütün ihtiyaçlarına cevap verecek derecede bol bir şekildeydi ve ilâhlaştırılmışlardı. Ondan

bir sonuç alıyorlardı. Cine danışıyorlardı, cinden medet umuyorlardı vs. Ancak, belli bir düşük seviye içerisinde uyum sağlarsa sağlar yoksa sağlamıyor. Bugün de bu aşağı yukarı var. Demek ki enkarnasyonlar her zaman düzenli bir yükseliş gösteremiyor. Şimdi bir çöküş devresi, bir çürüme, bir dejenerasyon devresi içerisinde bulunuyoruz. Elbette ki **bu tip varlıklar da bu düşmüş, alçalmış, yassılmış bir titreşim grubu içerisinde kendilerine gayet uygun zemin bulabiliyorlar.** Her iki taraftan da baskılar hâlinde, yuktardan da etki ediyor, aşağıdan da etki ediyor. Birtakım insanları böyle kendilerine toplayabiliyorlar. Sebep? Korku.

Bir insan korku hâli içerisinde bulunuyorsa, hangi sebepten olursa olsun, o insan negatif enerji üretir, bu bir yasa. Korku olayı psikolojik bir olaydır. Hangi türde olursa olsun, psikolojik olarak bir korkuya sahip kişi, korku ile yatıp korku ile kalkıyorsa, korkularından korkmama-yı öğrenmiş olsa bile, negatif enerji üreten bir varlıktır. O insanların çevresiyle olan bağlantıları iyi değildir ve zarar verirler.

Bu varlıkları mümkün olduğu kadar pozitif enerji iyicilikten kurtarmamız lâzım. O insanlarla karşılaştığınız an, o size gayet güzel yüzlü de gelmiş olsa, belli bir zaman sonra üzerinize bir ağırlığın aktığını, elinizin ve ayağınızın kesildiğini hissedersiniz. O insan sizin yanınızdan gittikten sonra, büyük bir feraha ulaşırsınız, "Yahu ne oldu bana, elim, ayağım kesildi" dersiniz. O varlık da bu işin farkında değil. Ama onun temelinde korku yatar. O mütemadiyen böyle enerji tüketir.

Bunun tersine korku yerine güven duygusu besleyen, insanlara veya kendine güvenen bir insan aynı zamanda kendine güvenmesinden dolayı da şefkat ve sevgi duygusunu giderek artırır ve sürekli pozitif enerji üretir. Ve **pozitif enerji üreten bu insanlar da gittikleri her yerde, şuurlu varlıkların eksiklerini tamamlarlar, o enerjileri ile onlara merhem gibi gelirler.** Böyle insanlar vardır. "Ne güzel, bugün iyi ki geldin, senin gibi bir insana ihtiyacım vardı. O kadar iyi geldi ki seninle konuşmam." derler. Yarım saatlik bir muhabbet, karşı taraftaki insanı o gün ayağa kaldırır. Bütün işleri dosdoğru gider. Bir çeşit Hızır'ın yavruları gibidir bunlar. Etkilerini değiştikleri yerde güzel işler çıkar.

Artık seçmek bizim elimizde. Bazen hayat bizi her iki tarafta da sınır. Bazı kereler "Bugün solumdan kalktım." dersiniz. Bir terslik vardır; tersliği dışarda aramayalım. O muhakkak kendi bünyemizde olan bir eksik taraf, yarım bırakılmış işlerdir. Onların sebebini bilmemiz lâzım. ■

GERÇEĞİN ARAŞTIRILMASI...

Thomas J. BROWN, Müdür
Borderland Bilimleri Araştırma Vakfı

RILEY HANSARD CRABB'ın Borderland Sciences Research Foundation (BSRF) (Bordeland Bilimleri Araştırma Vakfı) ile ilişkisi 1950'li yılların başında, Meade Layne'nin iş başında olduğu dönemde, üye olmasıyla başlamıştır. Bununla birlikte kendisinin bu alandaki deneyimleri, Minneapolis, Minnesota'daki Teozofi Derneğinin metafizik kütüphanesini keşfettiği 1934 yılına kadar dayanır. Riley ilk psişik araştırmalarını bu dönemde Bayan Nellie Peyton ile gerçekleştirdi. Bayan Peyton yeteneklerinden dolayı Minneapolis'li dedektiflerin kayıp kişileri bulmakta yararlandıkları bir medyomdu.

2. Dünya Savaşı'nda Riley askerlik göreviyle Hawaii'ye gitti ve 13 yıl süreyle orada kaldı. Bu ise kendisine Pagan majilerini, Charles Kenn, David Daddy Bray, Kino Lau ve daha nice kahuna'lardan (*) doğrudan öğrenme imkânı sağladı. Kendisine bir Hawaii'li adı olan Alapai adı verildi. Riley burada ikinci eşi olan Judy ile evlendi. Judy, büyük bilinmeyen ile ilgili yanıtları bulmak için yaptığı çalışmalarda, hep Riley'in yanında bulundu ve 1985 yılında ölünceye dek birlikte çalışmaya devam ettiler.

Riley Hawaii'deki askerî yayınlar için muhabir, fotoğrafçı ve montajcı olarak çalıştı. Bunun ise kendisine, *The Journal of Borderland Research*'deki editörlük görevine hazırlanmasında çok büyük yararları oldu.

1957 yılında Riley, Deniz Kuvvetlerinin Pt. Mugu, California'daki Pasifik Füze Üssüne görsel bilgiler değerlendirme uzmanı olarak atanınca Riley ve Judy California'ya taşındılar. Riley bu arada, konuyla ilgili başka sivil görevler de yaptı.

(*) Kahunalar, Hawaii adalarının eski ezoterik geleneği olan Huna felsefesinin inisiyatorleridir.

1959 yılında Borderland'ın kurucusu Meade Layne, Riley'e BSRF'nin direktörlüğünü önerdi. Riley bu öneriyi derhal kabul etti ve BSRF'de tam gün çalışmaya başladı. Riley, kuruluşun merkezini San Diego'dan Vista, California'ya taşıdıktan sonra yepyeni, enerji dolu bir konferans, yazım ve yayın dönemi başlattı. Riley Vista'dayken, Hawaii'lilerin tedavi ve maji yöntemleri üzerine pek çok kitap yazmış olan Max Freedom Long'un komşusu ve arkadaşıydı. Karısı Judy de vakfın malî işlerini düzenliyordu. Judy Kabalistik çalışmalara da katkıda bulundu. Ağustos 1985'te Judy'nin ölümünden sonra Riley işi devam ettirmemi benden istedi.

Riley, kendisini çalışmaya iten nedenin her zaman **"nerede olursa olsun, gerçeği arama"** ilkesi olduğunu söyledi. Bu çoğu zaman farklı

fikirlere sahip Borderland'lılar ile başının derde girmesine neden olmuştu. Her birimiz için ayrı bir gerçek vardır ama bir de ortak olan büyük GERÇEK vardır. Riley'in kendine özgü gerçeği, evrenin uçsuz bucaksız görünümüydü. Ve bu gerçek, zaman ilerledikçe, kendisinin, yeni bilgi ve deneyimleri hayranlıkla izlemesini ya da kabul etmesini sağlamıştır. Ruhsal âlemlerin çeşitli yönleri hakkındaki engin bilgisi nedeniyle, hemen her tradisyon hakkında rahatça konuşabiliyordu. Kendi kişisel gerçeğini Büyük Evrensel Gerçek ile pek çok yoldan bağdaştırmış ve tüm eleştirilere karşın kendi düşüncelerini başkalarına aktarabilmek için büyük mücadele vermiştir.

Ruhsal tedavi alanında çok faal olan Riley, hem ruhsal hem de radyonik tedavi cihazları yapmıştı. 1985'de görevi kendisinden devraldığımda, içi türlü değişik sesler çıkaran cihazlar, ruhlarla kurulan bireysel temasları kanıtlayan resimler ve medyadan bir bir toplanmış şekilleri ile dolu bir odası vardı. Papa, Begin ve Arafat gibi kişilerin hepsi, Riley'in gözünde dualara ihtiyaçları olan insanlardı. Bir kişinin kendi fel-sefesi ile uyşamamasının nedeni, hepimizin dua ve ruhsal yücelmeye ihtiyacı olmasından ötürüydü. Riley tüm içtenliği ile elinden geldiğince herkese yardım etti.

Riley'i tanımaktan daima mutluluk duyduğumdur ve onun bu coşkusuna her zaman saygı duyacak ve kendisini hep iyi bir kişi olarak hatırlayacağım. Bizim ilişkimiz fiziğin ötesindedeydi. 1980'li yılların başlarında her şeyi (bazen de teknik açıdan "hiçliğin" ne olup olmadığını) tartıştığımız haftalık kahve buluşmalarımız olurdu. Kendisi bu gezegen üzerindeki çok okumuş engin fikirli insanlardan biriydi ve ben onunla ilişki kurabilmiş olabilmekten ötürü her zaman mutluluk duyacağım. Gerçeğin aranması için süregelen çalışmalar, benim görüşlerimin, olayların ve sürekli gelişen yeni bilgilerin etkisi altında kalsa bile Riley'in BSRF'nin çalışmaları üzerindeki etkisi sürekli olarak hissedilecektir. Riley BSRF'yi bana devrettiğinde Vista'daki evini de bana bıraktı. Bunu bana bir destek olarak verdiğini söylediğinde çok şaşırılmıştım. Kendisine bir ödeme yapmakta ısrar edince bu önerimi, (Budizmin bir şeye sürekli bağlı kalmama düşüncesine benzer bir düşünceyle) insanların yaşamları içinde bir kere olsun evlerinin yanıp yok olması ve böylece insanın dünyevi bağlantı-

lardan kurtulup serbest kalması gerektiğini söyleyip reddetti.

Dünyayı dolaşmak üzere yanına çok önemli kişisel eşyalarının dışında başka bir eşya almadan Vista'yı terk ettiğinde çok mutlu bir kişiydi. Bu gezinin sonunda Yeni Zelanda'ya yerleşecek ve UFO'lar ile ruhsal dünyalar üzerinde uzun süredir çalışmalar yapmakta olan Phyllis Hall ile evlenecekti.

Riley yeni bir şeye ulaşabilmek için maddi şeylerden bir anda vazgeçmeyi çok kez başarmış bir kişi olduğundan, kendisinin bu davranışının bu yaşamdan da vazgeçmek gibi söylenebileceğine inanmaktayım. Çünkü tüm eserlerini ve çalışmalarını da başkaları da yararlanıp gelişebilsin diye geride bırakmıştı ve bir daha da bunları düşündüğünü hiç sanmıyorum. Çünkü maddenin, ruhun bir maskesi olduğunu çok iyi bilmekteydi.

Riley'i her zaman **çevresini aydınlatmak için çaba harcayan ve herhangi bir projesi başarıya da başarısızlıkla sonuçlarsa bunu tebessümle karşılmasını bilen, dinamik bir kişi olarak hatırlayacağım.** Onun hakkında yazacağım herhangi bir şeyin onun başarılarını hakkıyla yansıtabileceğimi sanmıyorum. Riley kendi anısına çıkarılacak bir yayını muhtemelen istemezdi. O yeni bir yaşama başlamış olmaktan çok mutluydu. Ama şu da var ki onun yaptıkları önemliydi ve kayda geçirilmeliydi. Bu nedenle yazının ilerleyen bölümlerinde Riley'in, BSRF'deki yayınlarının bir listesi yer alacaktır. Bir insanın en büyük mirasının onun yaptığı çalışmalar olduğu söylenir. Eğer bu doğrusa, Riley'in, geride, бүтünüyle kendisini yansıtan ve mükemmel malzemelerden oluşan, muazzam bir miras bıraktığı söylenebilir.

RILEY HANSARD CRABB'IN BORDERLAND YAYINLARININ KAYNAKÇASI

Bu liste, elimizdeki mevcut dosyaların gösterebildiği kadarını verebilmektedir ve BSRF tarafından yayınlanmış gazete ve konferansları içermektedir. Riley çok kısa sürede çok şey yazabilen birisiydi. Elimizde içeriğinin ne olduğu anla-

şilamamış kutular dolusu not defterleri bulunmaktadır. Bu kitapların içeriği Riley tarafından hazırlanmış ve bir katalog bilgisi olarak kullanılmıştır. Bunların bir kısmı yayına girmiş ve Riley'in neleri anlatabilmek istediğinin tadına varabilmeniz için de kendisinin seçtiği sıra ve yöntem kullanılacaktır. BSRA ve BSRF numaraları Riley'in aradığını bulmak için kurduğu bir sistemdi ve artık bir daha kullanılmamalarına rağmen tarihsel ve bibliyografik gerçeklerle o şekilde korunmuşlardır.

Riley "Yeni Çağ" terimini oldukça sık kullanmıştır. Riley yeni bir çağın doğduğunu çok iyi görebilmiştir, çünkü doğanın daha üstün güçlerinin var olduğunu ve insanoğlunun güçlendirilmesi sonucu, şuurun daha yukarı düzeylerinin kullanılabilceği görüşünün gittikçe artan bir şekilde kabul gördüğünü fark etmişti. Kendi yönetimi zamanındaki *Journal of Borderland Research*'in de tanıklık edebileceği gibi, Riley kanallaşma yoluyla gelen mesajları beğenmekle birlikte, bugün "Yeni Çağ" denilen şeyin, arayış içindeki kişileri Gerçek'ten çeşitli yollarla uzaklaştıran, derinliği ve içeriği kısıtlı olan bir malzeme olduğunu da kabul ediyordu. Riley pek çok konuda, özellikle UFO konusunda geniş bilgisi olan isimsiz bir kahramandı. Çünkü bu konuyla ilgili maddi kanıtlar, medyomlar yoluyla gelen tebliğler ve kendisinin, Hayat Ağacındaki tırmanışıyla bağlantılı olduğunu düşündüğü, insanlığın uyanışı gibi görüşler arasındaki ilişkiyi çok iyi kavrayabilmişti.

Meade Layne, Mark Robert ve eski adıyla BSRA tarafından geliştirilen 4-D (Dört Boyutlu) UFO açıklamasını benimsemiş ve bu açıklamayı verdiği konferanslarda şemalar hâlinde sunmuştu. Riley'e göre bir uzay gemisiyle Ay'a yapılan seyahat, Hayat Ağacı üzerinde Malkuth'dan (dünya) Yesod'a (ay) yapılan seyahatin özünü taşımak zorundaydı. Riley gerçekten ileri düzeyde bir düşünce adamıydı. Çalışmaları bazı açılardan eskimiş gibi görünse de özellikle önemli olan konularda, bugünkü düşünürlerden hâlâ çok daha ileri düzeydedir. Bir gün, Riley'e düşüncelerini aktaran bu notların, biraz çılgınca görünüp görünmediğini sorduğumda, bana yanıtı, bunun kendisinin "sigorta poliçesi" olduğu, aşırı fikirleri yayınlanmanın önemli oldu-

ğu, aksi takdirde pek çok yararlı bilginin yayınlanamayıp ortadan kaybolacağı şeklinde oldu.

UÇANDAİRELER ve YENİ DÜŞÜNCELER

Bu bölüm, uzaydan gelen tanımlaması güç pek çok uzay aracının bizi, çevremizde ve içimizde, uzay ve zamanın başka boyutlarının da var olduğu şuuruna varmaya zorladığını öne sürmektedir. BSRF bunu uçan dairelerin 4-D ile açıklanması diye kabul etmekte ve **uçan dairelerin dördüncü boyuttan gelip maddeye dönüşen şeyler olduğunu söylemektedir.** Bu açıklama bilim adamlarınca reddedilmekte ve önde gelen hiçbir politikacı da bunu seçmenlerine açıkça ifade etmemektedir. Çünkü bunu yaptığı takdirde, yerinde kalamayacağını çok iyi bilmektedir. Ama ne var ki, bu bölümde de gösterdiği gibi dış dünyadan gelen ziyaretçilerin varlığı ile ilgili bulgular reddedilememektedir. Modern çağın yayınlanmış ilk UFO raporu olan ve ilk kez BSRA yayınlarında yer alan 21 Haziran 1947 Maury Adası-Puget Sound kazasının röportajları ile 9 Ekim 1946'da San Diago'da görülenler bu yazıda yer almaktadır.

UÇAN DAİRELER ve UZAY ARAŞTIRMALARI

Bu bölüm insanın bedensel olarak, gerçek bir uzay uçuşu yapmasının mümkün olmadığını ileri sürmekte ve bugünkü fiziksel yapısının dünyanın manyetik alanının dışındaki bir yerde birarada duramayacağı olasılığını ele almaktadır. ABD hükümetinin uçan daireler konusundaki suskunluğunun gerçek nedeni bu bölümde verilmektedir. Ayrıca 1954'ün başlarında California'daki Edwards Hava Üssüne bir uçan dairenin inmesi konusunda yapılan spekülasyonlar, 1949 yılındaki üzücü Mantel olayı ile ilgili yeni bilgiler ile **Norveç hükümetinin 1952 yılında düşüp parçalanan Spitzbergen uzay gemisi ile ilgili bulguları konusunda da raporları sunmaktadır.** Riley insan şuurunun maddeden enerjiye (ya da görüş açınıza göre bedensel yapıdan ruhsal yapıya) kadar uzanan gidişini kâğıt üzerinde biçimlendirmiş ve uygarlığımızın çözümünün kanıtlarını ortaya koymuştur. (BSRF sayı 2-B)

(Devam Edecek)

DÜNYANIN MEVSİMLERİ

Cengiz CEVRE

DOĞDUĞUMUZ günden itibaren içinde bulunduğumuz dünyanın mevsimleri için neler diyebiliriz? Mevsimler sadece ilkbaharı, yazı, sonbaharı ve kışı mı temsil eder yoksa bilmediğimiz

başka şeyleri mi arkasında gizler? Mevsimlerin, dünyanın güneşin çevresinde dönüşüyle meydana geldiğini hep duyarız. Güneş ışınlarının geliş açıları, dünyadaki sıcaklığı veya soğukluğu ortaya çıkarıyor denilmektedir. Geleneksel mevsimler ise her nedense son yıllarda değişmiş benziyor. Mevsim içi girişimler gözleniyor. İklimler sorgulanıyor ve insanlar şaşırıyor. Acaba mevsimlere bir şey mi oldu? Dünyanın mevsimleri eski mevsimler değil mi? Bizler eski, aynı kişiler miyiz ki dünyanın mevsimleri de aynı kalsın?

Şimdi geliş etkilerini dikkate alarak mevsimlere bakmaya çalışalım.

Her mevsimin bizlerde, tabiatta ve her şeyde yeni ve değişik etkileri olur. Bu etkiler bize yeni uyarılar, şoklar ve yaratıcılıklar kazandırmaya yöneliktir. Her mevsim değişikliğindeki yenilenmeler ve kıpırtılar bizlere canlılığı getirir ve kendimizi daha iyi hissettirir. İnsanlar nedenini bilmedikleri sevinçlere kapılırlar. Bir şeyler yapmak isterler. Fakat ne yapacaklarını da pek bilemezler.

Mevsim değişiklikleri gezegensel sıralanma değişikliğidir de. Gezegensel etkiler ise sürekli gelir ve hissedilir. Burada bizim o etkilere uyumumuz söz konusudur. Bizlerde yenilik yaratana o tesir-enerjiler acaba hangi sonuçları meydana getirmektedirler? Bunun en iyi yanıtı insanın bu dönemlerdeki fiil ve hareketleridir. Kısa-uzun vadeli. Dünyanın her yeni mevsimi insan-

lara yeni vazife çağrıları yapmakta ve enerji dönüşümü için harekete geçirici unsur özelliğini korumaktadır.

Söz gelimi ilkbahar "turfandallığı" simgeler. Yaz ise "deniz"dir. Sonbahar "yaprak dökümü", kış da "kar"dir. Sanki renkler geçmektedir. Yeşil, mavi, sarı, beyaz... O renkler de ışığın bir yönünü çağırıştırır ve uygular. Işık ise hepsini içerisine almıştır.

Dünyanın mevsimleri, bizlere, üzerinde yaşadığımız ve konuştuğumuz gezegeni de hatırlatma fırsatını verir. Yediğimiz yiyeceği, içtiğimiz suyu ve soluduğumuz havayı veren gezegenimiz... Olayları gösteren-yaşatan-hissettiren ve öğreten gezegenimiz... Yüce Plânlarca

"kâinatın laboratuvarlarından birisi" denilerek en önemli özelliği belirtilen gezegenimiz... Sen her mevsim değişirsin, daha da güzelleşirsin ve bize hep verirsin. Ruh da öyle değil midir? O da daima verir, verir, verir...

Her mevsimin üzerimizdeki psikik etkilerini idrak etmeye çalışmak gelişimimiz açısından önem taşır. O etkilerdeki ilerleyişi belki

de görür, sezer ve hissederiz. Vazifelerimize yeniden sahip çıkar ve hedefimize doğru ilerleriz.

Gelen her yeni mevsim insandaki bilmediğimiz, anlayamadığımız o "yenileşme"yi, değişmeyi gösterir. Gezegenimiz, mevsimlerle değişimleri yaşıyor, insanlar ve tüm tabiat yenileşiyor ve yenilik kendini hissettiriyor.

Değişen dünyanın mevsimlerine dikkatli bakabilirsek neler ifade etmek istediğini de belki anlayabiliriz.

Her mevsim "müjdeci"dir. Müjdelediği de yalnızca "bilgi"dir. Bilgi ise daima "yeni"dir. Yenileşme mevsimine doğru ilerleyelim ve yeni'yi karşılayalım... ■

"Avrupa Ruhunu": Farklı Bir Parti

AVRUPA Birliği dendiğinde gümrük birliği, sıfır gümrük, serbest dolaşım hakkı, Avrupa vatandaşlığı gibi hemen akla gelen kavramlara yeni ve farklı bir kavram ekleme zamanı geldi: Avrupa Ruhunu.

Avrupa Ruhunu aslında bir kavram değil, siyasi bir parti adı. 1994 Avrupa Parlamentosu seşimlerinden hemen önce Johan Henri Quanjer tarafından kurulan bu parti, bilinen ve tanınan diğer parti yeleri ve seşim görevlileri tarafından da tamamen yeni ve pozitif politik parti işin etkileyici bir sayı olduğu kabul edilen 400'e yakın oy almış. Hollanda uyruklu olmasına karşın 1992 Maastricht Anlaşması gereği seşim kanunlarında yapılan değişiklikler sayesinde İngiltere'den aday olan Johan Henri Quanjer ve ekibinin İngiltere'deki ve Avrupa'daki yerel ve ulusal gazetelere verdiği demeçler ve BBC'de katıldığı programlar; yeni, küçük, bilinmeyen bir grup tarafından oluşturulan Avrupa Ruhunu partisinin Londra sokaklarında yürüttüğü kampanyasının insanları çok etkilemesine yol açtı. Partinin yeni ve umut dolu mesajını duyan bu insanların çoğu "Zamanı gelmişti!" veya "Politikaya biraz Ruh katmak iyi olacak!" diyorlar.

Johan Quanjer ve kampanya yöneticisi James Traeger, seşimlerden sonra Strazburg ve Brüksel'e giderek sağdan ve soldan farklı partilerin Avrupa Parlamentosu'ndaki temsilcileri, Avrupa Komisyonu yetkilileri ile görüşerek, kendilerine özgü umut ve destek mesajını aktarmışlar.

Eski politika köyüne yeni bir parti deti getiren Avrupa Ruhunu'nun tanıtım broşüründen aldığımız bazı kısımların, bu partinin kendine

zg yapısını ve mesajını daha iyi anlatacağına eminiz:

* Avrupa Ruhunu yeni bir seşimdir ve bu seşimle bir tarih yaratabilirsiniz. İşte size tamamıyla pozitif bir parti.

* Avrupa Ruhunu; daha iyi bir gelecek işin uyumu teşvik eden herkesle çalışacaktır.

* Felsefemiz "**Çoklukta Birlik**"tir. Bu; kadim ve modern bütün ruhsallığın temelidir. Toplumumuzun çokluğu, başlangıç noktasıdır.

* Bu; tamamen yeni ama aynı zamanda kökü kadim insan başarisında olan bir bilgelik,

sağduyu, zgr ve aēık ruhsallık yaklaşımıdır.

* Yaklaşımımız esnek ve sezgiseldir. İnsanların nasıl davranması gerektiğini dikte etmekten ziyade değişimi sağlamayı hedefliyoruz.

Avrupa Ruhunu

* Uyumlu bir gelecek işin sizin yararınıza çalışmaktadır.

* Ne sağda ne soldadır. Çok daha fazlasıdır: Yukarıda ve ileridedir!

* **Bütünsel kişi işin politika yapar: beden, zihin, can ve ruh.**

* Geleceğin harika olduğuna inanmaktadır ve onu daha da iyi yapmak işin çalışmaktadır.

* Parti ambleminde, insanın ve evrensel mükemmelliğin bir sembolü olan Avrupa'nın on iki yıldızı arasında Grail'i, Kutsal Kadeh'i kullanan ilk politik harekettir.

* Gittikçe daha fazla sayıda insan, kendi yaklaşımlarını kullanarak ruhsallığı serbest ve bağımsız bir biçimde tanımlamakta ve ifade etmektedir.

* **Bizler insanların kendileri olmalarını ve yaratıcı potansiyellerini ifade etmelerini istiyoruz.** Bu, bütünsel kişi politikasıdır.

* Avrupa Ruhu her türden dinsel ve politik geçmişten gelen veya böyle bir geçmişi olmayan herkese açıktır.

* Yaklaşımımız farklı olduğu için herkese açıktır. İşe sorunlara ve farklılara bakarak başlamıyoruz. Biz işe uyumdan başlarız.

* Biz buna "**Ruhun yönetimi**" veya "**ruh-yönetimi**" anlamına gelen "**Pnömatokrasi**" adını vermekteyiz. Bu; "insanların yönetimi" anlamına gelen demokrasinin yerine gelmiş değildir, demokrasinin gelişmesidir. Yönetimi oluşturmanın; çoğunluğun oyu kadar bilgelik, sağduyu ve Ruhsallık olması gerektiği fikrini ileri sürer.

* Avrupa Ruhu, en azından önümüzdeki ikibin yılın politik partisidir. Şöyle diyoruz: "Ne-yin işe yaradığını biliyoruz. Bu Bilginin yönetime geçmesine izin verin!"

* İyi olan her şeyi kuvvetlendirme yoluyla sorunlar, bir yan ürün olarak, uzun vadede çözümlürler. **Ruhun zenginliğini, yaratıcılığını ve cömertliğini ve başkalarını düşünmeyi teşvik ederiz.**

* Pozitif fiiller işleriz. Bu yeni yaklaşım pasif değil, pratiktir.

* Avrupa Ruhu uyum için çalışan bütün insanlar ile birlikte bütün insanların yararına çalışmaktadır. Uzun vadeli bir görüşe sahibiz.

* Avrupa Ruhu olarak Avrupa Birliği'ni desteklemekteyiz. Avrupa Birliği'nin, özünde, "ruhu"nu iyi bir şey olarak görmekteyiz.

* Avrupa'nın bilinen, muazzam zengin

mirasına değer veriyoruz. Avrupa Birliği'nde bir daha asla savaş olmayacağını bilerek bütün enerjimizi kişisel, zihinsel ve ruhsal özgürlüğe sevk edebiliriz. Artık savaşılacak savaşlar olmadan, yeni bir biçimde kahraman olabiliriz.

* Eğer uyumlu bir ortama özen gösterilirse, insanlar çok daha sağlıklı ve yaratıcı olacaklardır. Bunu "Ruhsal Hisse" olarak adlandırmaktayız.

* **Eğitimde bilgeliğin öğretilmesini savunmaktayız.** Okullar, bilgeliğin öğrenildiği yerler olabilirler.

* Avrupa Ruhu, insanların sevgi ve arkadaşlığı seçtikleri gibi ifade edebildikleri düzenli ilişkileri teşvik etmektedir.

* "**Yaşam standardı**" kadar "**hayat kalitesi**" hakkında da düşünce üretmekteyiz.

Avrupa Ruhu, size altın bir gelecek sunuyor!

Avrupa Ruhu partisinin çalışmalarıyla ilgilenen ve daha fazla bilgi almak isteyen okuyucularımız, aşağıdaki adrese mektup yazabilirler: "The Spirit of Europe

51A York Mansions, Prince of Wales Drive
London SW11 4BP İngiltere"

Kulağa, bilinen parti programlarından bir hayli farklı gelen bu maddelerin gelecekte diğer partilerin de telaffuz etmesini ve bu geleceğin yakın bir gelecek olmasını dileyelim. ■

Çev: Yasenin TOKATLI

Kaynak: New Humanity, Nisan-Mayıs-1995

Ekim 1998 / ERGÜN ARIKDAL VİDEO KONFERANSLARI

Sevgili okuyucularımız, EKİM ayında Üstat Ergün Arıkdal'ın çeşitli zamanlarda Vakıf Merkezi'nde vermiş olduğu konferanslarından oluşan bir video konferans dizisi sunulacaktır.

Cumartesi günleri yapılacak olan bu seminerin saatleri 14.00-16.00 arasındır.

Konferansların izlenmesi sırasında ara verilmeyecektir.

Tüm okuyucularımızı bu gösterime bekliyoruz.

03 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
10 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
17 Ekim	Ruhsal Söyleşiler
24 Ekim	Vazife
31 Ekim	Ergün Arıkdal'ın yaşam öyküsü

RUHSAL TEBLİĞLER ve ÖZELLİKLERİ

Duygu GÜNER - Nuray MINES

Ruhsal Tebliğler Her Zaman Vardır ve Her Devrin Bilgi ve Metodolojisi Farklıdır

VARLIĞIN, evreni, kendini ve varoluş amacını anlayabilmesi; insanlığın daha yükseklere çekilebilmesi için göksel yardımlar çok eski uygarlıklardan günümüze kadar kesintisiz olarak devam edegelmiştir. Bizler bedenli hâldeyken, icap gereği daralmış şuurumuz nedeniyle unuttuğumuz gerçek ihtiyaçlarımızı, bu dünyadaki varoluş nedenimizi ancak ruhsal tebliğlerin yardımı ile anlayabiliyoruz.

Ruhsal tebliğler dünya insanlığını bir realiteden çekip bir başka realiteye çıkarmak için verilmektedir. Bir başka deyişle yukarısının bilgi aktarışı bu kanalla gerçekleşmektedir.

Aslında her varlık bilgi, uyarı ve yardım tarzında sürekli etki almaktadır. Bu etkinin özel adı tebliğdir. Tebliğ terimi bilgi ve haber almak tarzında düşünülürse bizzat insan, tabiat ve ruh, karşılıklı olarak birbirlerine bilgi vermekte, etki iletmektedirler. Doğal olaylar, toplumsal ve ruhsal olaylar, hepsi, varlığın şuur ve vicdanının gelişmesini sağlayan genel bildirilerdir.

Verilen bilginin metodunda, değişen zaman ve şartlara bağlı olarak elbette belli değişiklikler yapılmıştır. **Ruhsal tebliğ belirli bir toplum ya da kişi için değil tüm dünya insanlığı için verilmektedir. Burada tebliğin ulaştırılmasında vasıta olan medyum ya da bedensiz varlığın şahsiyeti değil, verilmek istenen bilgi ve insanlığın tekâmülü için şuur seviyesinin yükseltilmesi ana amaç olmuştur.**

İnsanlığın tekâmül seviyesi artıkça, şuurlarında açılma meydana geldikçe verilen bilginin kapsamı da genişletilmiş, gösterilen çaba ve liyakat ölçüsünde de almaya hazır olduğumuz

bilgiler bize verilmiştir. Buradan da anlaşılacağı gibi çabalarımızın, bilgiyi elde etme konusunda son derece önemi bulunmaktadır.

Ruhsal Tebliğler Bize Nasıl Ulaşmaktadır?

Ruhsal bilgiler türlü kanallarla bize gelebilir. Bunlar ilham, sezgi, rüya ya da zihinsel uyaranlar olabilir. Bu tarzda olanlar içseldir; gizli uyaranlardır... Büyük sanatçıların ve bilim adamlarının yarattıkları eserlerde ve bugünün dünyasına yön veren birçok buluşta sezgi, ilham ve rüyaların ne kadar etkin olduğuna ait örnekler oldukça fazladır.

Dışımızdan bize ulaştırılan ruhsal tebliğler ise, medyum tabiatlı hassas kişiler tarafından bedensiz bir varlık aracılığıyla farklı şekillerde aktarılmaktadırlar.

19.ve 20. Yüzyılda Ruhçuluğun ve Ruhsal Tebliğlerin Ortaya Çıkışı

19. ve 20. yüzyıllarda ruhçu hareketin bir gelişim içine girdiğini, çok daha sistematik hâle gelerek bir bilim dalı olmaya başladığını görüyoruz. 1850'li yıllarda dünyanın birçok yerinde eğlence niteliğinde yapılan masa celseleri bazı bilim adamlarının dikkatini çekmiş ve konuyu daha ciddi bir şekilde ele alıp bu olayların gerçek olmadığını ortaya koymak üzere yola çıkmışlardır. Ancak yaptıkları çalışmalar sonucunda hepsi de ruhsal irtibatların ne denli gerçek olduğunu anlamışlar ve daha sonraki çalışmalarını bu yönde ilerleterek konunun ilke ve prensiplerini ortaya koymuşlardır.

Bu kişilerden biri olan Andrew Jackson Davis aynı yıllarda ipnoz altında derin bir trans hâline girdiğinde paranormal yeteneklerinin ortaya çıktığını keşfetmiştir. Bu değişik şuur

hâli içerisinde astral seyahat yapıyor, durugörür oluyor ve hastalara paranormal tıbbî teşhisler koyuyordu. Böylece başlayan çalışmaları ile ruhçuluk alanında birçok konularda araştırmalar yapmış, trans altındayken yazdığı kitaplarla ruhçuluğun prensiplerini ilk kez ortaya koymuştur. Zamanla ortaya çıkan trans medyumluğu onun üstlendiği vazifesinin bir parçası olmuştur.

Ruhçuluk o dönemde Amerika'nın birçok bölgesine yayılmış ve 1854 yılında öylesine popüler bir hâle gelmiştir ki, Kongrenin, ruhçuluğa ait fenomenleri konu alan resmî bir inceleme yürütmesi için girişimde bulunulmuştur.

Psi dünyasını ele alan ilk Amerikalı bilim adamı ise, Harvard ve Yale Üniversitelerinden mezun olan ve Pennsylvania Üniversitesinde Kimya Profesörü olan Robert Hare'dir. Hare birçok fenomenle karşılaştıktan sonra ruhsal irtibatları inanan bir kişi hâline gelmiş ve 1855 yılında spiritüalizm ile ilgili ilk bilimsel bulgularını yayımlamıştır.

James Mapes de bu konuda araştırmalar yapan bilim adamlarından bir diğeridir.

Daha sonra Allan Kardec, gözlemlerinin ve çalışmalarının önemli bir sonucu olarak, bedensiz varlıkların da, ne en yüksek hikmet, ne de en yüksek bilgiye sahip olmadıklarını ortaya koymuştur. Onların da bilgileri sınırlı idi. Kendi tekâmül dereceleri ile orantılıydı ve herhangi kişisel bir yorumdan daha fazla değere sahip değildi. Ayrıca bu bedensiz varlıklar kendi ortamlarının ancak kısmî bir tarifini verebiliyorlardı. Tüm bu çalışmalarıyla Allan Kardec, ruhçuluğu ve ruhsal tebliğleri ilk sistemleştiren ve ilkelere dayandıran kişi olmuştur.

Dr. Bedri Ruhselman ve Çalışmaları

Ülkemize baktığımızda ise, bu konudaki ilk ciddi çalışmaların Dr. Bedri Ruhselman ile başladığını görüyoruz. Dr. Bedri Ruhselman 1898 yılında İstanbul'da doğmuştur. Deneysel araştırmaların genel bir sentezi olan ve Neo-Spiritizm ekolünü ortaya koyan "Ruh ve Kâinat" isimli üç ciltlik kitabının 1946'da yayımlanması ile, uzun yıllar devam eden çalışmalarının ilk sonuçlarını almaya başlamıştır. Dr. Bedri Ruhselman'ın ruhsal deneyler yapması ve ilk

yüksek bilgileri alması 1936 yılında başlamış ve 1959 yılına kadar devam etmiştir. Bu arada, 1950 yılında halen çalışmalarına o yıldan bu yana aralıksız devam eden Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneğini kurmuş, çalışmalarına burada devam etmiştir. Modern Ruhçuluğun ilkelerini oluşturmuş, bu konuda çok değerli çalışmalar yapmıştır.

Dünya'da Alınan Çeşitli Ruhsal Tebliğlerin Konuları

Ruhsal Tebliğler; öteâlem, insanın dünyadaki yaşayış amacı, tekâmül, çeşitli evrensel ilke ve yasalar, sevgi gibi birçok temel konularda verilmiştir.

Birinde bulunduğumuz çağda, ruhsal varlıklar giderek daha da artan bir hızla bizimle ilişki kurmaya devam etmektedirler. Onlar bize ruhsal âlemi tanımamız yolunda rehber olmakta, böylece görünen ve görünmeyen evren arasındaki bağlantılar daha net hâle gelmekte, nereden gelip nereye gittiğimizi daha açık bir şekilde görebilmekteyiz. Bütün bu tezahürlerin amacı hepimizin bir kaynaktan geldiğini tekrar tekrar anlatmaktır.

Silver Birch adıyla kendini bizlere tanıtan bedensiz bir varlık Öteâlem ve Dünya ilişkilerine ait bir tebliğde şunları söylemektedir:

"İçinde birçok dünyanın yer aldığı tek bir evren vardır. Tüm yaşamlar tek bir yaşamdır, ancak birçok dereceleri vardır. Yaşam birdir, evren birdir, belirli bir sınır ya da çizgi yoktur. Sizin fiziksel görüş alanınızdan göçenler sizlerle aynı evrendedirler, ancak farklı titreşimlere sahiptirler; farklı bir tabakada ya da şuur alanında fonksiyon görmektedirler. Onları göremeseniz bile, onlar buradadırlar; tıpkı farkında olmasanız bile sizlerin bizim âlemimizde bulunduğunuz gibi."

Yaşamın tüm görevlileri birbirleriyle birleşmişlerdir. Sınır söz konusu değildir, bir tarafta maddesel dünya, diğer tarafta da ruhsal dünya bulunur. Birbirlerine karışmışlardır. Tüm uzayı dolduran radyo titreşimleri gibi farklı dalga uzunlukları, farklı titreşimler bulunur, ancak hepsi aynı anda aynı uzayı işgal eder.

Sadıklar Plâni Ruhsal Tebliğleri

Tamamı ülkemizde alınan bu tebliğler kendilerini "Sadıklar Plâni" olarak tanıtan çok buutlu **RUHSAL VAZİFELİLER BİRLİĞİ** tarafından insanlara yol gösterici olarak verilmiştir.

Sadıklar Plâni Tebligatı insana, Asl'a sadakatın nasıl olacağını; Yaradan'ı ve kendini bilmenin tekâmül ile olan evrensel ilişkisini; yer ile gök arasında olanların gerektiği kadarının bilgisini öğretmekle, üstlendikleri vazifeyi yerine getirmişlerdir.

Tebliğlerin temel bilgisi, yaradılış yasalarıyla sevgi ve ahlâkın bilgisini öğretmekle şuurlanmaya hizmet eden makul vicdan gerçekliğini insanlara açıklamaktır. Aşağıdaki tebliğ 1967 yılında **Sadıklar Plâni** tarafından verilmiş bir tebliğ örneğidir.

Celse 101, 24.3.1967

"...insan, kâinatın en sayılı paratonerlerindendir. İnsanın kutsiyeti bundan ileri gelir. O, hem cesurdur, hem bilgisizdir. Ve böylece çeşitli tesirler altında seve seve, isteye isteye kalmayı kabul etmiştir. İnsan, kendi realitesiyle alâkalı tesirlerle beraber, daha üst bir realitenin de tesirlerini alır demiştik. Eğer bu tesirler, o varlıkta yeni bir hareket, yeni bir faaliyet meydana getirebiliyorsa tekrar tekrar gelmeye başlar. Çünkü kaba olarak o, belirli bir istasyonla irtibatla bulunan radyo hâline dönmüştür. İbire muhtelif salınımlar yapmakta, kâh üst bir realiteyi ifade eden tesirin istasyonuna isabet etmekte, kâh onu geçmektedir. Fakat, işte rikkat (uyanıklık) içinde bulunan bir varlık böyle bir tesirin değerini anlar ve ruhî antenlerini, ruhî ibresini bu tesire doğru yöneltir. Bu yöneltme olayı mutlu bir olaydır. Fakat burada devamlı kalabilmek, çok büyük bir çabanın ve yüksek bir dayanıklılığın ve şüphesiz içinde bulunduğu realitedeki pek çok şeylerin fedasıyla yerine gelebilecek bir husustur. Feda tabirinden maksat, fert nazarındandır. Çünkü, alt bir realite, üst bir realiteye nazaran daima rahattır. Daha cezbedicidir. Daha çekicidir. Cezbetmekten maksat, vaatleri boldur. Çekmekten maksat, insanı vaktiyle kendine bağlamıştır."

Ruhsal Tebliğlerin Değerlendirilmesi

Ruhsal tebliğlerin değerlendirilmesi ol-

dukça hassas bir konudur. Uzun seneler içerisinde pek çok metapsişikçinin yapmış olduğu çalışmalar sonucunda epeyce bir deneyim birikimi olmuş ve bu birikim sonucu belli başlı bazı ilkelere ortaya çıkmıştır.

Aslında dünya insanının ihtiyaç duyduğu bilgiler, tanrısal sırlar, ruhsal plânların işleyişi ya da evrenlerin idaresi gibi bilgiler değildir. **İhtiyacımız olan bilgiler ruhsal dünyaya uygun yaşamak imkânı veren ruhsal yaşam tatbikatları ve kendini tanımakla ilgili açık seçik bilgilerdir.** Dünyada çeşitli tekâmül seviyesinde insanlar bulunduğu için herkesin anlayış ve duyuş kabiliyetine göre açılmış birer hakikat yolu kapısı bulunmaktadır.

Ciddî ve gerçek tebligat olduğu gibi düzmece, yalan tebligat da vardır. İlâhî tebligatın temel niteliği ezeli- ebedî hakikat olma niteliğidir. Kusur ve yanılığın içeren veya değişmeye elverişli olan bir tebliğ Tanrı'dan yayılmış olamaz.

Bu prensiplere uygun olmadan alınıp verilen tüm tebligatlar geçersizdir ve hem alanlara, hem de verenlere sorumluluk yüklemektedir.

Bir tebligatın hakikat bilgilerini içeren tebliğler bütünü olabilmesi için:

- 1- Açık, sade ve herkesin çok rahat anlayabileceği bir dille yazılması,
- 2- Kavram kargaşası yaratacak bilgiler taşımaması,
- 3- Tebligatı veren ruhsal sistemin, sadelik prensibine uygun olarak ünlü isimler kullanmaktan kaçınarak, bilginin içeriğiyle ilgilenmesi,
- 4- Hazırna çok kolay yollardan birtakım ünvan ve mertebeler bağışlanmaması,
- 5- Hazırundan sürekli kendini tanıma tatbikatı yapmalarını ve kendilerine sürekli soru sormalarını istemeleri gerekir.
- 6- Ayrıca, hiçbir tebligat, akıl-mantık-kıyas bilgilerinin dışına taşan bilgiler aktarmamalıdır.
- 7- Tebliğ alanlar, samimiyet, içtenlik ve doğruluk prensiplerine hâle getirmemek için ülkemizde ruhçu tekâmül yolunun sağladığı temel bilgileri referans almalıdırlar.

Ruhsal tebliğlerin bir diğer özelliği de kaynağının öteâlem oluşu nedeni ile inisiyatifin Ruhsal Plânlar'a ait olması, ancak öğretinin insanlarca özümmlenebilir hâle yine insanlar tarafından getirilişidir. ■

KADININ HÜRRIYETİ

YÜZ yıl önce bir Alman teoloğu çağının kadınlarına, “Erkek terbiyesine ve şerfine özeniniz” demişti. Bu öğüdü yerine getirmekle hiç şüphesiz eski bir görüş tarzı değişmiş oluyor. Kadının da erkeğin metotlarıyla çalışması, disiplinli bir yol tutması, kültürde büyük bir payı olması elbette çok lüzumlu şeylerdir. Ama bütün bunlar şuna bağlıdır: **Kadın bilgisini kadınlığa ait bir kültür hizmetine vermeli, erkeğe tâbi olmaktan çekinmeli, bütün çalışmalarında her şeyin daha çok insanî olmasını gaye edinmelidir.** Bu gayenin gerçekleşebilmesi için de, kadının eksiksiz bir insan, **seven bir kalp, tanrısal bir ateş, birleştirici bir yuva, rahat ve huzur verici bir melek** olması gerekir. Erkek teknik düzen-

le, kadın insanlar arasındaki en ince bağlantı olan ruh düzeniyle uğraşır. Yıpranmış, dağılmış insanlık, vazifesini bilen ve en verimli şekilde yerine getiren, **“Ben insanlardan nefret için değil, bütün insanları beraberce sevmek için buradayım.”** demesini bilen kadınlara her zamandan daha muhtaç. Biz, evinde en ince duygularla ailesine sarılan, gündelik üzüntülerin üstüne çıkan, erkekler arasındaki çarpışmayı kızdırtmayan, yatıştırıcı, barışsever kadınlar istiyoruz. Huzurunu kaybedenler için bir sığınak olabilen, güç ve itici mizaçlar karşısında hoşnutsuzlukla kendini unutmayan kadınlar istiyoruz. Önce **kendilerini düşünmeyen, anlaşılmamaktan korkmayan, herkesi anlamaya çalışan,** “O sabırlıdır, çabuk öfkelenmez, kendini düşünmez.” sözü-

nü rahatça söyleyebileceğimiz kadınlar istiyoruz. Modern kadın dünyası eşit eğitim denilen şeyi en geniş anlamıyla almış, **erkeğe benzemekte çok ileri gitmiştir. Bunun değişmesini, kadının asıl varlığına dönerek eşitliği sevgi yoluyla aramasını dileyelim. Kadın ancak kadınlık özelliğine bağlı kalmakla üstün bir kuvvete ulaşabilir,** dünyanın kabalığına karşı koyabilir. ■

F.W. FOERSTER

YAŞAMIN AMACI

Derleme: Günay YALÇIN

LINEER bir mantıkla çevremizi incelediğimizde, kendi günlük yaşamımızı gözlemlediğimizde dahi, her şeyin bir amacı olduğunu görürüz. Susadığımızda su içer, acıktığımızda yemek yer, üşüdüğümüzde giyinir, bir yere gitmek istediğimizde bir taşıt kullanırız. Her şeyi belli bir amaçla yönelik yaparız. Ve amaçlarımızı gerçekleştirmek için çeşitli yollarımız, plânlarımız ve çabalarımız mevcuttur. Lineer bir mantıkla dahi, her şeyin, her hareketin bir amaçla yönelik olduğunu biliriz. Çok basit olarak gördüğümüz bir hareketin bile bütün içinde tamamlayıcı bir yeri, belirli bir hedefi olduğuna göre yaşamlarımızın belirli hedeflerinin, amaçlarının olmaması düşünülemez... Tesadüfen yaşadığımız, rastgele olayların, karşılaşmaların yaşamımızı yönettigi, yaşam akışımızı düzenlediği sanısı derin bir yanılgıdır. Ve gerçekten çok tuhaftır. Amaçsız hiçbir şey olmaz.

Bilindiği gibi hayat üç büyük küre içerisinde mevcuttur: Kozmik kürede hayat, bunun bir uzantısı olan fizik kürelerde hayat ve bir de canlı sistemlerde hayat. Bizim için, hayatı daha dar bir çerçeve içerisinde, yani görünen fizik hayat olarak ele almak daha kolaydır. Yeryüzündeki hayatın amacı, esasında canlı kürelerin, yani bitki, hayvan ve insan kürelerinin, kuşaklarının hayatı ile bizzat Dünya gezegeninin hayatı olmak üzere iki kısma ayrılır. Her kürenin tabii olduğu yasalar vardır (1). **Esasında bütün evren canlıdır ve bütün bunlar Bir'e ait olan, O'nun iradesiyle hareket eden tek bir Yasa'yla yönetilir. Fakat hıyerarşik olarak, Yaradan'dan yaratılmış olanlara (varlığa, eşyaya) doğru bir iniş düşünürsek, bu**

bir tek olan cevher, çok şekilli, çok yönlü, çok maksatlı, çok cevherli yasalar hâlinde ortaya çıkar. Bundan dolayı da bütün canlılar, o yasaların kendilerine tanıdığı imkânlar içerisinde, kendi gelişimlerine devam etmektedirler (5).

Dünyanın kozmik bir birey olarak kendi tekâmülü istikametinde, gelişimi yönünde değişen, çeşitli evrelerden geçen bir hâli vardır. **Dünyanın kendi üzerinde barındırdığı canlılardan bağımsız olarak bir hayatı vardır.** O kendi gelişimi için kendisine gerekli olan şartları oluşturur, gerekli materyalleri kendi üzerinde barındırır. O kendisi için çalışır. Ancak biz, Dünya üzerinde bulunan canlılar grubu, Dünya ile beraber bir çeşit simbiyoz yani her iki tarafın da yararına olan bir ortak yaşam sürdürürüz. Bu nedenle ortak bir mukadderimiz vardır. Ne Dünya bizim için yaratılmıştır, ne de biz Dünya için bir araçız. Her ikisi de ayrı ayrı bireylerdir. Fakat evrensel tekâmülün genel bir kanunundan yararlanarak, bu iki varlık bir araya gelmiştir. Buna kuvvet birliği ismi verilir. Yardımlaşma ile bir arada her

Seçme özgürlüğü ilkesi gereği, her varlık kendi yolunu kendisi plânlar ve uygular.

biri kendi tekâmüllerini sürdürmektedirler. Dünya plâneti ile canlı siferi meydana getiren varlıklar grubu yahut varlıklar arasında bir cevher birliği mevcut değildir. Cevher birliği, ancak canlı varlığın maddesel yönüyle, Dünya plânetinin maddesel yönü arasında vardır. Kısa cevher birliğinden maddesel birlik olarak bahsetmek gerekmektedir. Yani beden yapı itibarıyla, Dünya plânetiyle bir cevher birliği içerisinde. O hâlde burada bir ikinci bilgi ile yolumuza devam etmemiz gerekmektedir. **İnsan, ruh denen varlık, artı beden denen (Dünya plânetiyle cevher birliği içinde olan) organik varlığın toplamı olan üçüncü bir varlıktır. Yani sentez mahsulüdür.** Bu bakımdan insanın hayattaki amaçlarından, en azından yarısı bedeni ile alâkalı, diğer

yarısı da ruh denen varlığı ile alâkalıdır (1).

İnsanın yaşam amacını bilmek, anlamak için her şeyden önce insan nedir, sorusunun cevabını çok iyi anlamak ve insanın, insanlığın başına gelenleri çok dikkatli bir şekilde gözlemlemek gerekmektedir.

İnsan, ruh ve maddeden oluşmaktadır fakat, her ikisinden de farklı özellikler gösteren sentez bir varlıktır. Yapı itibarıyla iki ayrı güç, iki ayrı yön, iki ayrı fonksiyon bulunmaktadır. Bunların bir tanesinde organik malzemeden meydana getirilmiş fakat temelinde maddesel tözün hâkim olduğu bir yaratılış, bir diğerinde ise spirüel bir tözün hâkim olduğu bir yaratılış; ruh vardır. O hâlde tekâmülde de asgariden iki büyük yön var. Maddesel bir gelişme ve ruhi bir gelişme. İnsanın bu iki ayrı güçle ilgili istekleri, ihtiyaçları, hedefleri vardır. Ruhsal ya da mantal, psişik yönde gelişimle ilgili istekler ve maddesel yönde ilgili istekler. Ve bu isteklerin gerçekleşmesine yönelik çabalarla dolu yaşamlar. İnsan hem psişik yönden hem maddesel yönden, maddenin nitelikleri yönünden gelişmek durumunda olan bir varlıktır. Görülüyor ki, ilerleme, gelişme, olgunlaşma, yaşamın amacında yani tekâmülde en azından iki büyük amaç vardır. Ancak insan asırlardan beri, özellikle son asırda tek yönlü bir yaşam, gelişim içindedir. Ruhsal yönünü ihmal etmiş hatta unuttuğu durumdadır. İki yönlü oluşması gereken tekâmül yalnızca maddesel yönde ağırlık kazanır hâle gelmiştir (2).

Şimdiye kadar tekâmül operasyonunda ağırlık noktası maddesel niteliklerin, özelliklerin geliştirilmesi yönünde olmuştur. Yani insanlık maddenin ruh üzerinde meydana getirmiş olduğu çeşitli etkilerin gene ruh tarafından ne denli kontrol altına alınabileceğini, o niteliklerle (maddesel niteliklerle) kendi varlığının esasları arasında uyum alanları bulmak ve uyum alanları sağlamak suretiyle onunla iyi geçinebilmenin yollarını öğrenmiştir. Bu arada bazen maddeyle özdeşleşerek, bazen özdeşleşmeden, bazen tam bir kör, idraksiz, maddesel hayat içerisine girerek suretiyle tatbikatlar yapılmıştır (2).

İnsanın, hayatı maddî ve manevî iki kolda yürütmeye çalışması her iki yönde müşahede ve tatbikat yapması gerekir. Bunu kolaylaştıran en esaslı çalışmalardan bir tanesi, insanın bazı şeyleri tefrik etmesidir. Tefrik etmek yani ayırmak, ayırt etmek, kendini bedeninden ayrı görebilmek. Yani esasen bir ruh varlığı olduğunu fark etmek. Bedenini ve madde ile maddenin nitelikleri ile ilgili şeyleri yeryüzüne bırakıp gideceğini fark etmektedir. İnsan; Ruh ve Madde, Ruh artı

Madde, kavramını kazanıncaya kadar, tekrar kazanıncaya kadar birçok acılı, ıstıraplı, sonuç vermeyen fânî birtakım geçici tecrübelerden ve imtihanlardan geçecektir. Bunlardan temelli sıyrılmaması için hayatı tek yönlü görmekten kurtulması gerekir. **İnsan iki cephesiyle yani iç varlığıyla ve dış varlığıyla yani ruhsal yanılla ve bedensel yanılla bir bütünlük elde etmek zorundadır (3).**

Madde ve Ruhun yarattıkları ortak alan her ikisinin de yararına olan büyük bir ortak alandır. **Her enkarnasyon, yani maddeyle olan her temas, varlığın madde üzerindeki hâkimiyetini ve gücünü artırır.** Bu durum varlığın maddeyi çeşitli istikâmetlere yöneltmesine sebep olur. Zaten maddenin de istediği budur. Kendisinden daha güçlü, çok daha şuurlu bir varlık tarafından yönetilmeyi, kendi gelişimi için çeşitli tesirler altında kalmayı yeğ tutar. Temelde ruhun madde üzerinde hâkimiyet kazanması hayatı yaşamaya değer kılan en önemli hususlardan biri olmaktadır. Sırf bunu öğrenmek, ebedî bir hayat içinde ruh ve maddenin ebedî kardeşliği ve beraberliği için gerekli olan en büyük anahattır. Maddenin bizden, bizim de maddenin bir şey talep etmemiz sırasında hem maddenin hem de bizim gelişmemiz gerçekleşiyor. Ruh varlığı, maddenin ondan üstedığı tesir ve imkânları en uygun şekilde üretilip en gerekli zaman ve mekân içinde nakletmekle maddenin gelişim hızına yardım etmiş oluyor. Ancak maddenin bu ısrarcı istekleri karşısında ruh varlığını sürekli bir şekilde uyanık tutması, sınamalar içine alarak onlardan yararlandıracak olan ıstıraplı anları ona yaşatması da gerçekleşir. Bunlar ise ruh varlığının yararına olan şeylerdir. O da bu şekilde büyük tecrübeler elde ediyor. Ruh ve madde birbirlerini karşılıklı olarak sürekli geliştiren iki büyük varlık sistemidir (4).

Bu karşılıklı gelişim nerelere kadar gider? Eğer varlıklar maddenin bu derecede gelişmesine hizmet edebilecek kadar yoğun bir psişik enerjiyle onu doldurabiliyorsa, fizik dünyadan yeniden kendi spatyomuna, kendi ana dünyasına döndüğü anda eskisinden çok daha süptil bir mekânı bulacaktır. Yani kendi kendilerine, gelecekteki dünyalarını burada daha düzgün bir şekilde hazırlamaktadırlar (4).

Maddeye verdiğimiz taviz, maddenin bizim üzerimizdeki hâkimiyetini, ona verdiğimiz imkânlar giderek maddenin daha süptilleşmesine neden olur, kabalıktan kurtulur (4). Bu şekilde iki

varlık sistemi de tekâmüllerine devam ederler.

Tekâmülün asıl manası İnsanlığı Yöneten Yasalar'ı önce tanımak, sonra bunları kendi gücüne nisbetinde anlamak ve daha sonra öğrenip uygulamaktır. Yeryüzünde yaşamaktaki asıl amacımız ve beden içerisinde realite olarak yaptığımız temel iş, İnsanlığı Yöneten Yasalar'ın bir öğrencisi olmaktır. Bunları öğrenmek, mümkün olduğu kadar uygulamaya çalışmak ve sonunda da bu yasaların bir unsuru hâline gelmek, büyük bir ruhsal gelişme olup, bedeninin çok ötesinde olan olaylardır. Tekâmül etmek, cevher bakımından bir eksiklik nedeniyle olmayıp İlahî Yasalar'ın, Evren Yasaları'nın bilinmesindeki eksiklikten dolayıdır. Uygulamada henüz yetenek geliştirilmemiştir, dolayısıyla tekâmül etmek, gelişim içinde olmak anlamında kullanılır (5).

Bütün insanların birbirlerini beğenmemesi, görülen bütün eksiklikler, kibir, nefsanîyet, egoizm, hatalar, yalanlar, riyakârlıklar, geriliğin her türlü şekli, esasında varlığın birtakım yasaları henüz anlayıp uygulayamayacak durumda olmasından ileri gelir. **İnsanın mutluluğunu sağlayacak yegâne gerçek yasalardır.** Çünkü bunlar insana davranışlarında yol gösterir. İnsan bu yasaların hükümlerinden saptığı zaman da kuşkusuz mutsuz olmaktadır (5). Sevgisizliği, nefreti, senlik benlik davasını, saygısızlığı yok etmek zorundayız. Metapsişik açıklamaların getirdiği yollarla zihnin nasıl kontrol altına alınacağını, pozitif enerjinin kesiksiz bir şekilde nasıl yayınlana-bileceğini öğrenmek durumundayız. Ama önce insanlarda bir değişim yaşanmalıdır (4). Bu **değişim tâbi olunan yasalara uyumlu kazanılır.**

İnsanlığın başına gelen olayların ıstırap verici olmasının nedeni yasaların kavranmamasından ve onlara uyumlu davranılmamasından kaynaklanır. Dikkat edilirse insanlığın uyanışını gerçekleştirmek için başımıza gelen olayların şiddetinde gözle görülür bir artış olmuştur. Yaşanılan bütün sıkıntıların, dejenerasyonun, yozlaşmanın ardında yatan en önemli amaçlardan biri vicdanların uyanışını sağlamaktır. İnsanları

duyguların esaretinden kurtarıp, akli ve vicdani hareketini sağlamaktır.

Hayatı tek yönlü görmeye alışmış, maddî refah ve beklentileri yaşamının ana amacı hâline gelmiş, ne yaptığına farkında olmadan, otomatik olarak yaşayan insanın duygularının esaretinden kurtulup vicdanın gösterdiği şekilde yaşamaya elbetteki güçtür. Kendi varlığının, özünün nitelikleri hakkında bilgi sahibi olması, kendini tanınması, tâbi olduğu yasaları anlaması elbetteki kolay değildir. Bu zor uyanışın sağlanması ıstıraplı ve can yakıcı olmaktadır. Bu ıstırap, birtakım kabukların yontulamamasından, atılmamasından dolayıdır. Dirençlerin sağlanmasından dolayıdır. Yoksa kesin bir kader değildir. Yani **her şey bize bağlı, isteme gücümüze, hedef belirlememize, feda edebilme yeteneğimize bağlı.**

İnsanın başta da söylendiği gibi bazı şeyleri tefrik etmesi yani ayırt etmesi gerekmektedir. Birincisi; kendisini bedenden ayrı görmesi yani özünü, ruh varlığını bedeninden ayrı görmesi gerekmektedir. Beden elbisesinin giyilmesiyle onun şartlarına da tâbi olduğunun bilinmesi gerekir.

Maddî ortamlarda şuurun darlaştığını ve bundan dolayı algılamaların kendisini yanılttığını, bu nedenle çok yanlış yönlendirmeler, kararlar, tutumlar içine girdiğini anlaması gerekir.

Bencil yanımızın, kibirli yanımızın kendi istek ve amaçlarımızın başkalarına zarar vererek tatminine yönelik davrandığımız farkına varmamızda büyük fayda vardır. Böylece nefsanîyetin tefrikini yapabiliriz (3).

Nefsin üstesinden gelmek, nefsi terbiye etmek, nefse karşı vicdanın baskın durumda olmasını, aklın ve bilginin daha üstün durumda olmasını, hatta üstün sevginin baskın durumda olmasını sağ-

lamak gerekmektedir. Bu ise ancak İlahî Yasalar'a uyumlu mümkün olmaktadır. Öğrenilmesi için çaba ve cehit gerekmektedir (3).

Tefrik edilmesi gereken ikinci husus ise insanın kendini eşyadan farklı görebilmesidir. İnsanın kendini eşyadan ayırabilmesi; basit tanımla bir şeye sahip olma arzusundan kendini kurtarabilmesidir. Eşyadan kaynaklanan de-

Kurtuluş veya mutlu son bireysel değil, aksine küllüdür.

ğil bizzat kendi öz varlığından dolayı varlığının kıymetini anlayabilmesidir. Eşya ile kendini eş koşmamasıdır. "Şu eşyalarımı bu ihtiyaçlarımı karşılamak için kullanıyorum." diyebilmelidir. Aynı şekilde beden de yeryüzünde, maddeyle temas için kullandığımız araçımızdır. İş bittiği zaman kullanmayı bıraktığımız araçlarımız, eşyalarımız gibi onu da ait olduğu yere bırakıp gideceğiz. **Biz, kendimizin beden olmadığımızı idrak etmek zorundayız (3).**

Üçüncü bir husus; insanın, tefrik etme cehdi içerisinde bulunan bir insanın, üçüncü bir tefrik meşgalesi; kendini tabiatın bir unsuru olmaktan kurtarıp, hürriyete ve kurtuluşa kavuşması için yollar aramasıdır. Burada artık sadece kendi nefsi ve eşya ile değil tabiatla, doğayla da mücadele etmek zorundadır. Durum daha da zorlaşmaktadır. Doğanın yasaları öğrenilip ona uygun şartlar koşullar oluşturuldukça doğayla daha uyumlu bir birliktelik sağlanır. Doğanın kendi yaşamı yani yeryüzünün kendi tekâmülü gereği bir işleyiş mekanizması mevcuttur. Gece ile gündüzün oluşumu, mevsimlerin değişimi, yağmurlar, seller, yer hareketleri yani depremler ve bu gibi olayların tümü doğa yasalarına bağlı olarak gerçekleşen bizzat dünyanın kendi normal yaşam olaylarıdır. Biz dünya üzerinde yaşayan insanlar ve diğer canlılar onun bu doğal yaşamını paylaşıyor varlıklarız. Aynı yeri paylaşarak onun kendi kaderi çerçevesindeki olaylara da ortak oluyoruz. Yani ortak bir mukadderatımız oluyor. Dünya plânetinin dış kabuğunda olan tabiat olaylarına hiçbir şekilde karşı durmadan onun bize sunduğu mukadderatı kendi bilgimiz, irademiz, kudretimiz ve zekâmımız ile başka bir mukadder hâline getiremiyorsak, biz bir tabiat unsuruyuz demektir. Tabiatın bir unsuru olmaktan kendi müşahadelerimizle, çeşitli güçlerimizle birtakım önlemler olarak kurtulabiliriz. Kendimize ikinci bir mukadder çizebiliriz. Yağmurdan korunuruz, seldom korunuruz, depreme karşı önlem alırız, dış etkenlere karşı sağlam yapıda evler inşa ederiz ve benzeri şekilde önlemler alırız. Ancak kendi bencil isteklerimiz nedeniyle tabiatın dengesini, ekolojik dengeyi alt üst ederek onun mukadderine hâkim olmaya çalışırken onun bazı dengelerini bozuyoruz. Ve böylece o denge bozukluğu bize birtakım zararlı sonuçlar hâlinde de dönüyor. Bu da ayrı bir mesele (3).

Örneğin dünyada deprem oluyor ise, bu dünyanın kendi bünyesinde olan bir değişikliktir. Bu dünyanın kendi mukadderatıdır. Eğer depremin olduğu yerde canlılar varsa oradaki

hareketten meydana gelen değişikliğin sonuçlarından etkilenerek ikinci bir mukadderat yaşarlar. Yani deprem bir ceza olarak meydana gelmez. Buna Eş Zamanlılık Yasası gereği olarak bir mukadderat deriz. Aslında mesele bu kadar basittir (1).

Şimdi insanlığın içinde bulunduğu durumda kendisine yardımcı olacak, hürriyete kavuşturacak en önemli husus kendini bilme, kendini tanıma meselesidir (3). Bunu ancak çeşitli hayatlar yaşayarak yapabiliriz.

Her ne yaparsak yapalım, insan varlığı bir gelişim içerisinde (1). Ruh varlığı tekâmülünü; görgü ve bilgisini artırmak için ama maddesel kâinata ait tekâmülünü, görgüsünü ve bilgisini artırmak için çok çeşitli titreşim gücüne sahip, çok çeşitli boyut, zaman tiplerine sahip maddesel ortamlardan geçerek, oralarda çeşitli süreler içinde ikâmet ederek, tecrübeler yaparak bilgisini ve görgüsünü artırmak için o maddesel ortamların ruh hâllerini yaşayarak gelişimine, olgunlaşmasına, kemaline ulaşmak için gayret eder çaba gösterir (3). Gelişim yani tekâmül; tecrübe, görgü ve sonunda elde edilen bilgiye bağlı olarak istidatların gelişmesiyle ortaya çıkar. Buradaki istidat, sadece birtakım maharetler ve beceriler manasına gelmez. Buradaki istidat kısmen yetenek, kısmen de bedene bağlanmış, bedene enkarne olmuş ruh varlığının öz bilgilerini ortaya koyabilmesi demektir. Tam manasıyla algılayıp, tam manasıyla anladığı ve yine tam manasıyla diğer bilgilerinden tefrik edip ve sonradan büyük bir senteze bağladığı bilgilerdir (1).

Hayatın anlamı özet olarak yavaş yavaş ortaya çıkan şu sonucu bize getiriyor: İnsan tabiatla, toplumla ve kendisiyle beraber yaşamaktadır. Tabiat olayları, toplum olayları ve bireysel olaylar yani günlük hayatımız ve her şeyimiz sonuçta bizim tecrübemizi ve bundan kaynaklanan görgümüzü ve yine bundan kaynaklanan bilgimizi meydana getirecektir. Bilginin ortaya çıkması tekâmülün çok çeşitli yönlerde ve çeşitli boyutlarda sürüşme hızını sağlayan en önemli faktördür (1). ■

Yararlanılan Kaynaklar:

1. *Ruh ve Madde* dergisi, Temmuz 1991, Hayatın Anlamı.
2. Ergün Arıkdal'ın Haziran 1992 konferansı.
3. *Ruh ve Madde* dergisi, Ağustos 1991, Hayatın Amacı Tekâmüldür.
4. *Ruh ve Madde* dergisi, Ocak 1994, Hayatta Olmanın Anlamı.
5. *Ruh ve Madde* dergisi, Ekim 1991, İnsanlığı Yöneten Yasalar.

PSİŞİK YETENEKLERİMİZ ve SEÇME ÖZGÜRLÜĞÜ

Fulya AYKAC

TÜM duyguların ve bilgilerin olumlu kanallardan akacağı yeni bir yaşam tarzına kavuşmak hepimizin hakkıdır. Yaşanır hâle getirilen bilgi, kullanım alanında yepyeni oluşumların meydana gelmesini sağlar.

Yaşanmayan, kullanım alanına sokulmayan bilgi, insanın gelişimine direkt katkısı olmayan bilgidir. Bazen hepimiz, bizi sadece maddî yaşamla sınırlayan beş duyumuzun dışına taşıdığımızı fark ederiz. Telefon çalar, kimin aradığını bilirsiniz, o gün ısrarla anımsadığınız eski arkadaşınıza yolda rastlarsınız. İlk kez karşılaştığınız bir yabancı, hayatınızda önemli bir yere sahip olacağını algılırsınız. Yakınlarınızla ilgili çeşitli haberci rüyalar görür, hatta onların geleceğine ait sezgilerin sahibi olabilirsiniz. Bütün bunlar sizin duyular dışı algılama (DDA) yeteneğinizin olduğunu gösterir.

Hepimizin değişik bir şuur açılan çeşitli pencere-leri vardır. Şuurumu-za, şimdiki farkındalığımızın ötelere genişletme gücü, tüm varlıkların içinde saklı şekilde mevcuttur. Bu güce "Psşik Yetenek" ya da "Ruhsal Güç" adını veriyoruz.

Ruhsal Gücümüz hemen hemen her gün bizi sınırlayan beş duyumuzun dışına taşmamıza neden olur ama "neden ve nasıl" sorularına yeterli cevap veremediğimiz için bu potansiyel güç de, gizli bir hazine gibi varlığımızın derinliklerinde saklı kalır. Ve yaşamda uygulama alanı bulamaz.

RUHSAL GÜÇLERİMİZİ GÜNLÜK YAŞAMDA KULLANABİLİRİZ

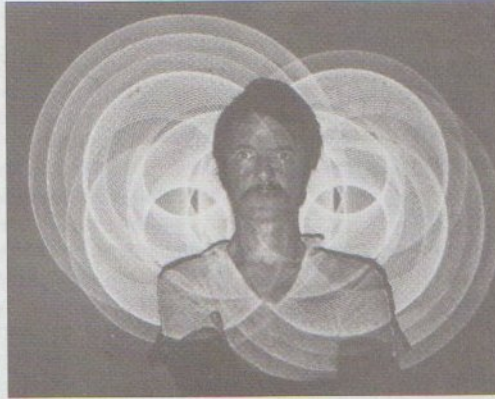
Dünya yaşamı hepimize sunulmuş çok büyük bir armağan ve kendimizi geliştirmek için kullanılacak imkânlar dizisidir. Ruhsal Güçlerin, ilham ve önsezilerin bize sağladığı en büyük fayda, yaşamı sadece biyolojik bir varoluş biçiminden kurtarmaktır. Her şeyin ardında asıl sebebi saklıdır. **Görünenin ardındaki görünmeyen görünür kılmak ve onun nimetlerinden yararlanmak bizim doğuştan hakkımızdır.**

Günümüzün modern insanı, yaşamın her alanında kendini aşmak ve duyular dışı algılama gücünü geliştirmek ihtiyacı içindedir.

Ruhsal Güçler kullanım alanına sokuldukça, genişleyen algılar ve yeni olaylara egemen olma gücünün artması, yaşamı daha canlı, daha heyecan verici ve daha aktif bir hâle getirir. Kendimizin ve başkalarının yaşamını zenginleştiren, duyular dışı algılamalarımız ve yeteneklerimiz geliştikçe her konuda, her bakımdan yeni bir şuur, uyanıklık ve farkındalık hâli elde edilir. Ve bu yepyeni gö-

rüş açısından, yeniden yorumlanan ve algılanan gündelik yaşamımız da bizim için yeni heyecan verici olaylar, insanlar ve karşılaşmalarla dolar.

Gerçek bilgi, yaşamımızdaki bazı karşılaşmaların farkına varıldığında ortaya çıkar. Anı-zın birine rastlarız, gözlerimiz ısrarla biriyle karşılaşır ya da bir yazı okuruz, yeni-bir yere gideriz. Ve bir süre yepyeni olaylar dizisiyle karşıla-

Düşündüklerimiz ve hissettiklerimiz bizden çıkıp çevreye de yayılır.

şırı. İşte bütün bu oluşların ve karşılaşmaların farkına varabilmek için sezgi gücümüzün artmış olması ve âdeta kulağımıza yeni bir bilgiyle karşılaşmakta olduğumuzu fısıldaması gerekir. Aksi takdirde Seçme Özgürlüğümüz açısından yepyeni bilgilerin alınması, çok daha verimli olayların yaşanması, arzu, istek ve ihtiyaçlarımızın karşılanması için her zamankinden daha iyi sonuçlar elde edilebilecek bazı imkânları görmemiş, yanından geçip gidivermiş oluruz. Doğru, sağlıklı ve verimli bir biçimde kullanılan ruhsal güçler, yaşam plânımızla ilgili bazı temel arzu ve isteklerimizin karşılanması için gereken gücü, enerjiyi ve olaylar dizisini de manyetik olarak cezbedecek, kendine çekecektir.

RUHSAL GÜÇLERİN GELİŞTİRİLMESİ DOĞAL ve İNSANİ BİR SÜREÇTİR

Bir insanın ruhsal güçlerini (psişik yeteneklerini) geliştirmesi aslında doğal ve insanî bir süreçtir. Bu süreçte gerekizin kuruntu, korku ve şüphelerle oyalanmamak için psişik yeteneklerin ne olduğu ve nasıl geliştirildiğiyle ilgili ciddi eserler okumanın veya ciddi araştırmalar yapan kurumlara danışmanın büyük faydası vardır.

Mucize ya da kerametle hiç ilgisi olmayan psişik yeteneklerin, nasıl ve niçin çalıştığı konusunda edinilecek sağlam bilgilerle, hayatınızda zıtlasmalar yaratan iç çatışmalarınızı çözmeye başlayabilirsiniz. Bugüne kadar eksik ya da yanlış bildiğiniz ruhsallıkla ilgili konularda köklü bilgiler edinerek, kendiniz ve dünya hakkında sizi geriletken olumsuz inançlardan da yakanızı sıyırmaya başlayabilirsiniz.

Bu süreçte yaşanan kimi olaylar, önceleri sizi hayli şaşırtsa da, bu olayları bir gizem ya da korku atmosferi içinde ele almanız, gelişimi aksatır ve zorlaştırır. Oysa psişik yeteneklerin fizik duyularımızdan olan görme ya da işitmeden hiçbir farkı yoktur.

PSİŞİK YETENEKLERLE DONANMIŞ ŞANSLI İNSANLAR KAVRAMI YANLIŞTIR

Herkeste az ya da çok doğuştan bazı ruhsal güçler (psişik yetenekler) vardır. Fakat bu yeteneklerin nasıl kullanılacağını ya da kontrol edileceğini pek az kişi bilir. Beş duyunun dışına taşan psişik becerilerimi neden geliştirmek iste-

yeyim ki diye sorabilirsiniz. Diğer becerilerimizi hangi sebeple geliştiriyorsak psişik becerilerimizi de o sebeple geliştiririz. Bu beceriler hayatımızın değerini artırırlar. Hayata daha önce tatmadığımız bir boyut ilâve ederler. Olaylara hâkimiyetimiz artar. Günlük yaşamın çeşitli olaylarına direnme gücümüz artar. Yaşama karşı duyduğumuz ilgi çoğalır. Daha önce asla mümkün olamayacak pek çok şey gelişerek kendi geleceğimizi yaratmada bize yardım eder.

Ruhsal Güçlerini (psişik yeteneklerini) geliştiren bir kişi, çeşitli bilgi uygulamaları, sezgi ve ilham gücü ile de önce kendi hayatını sonra da başkalarının hayatını zenginleştirir. Fakat diğer becerilerde olduğu gibi psişik becerileri de başkalarını etkilemek için kullanmaktan kesinlikle kaçınılmalıdır. Her yeteneğin imana yüklediği bir sorumluluk vardır. Kendi kişisel gücümüz ve yeteneklerimiz hayatımızı kontrol altına almayı sağlayabilir. Başkalarının hayatını kontrol etmeye hiç hakkımız yoktur. Biz sadece onlara kendilerini nasıl kontrol edebileceklerini gösterebilir ama onlar adına bu işi biz yapamayız.

Herkes sadece kendisinden değil, başkalarından da sorumludur. İnsanların vicdanlarını kullanmasına yardım etmek gerekir. Herkes bizim gibi ihtiyaç sahibidir. Her varlık karşılıklı yardımlaşma, dayanışma gereği birbirlerinin ihtiyaçlarına destek olmak zordur. Bir başka insanın kendi vicdanî ihtiyaçlarını yerine getirebilmesi için ona yapılacak çok çeşitli yardımlardan bir tanesi de o varlığı ruhsal dünyanın varlığından haberdar etmek, insanın psişik yetenekleri de olduğunu bilmesini sağlamaktır. Zaman ve mekân ötesine taşan duyular dışı algılamaların ve onlardan haberdar oldukça edinilen bilgilerin, hayatı kolaylaştırmak, yeni bir bakış açısı oluşturmak ve yerinde, zamanında doğru kararlar alabilmek bakımından da yararları vardır.

Bazı insanlar diğerlerinin algılayamadıklarını algırlar. Düşündüklerimiz ve hissettiklerimiz bizden çıkıp çevreye de yayılırlar. Bu duygu ve düşünceler mental seviyede bizden yayılırken geleceği de meydana getirir, daha sonra oluşacak şartları yaratırlar. Biz çevremizi ne derecede etkilediğimizin farkında değiliz. Doğru kullanılan psişik becerilerimizin gelişmesi, yaşam sürecimizin şuurlu yönlendirilmesinde ve yaşamın verimli ve bereketli kılınmasında bize faydalı olur. Fizikî dünya ile ruhsal dünya arasında kurulan köprüler insan hayatına yepyeni bir anlam kazandırır. ■

SAĞLIK ve ZİHİN GÜCÜ

Derleyen: Reşat GÜNER

YAŞAMAKTA olduğumuz hızlı değişim çağında artık her konudaki görüşler ve sistemler inceden inceye sorgulanmakta ve zaman biz insanlara hatalarımızın sonuçlarını yaşattırmaktadır. Elbette ki bu süreç içerisinde yaşadığımız en temel unsurlarından birisi olan sağlık kavramı da önemli bir yer tutmaktadır.

Modern çağ bizlere pek çok yeniliklerle birlikte, yeni hastalıkları ve sağlık sorunlarını da beraberinde getirmiştir. Bu sorunlar elbette insanın varoluş doğasına aykırı olan tek yanlı materyalist görüşlerin uygulamaları sonucunda ortaya çıkmış yapay oluşumlardır.

Yüzyılımıza damgasını vurmuş olan bu materyalist ve ayrıştırmacı zihniyetten elbette ki tıp bilimi de nasibini almış ve teknolojinin de yardımıyla bazı durumlarda son derece yararlı olmakla birlikte, hastalıkların "gerçek" sebeplerine derinlemesine nüfuz edebilmekte yetersiz kalmıştır.

Bugünkü tıp biliminin genel tavrını özetleyecek olursak şunları söyleyebiliriz:

Mevcut tıbbî tedavi, hastanın bünyesindeki iyileştirici potansiyeli hesaba katmadan iyileştirmeyi ya da en azından acı ve ıstırapı dindirmeyi amaçlayan haricî işlemlere dayalı bir tıbbî müdahale ilkesi üzerine oturmuştur. Bu tavrı doğrudan doğruya, insanı bozulduğu zaman tamir edilmesi gereken bir makine olarak kabul eden materyalist görüşlerin bir sonucudur. Buna göre, tıbbî müdahale, farklı parçaları değişik uzmanlarca ele alınan bedenın belirli bir bölümündeki özgül bir biyolojik mekanizmayı düzeltme amacıyla uygulanır.

Vücudun belirli bir parçasıyla belirli bir rahatsızlık arasında bağlantı kurmak, tabii ki, bir-

çok durumlarda çok yararlıdır. Fakat modern bilimsel tıp, indirgemeci yaklaşımı tamamen benimsemiş ve onun uzmanlaşmış disiplinleri, doktorları, hastalığı artık bütün organizmadaki bir bozukluk olarak

göremeyecekleri ve onu bu şekilde tedavi edemeyecekleri bir noktaya sürüklemiştir. Onların yapmaya çalıştıkları şey, belirli bir organı ya da dokuyu tedavi etmektir ve bu genellikle hastanın rahatsızlığının psikolojik ve toplumsal yönlerini göz önünde bulundurmaksızın, bedenın geri kalan kısmı dikkate alınmadan yapılır.

Oysa olması gereken tedavi biçimi, kendi kendini iyileştirmeye derin bir saygı duymaya ve hastanın kendi başına iyileşme sürecini başlatabilen sorumlu bir birey olarak görülmesine dayanmalıdır. Böyle bir tavır doğal olarak bütün otorite ve sorumluluğu doktora emanet eden biyolojik-tıbbî yaklaşıma aykırıdır.

Tıp ile sağlık arasındaki ilişkiye ilişkin bu incelemelerden çıkarılabilecek sonuç şudur: Biyolojik-tıbbî müdahaleler her ne kadar tek tek aciliyet arz eden olaylarda yararlı olmuşsa da, bütün insanlığın sağlığı üzerindeki etkisinin çok az olduğu görülmektedir.

Varlığın tüm yönleri -zihinsel, duygusal ve fiziksel- Bütünün sağlığı ile yakından ilgilidir. ►

İNSANIN GERÇEK YAPISI

Peki, gerçek anlamda, bütünsel bir sağlık kavramı nasıl anlaşılmalıdır? Bunu irdelemeden önce metapsişik görüş ve anlayış çerçevesinde insanın yapısına ve bununla bağlantılı bir sağlık-hastalık tanımına doğru gitmemiz gerekir.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, insan son derece kompleks bir yapıya sahip, çok yönlü bir bütündür. İnsanı sadece bedensel yönüyle ele almak mümkün olmayacağı gibi, bu yönüyle bile ele alındığında karşımıza izah edilmesi çok zor olan bir sürü meseleler çıkmaktadır. Çünkü insan vücudu şuursuz bir robot değildir. Her yönüyle fevkalâde şuurlu ve hayranlık uyandırıcı bir sistemdir. Bedensel yön biyoloji bilimi tarafından incelenmiş ve hâlâ da incelenmeye devam etmektedir.

İNSAN SADECE BEDEN DEĞİLDİR

Ancak insan varlığı sadece biyokimyasal ve fiziksel süreçlerle çalışan, bedenden ibaret bir varlık değildir. Bu insanın sadece bir yönünü ifade etmekte ve henüz o bile tam olarak anlaşılamamaktadır.

Halbuki gerçekte bu bedenin sahibi olan, esas şuur sahibi varlık, ruh varlığıdır. Ruh, kendi şuurlu enerjisi sayesinde bedeni canlı tutmakta ve onun aracılığıyla maddî âlemdeki deneyimlerini sürdürmektedir. Bu gerçeği göz önüne aldığımızda elbette ruh ve bedenin karşılıklı ilişkileri meselesi de ortaya çıkmaktadır.

Ruh varlığı hiçbir zaman beden içerisine hapsolmuş vaziyette değildir. O, bedeni kendi şuur alanı içerisinde canlı tutar, ona enerji verir, ancak bedenin içinde değildir. Ruh varlığının bedenle olan ilişkisi çok ince (süptil) kozmik akışkanlar vasıtasıyla gerçekleşmektedir. Bu aracı maddelere çeşitli kültürlerde çeşitli isimler (esirî, astral, mantal vs.) verilmiştir. Ancak sonuçta hepsi bu meseleyi ifade etmeye çalışmışlardır.

Ruh varlığının yönetimi ve kontrolü altında bulunan bu hayat enerjisi, bedenin her organına ve her hücresine nüfuz etmiş vaziyette dir. Bunun bedendeki daha kaba görünüşleri, sinirsel akışkan ve elektrik enerjisi tarzında kendisini gösterir. Bunlara modern ismiyle bi-

yoenerji de denmektedir.

Vücuttaki tüm fonksiyonlar, gerek fizik, gerekse daha süptil düzeylerdeki enerji dönüşümlerinden, enerji hareketlerinden ibarettir. Vücut, besinlerden almış olduğu enerjiyi depolayıp, gerekli dönüştürme işlemlerine tâbi tutarak her fonksiyon için gerekli olan enerjileri üretir. Sadece besinlerden alınan enerjiyle sürüyormuş gibi görünen yaşantımız, aslında ruh varlığının şuurlu yönetimi olmaksızın bir an bile süremez.

İşte manevî bilgilerin ağırlıkta olduğu eski kültürlerde insan ruh ve bedeniyle birlikte bir bütün olarak ele alınır ve sağlığın ancak bu ikisinin denge ve uyum içerisinde tutulmasıyla korunabileceği vurgulanırdı.

Son yıllarda geleneksel tıbbın her alanda yeterli olamamasından ötürü, yavaş yavaş bu bütünsel anlayışa doğru gidilmekte olduğunu gözlemlemekteyiz. Nitekim giderek yaygınlaşmakta olan alternatif yöntemler bunun açık delilidir.

SAGLIK ve HASTALIK

Hastalıkların veya sağlık bozukluklarının çok yönlü sebepleri vardır. Sadece görünen ve bugünkü tıp bilimi tarafından kabul edilen sebepler, bakteri ve virüsler, kötü beslenme ve düzensiz yaşam, olumsuz çevre şartları, bakımsızlık, stres vs. gibi etmenlerdir. Bunların hepsi büyük ölçüde geçerlidir. Olumsuz çevre şartlarının meydana getirdiği rahatsızlıklara (radyasyon, kimyasal maddeler vs.) diyecek bir şey yoktur. Ancak diğer rahatsızlıkların bağışıklık sisteminin zayıflamasıyla çok yakından ilişkisi vardır. Yani esas sebep mikroplar değil, bağışıklık sistemindeki güçsüzlüktür.

Peki bağışıklık sistemlerinin gücü neye bağlıdır? Elbette öncelikle dengeli beslenmeye. Ancak bu yeterli midir? Hayır. Dengeli beslenme, sağlık için %100 önemlidir. Fakat bağışıklık ve hastalıkların yenilmesi süreci daha büyük ölçüde bizim ruhsal durumumuza bağlıdır. Bunun örneklerine daha sonra değineceğiz.

Hastalık, temelde herhangi bir düzeyde bloke edilmiş, akışı engellenmiş bir enerjinin yansımasıdır. Ve bu da fiziksel düzensizliği meydana getirir. Sağlıklı durum ise enerjinin

serbestçe hareket edebilmesi, yani herhangi bir zorlukla karşılaşmaksızın akabilmesi demektir.

Bu enerji akışı yerli yerinde olduğu sürece hastalık diye bir şey söz konusu olmaz. Olsa bile çabucak atlatılır.

Bu durumda hastalık, enerji akışındaki düzensizliklerden kaynaklandığına göre bu düzensizliklere sebep olan unsurlar neler olabilir? Bu unsurlar direkt olarak zihinsel ve duygusal tavırlarımızla bağlantılıdır.

ZİHİN - BEDEN İLİŞKİSİ

Zihin ve beden arasındaki ilişki öylesine bütünleşmiştir ki, psikolojik ya da duygusal sebepleri bulunamayacak hemen hemen hiçbir hastalık yoktur. Bedenin farklı bölgeleri farklı psikolojik durumları yansıtır ve tüm varlığımızı kapsayan sürekli bir enformasyon değiş tokuşu vardır.

Hastalıklar günden güne artmaktadır, çünkü yaşamımız giderek artan baskılar tarafından eşzamanlı olarak tehdit edilmektedir. Stres hastalığı azdıran en temel faktördür. Asabılık, öfke, endişe, ümitsizlik, korku, şok, hayal kırıklığı, kuruntu, keder, suçluluk, kin, nefret, depresyon, kararsızlık, baskı, yalnızlık, üzüntü, darılma, gürlütü vs. gibi hâller strese sebep olur. Stres, içsel gerilim oluşuncaya, kaslar sıkışuncaya kadar birikir. Sıkışmış kaslar, kan akışını ve sinirlerin fonksiyonunu etkiler. Bunlar da sırayla salgı bezlerini etkilerler. Tüm fiziksel yapımızın düzenli bir biçimde çalışması, dolaşım, sinir ve hormonal sistemlerin işlevlerini uygun şekilde yerine getirmelerine bağlıdır. Bu düzen bozulmaya başladığında, fiziksel rahatsızlıklar baş gösterir.

Eğer stresin sebeplerini bulabilir, gevşemeyi geliştirebilir, zihni sakinleştirebilir ve iç huzur duygusunu keşfedebilirsek, o zaman kaslar rahatlatılabilir. Böylece sıkışmış damarlar ve sinirler serbest kalarak yeniden düzenli bir şekilde iş görürler. Salgı bezleri ve organlar öz gıdalarla yeniden beslenir ve sonuçta fiziksel iyileşme başlayabilir.

Sinirlilik, öfke ya da suçluluk gibi duyguları mikroskobun altına koyamayacağımıza göre, geleneksel tıp arızalı organ ve dokuları yaştırıcılar ya da antidepressanlar vermek suretiy-

le rahatlatarak yardım etmeye çalışmaktadır. Bu, aynen nedenini araştırmadan duvardaki bir çatlağı sıvamaya benzer. Problemin gerçek sebebini halletmez. Sağlığın doğal bir şekilde meydana gelmesi için yapılan daha derin seviyede iyileştirme; stresi, stresin sebeplerini ve meydana getirmiş olduğu etkileri ortadan kaldırmak demektir. İnsan yalnızca fizik beden değildir, sadece zihin olmadığı gibi. Varlığının tüm yönleri -zihinsel, duygusal, fiziksel ve ruhsal- bütünü sağlığı ile yakından ilgilidir.

HASTALIĞIN SEBEBİ KENDİMİZİ

Geleneksel tıp şüphesiz bize yardım etmekte ve zaman zaman gerekli de olmaktadır. Ancak gerçek sebebi temizlemeksizin ne iyileşme ne de sağlık mümkündür. Gerekli enerji ve dürtü sağlandığında beden bütünüyle sağlığını yeniden kazanma yeteneğine sahiptir. Fakat meydana getirdiğimiz ve beslediğimiz mantal ve duygusal hâller bu süreci engeller. Kendimizi tekrar bu tür bir tavrılanma ve bu tavrın sağlığımız üzerinde meydana getirdiği etkiler içerisinde buluveririz. Elbette hasta olmayı istemeyiz. O hâlde bizi kimse hasta edemez. Hastalık yalnızca içimizden gelir. Şu gerçeği kabul etmeliyiz ki bunu maksatlı olarak yapmıyor olabiliriz. Fakat her şeye rağmen sebep bizdedir.

Yaşamımızdaki dışsal streslerin fark edilmesi nispeten kolaydır. Fakat stres yüklü düşünce formlarının fark edilmesi, kökleşmiş davranışlarımızın farkında olmadığımız için o kadar kolay değildir.

Rahatsızlıklarımızın pek çoğu, yalnızca yakın zaman öncesinde değil belki yıllardır birikmiş streslerden ileri gelebilmektedir.

Karakterin oluştuğu çocukluk yıllarında yaşanan incitici bir şok bizi, daha fazla incinmekten koruyan, fakat aynı zamanda bazı hisleri tam olarak yaşayıp ifade etmekten alıkoyan duygusal bir zırh örmeye sevk eder. Hepimizin içinde derinde yatan ve genellikle inkâr edilen, yaşamımız içerisinde oluşturduğumuz çeşitli ilişkiler ve durumlar içinde ortaya çıkan ve hastalığa sebep olan korku ya da emniyetsizlik baskıları yer alır.

(Devam Edecek)

Süper

Bu bebek oturmakta, meme emmekte ve oyuncaklarıyla oynamakta. Tıpkı herhangi bir "normal" bebek gibi, değil mi? Hayır. Çünkü o aslında gözleri ardına kadar açık bir şekilde su tankının içinde oturmakta, mutlu bir şekilde oyuncaklarla yani canlı balıklarla oynamaktadır.

Küçük bir oğlan, babasının kendisine gösterdiği bir resimli kitabın sayfalarına dikkatle bakıyor. Bunda, çocuğun bir su tankına tamamen daldırılmış olması ve babasının cam tankın dışında ayakta durup kitabı tutuyor olması dışında harikulâde bir şey yoktur.

Ünlü Fransız dalgıç Jacques Maillol, bir grup bebeğin yüzdüğü havuzu ziyaret etti. Maillol o sıralarda dünya nefes tutma rekorunu elinde bulunduruyordu ve suyun 100 metre altında dalış tüpü olmadan kalmıştı.

O ve bir bebek grubu, suyun altında en çok kimin kalabildiğini görmek için havuzun dibine daldı. Küçük çocuk Maillol'u yendi ve mutlu bir şekilde suyun altında kalmaya devam etti, uzun bir süre sonra hava almak için su yüzüne çıktı.

Bunların hepsi süper bebeklerdir. Onlar suda özgürce beslenebiliyor, hareket edebiliyor ve hatta bazıları orada uyuyabiliyor. Süper bebeklerin çoğu 3 aylıken, 1 yaşındaki normal bir bebek kadar gelişmiş oluyor. Birçoğu 4 aylıken yürüyebiliyor ve sadece 6 aylıken millerce yüzebiliyor. Bu şans için yunusların bulunduğu bir deni-

Küçük bebekler havuzda son derece rahat yüzüyorlar. Süper bebekler su altında oynuyor, besleniyor, hatta bazı durumlarda uyuyabiliyorlar.

zin yanında doğmak yeterli, rapor edildiğine göre bu, su memelileriyle birlikte güçlü bir psişik bağlantı geliştirmektedir.

Süper bebeklerin hafızaları ve zihinleri, yakın yaşlardaki bebeklerinkinden çok daha iyi. Büyüdüklerinde yüksek IQ düzeyleri onlara okul kariyerleri sı-

rasında önemli avantajlar sağlamakta ve aynı zamanda ortalama bir çocuğa göre psikolojik açıdan daha üstünler. Onlar daha mutlu, daha sosyal ve daha az saldırganlar. Bu dinamik ve yeni yürümeye başlayan çocuklarla tanışma mutluluğuna erenlere göre, onlar iyi ki süper yaramaz değiller.

Sheila Ostrander ve Lynn Schroeder, *Super Learning 2000* (Süper Öğrenme 2000) adlı kitaplarında, "Su bebekleri inek öğrenciler değildir" diye yazmışlardır. "Onlar 15 yıl sonra dengeli, sosyal ve insanlara karşı çok hoşgörülü oluyorlar." Rusların su altında doğan 1000 erkek ve kız çocuğunu takip ettiğini ve bunların çoğunun sağlıklı olduğunu söylüyorlar.

New Mexico kökenli sanatçı ve yazar Timothy Wylie, bazıları o zaman 13 yaşlarında

olan, dünyanın değişik bölgelerindeki su bebekleriyle tanışmıştı. Wylie, onların hepsinin telepat olduğunu ve hatta ortalama bir insandan farklı göründüklerini, daha büyük beyinsel kortekse sahip olduklarını söylüyor. O, gezegende bu tip 600.000 bebek olduğuna inanmaktadır.

"Onlar (su bebekleri) en iyi ve en kötülerdir. Onlar kuş sürüsü gibiler. Onlar, hepimizde olan ilâhî Bir'in enkarnasyonu için daha muhteşem araçlardır." Wylie, süper bebeklerin gerçekte değişime uğramış insanlar olduğuna inanmakta ve kısa bir süre sonra onlarda solungaçlar gibi değişimin fiziksel işaretleri olacağına inanıyor! Ne kadar

ONLAR SU ALTINDA DOĞMAKTA, 16 HAFTALIKKEN YÜRÜYEBİLMEKTE, 6 AYLIKKEN YÜZLERCE MİL YÜZEBİLMEKTE VE KISA BİR SÜRE SONRA KONUŞABİLMEKTELER. ONLAR SÜPER BEBEKLERDİR, ONLAR GELİŞMEKTE OLAN İNSANLAR ARASINDA DAHA SAĞLIKLI, DAHA MUTLU VE DAHA ZEKİ BİR İRKTİR.

garip... Kevin Costner'in *Waterworld* (Su Dünyası) filmindeki gibi bir nüfusa sahip bir dünya düşünebiliyor musunuz?

Wyllie, **değişimin** (mutasyonun) **spiritüel seviyedeki bir değişikle başladığını**, sonra duygusal seviyede devam ettiğini ve sonunda da kendini fiziksel seviyede, ilk olarak beyinde gösterdiğini düşünüyor.

"Şu ana kadar aramızda herhangi bir biçimde yüzgeçli olanımız var mı bilemiyorum çünkü orada (Rusya) bulunmadım ama bana zihinsel ve duygusal seviyede böyle bir durum meydana gelirmiş gibi geliyor. Böyle bir mutasyon olduğunda, bu ilk önce rüya seviyesinde başlar, sonra hayvan ve diğer türler seviyesine kayar."

"Bu, genel olarak olmaktadır. Mutasyonun değişik türlerde olması muhtemeldir. Bunun hangisinde olduğunu bilmiyorum, muhtemelen insanlar veya yunuslarda olabilir. Bu harika, çok harika bir şey olacak." Ancak Wyllie, mutasyon sürecinin herkes tarafından hoş karşılanmayacağına inanıyor.

"Dışarıda bunun olmasını görmek istemeyen çok insan vardır." diye uyarıyor. "Bu bilgi, dışarıya negatif bir yolla duyurulmamalıdır. En kötü şey, bilginin, vaktinden önce açığa çıkmasıdır. Çok dikkatli olmalısınız."

RUSYA'DAN SEVGİLERLE

Süper bebek fenomeninden sorumlu olan kişi Rusya doğumlu Igor Çarkovski'dir. O, suda doğumun, bebeklere yer çekimi dünyasın-

dan nazik biçimde ayrılışı sağladığına inanıyor. Dahası, geleneksel doğum stilinden farklı olarak, suda doğum telepati ve psikokinezi gibi hassasiyetleri yöneten nazik baş şakralarına zarar vermemektedir. Geleneksel doğumlarda, ana rahmindeki ağırlıksızlık aylarından sonra ortaya çıkan anı yerçekimi basıncı ve bebeğin ilk nefesinde aldığı büyük miktarda oksijen, hassas beyin fonksiyonlarını en çok etkileyen iki unsurdur.

Igor Çarkovski (sağda), bebeklerin, "rahim gibi" olduğu için suda daha mutlu olduklarına olan inancını sergiliyor.

Çarkovski, "yerçekimiyle savaşıma ihtiyacından kurtulmuş olan su bebeklerinin, bedenlerini ve her insanın sahip olması gereken beyinlerini, zihinlerini ve hafızalarını geliştirdiğini" söylüyor.

Bütün süper bebekler, her günün belli bir

Bebekler

süresini suda geçirmek için cesaretlendirilmektedir. İlk birkaç ayını toprakta sırt üstü yatarak geçiren sıradan bebeklerden farklı olarak, bu bebekler, çevrelerini keşfetme ve hareket etme özgürlüğüne sahiptir.

Çarkovski, Erik Sidenbladh'ın *Water Babies* (Su Bebekleri) adlı kitabında "Yerçekimiyle savaşmak için kullanılan bütün enerji tasarruf edilmektedir." diye açıklamaktadır. Bu ne için kullanılmaktadır? Vücudu ve hepsinden öte beyni geliştirmek için, çevreyi araştırmak ve çeşitli türdeki bilgileri sağlamak için. İnsanların problemleri çözmesini sağlayacak yeni beyin fonksiyonlarını geliştirmek ve bizim gibi normal engelli bir şekilde doğan ve büyüyenler için imkânsız olan görevleri yerine getirmek için.

"Orada, suda birkaç ay yaşayan küçük bir oğlan vardı. Birkaç ay suda yaşayan çocukların hiçbir cilt problemi yok ve süper yetenekler geliştirmektedirler. Onlar 4 ayakla, bütün 2 ayak üstündeki yetişkinlerden daha hızlı koşabilirler. Onları yakalayabileceğini zannetmiyorum."

Çarkovski su doğumlarının tamamen doğal olduğuna inanıyor. "Su burada, dünyada yaşamın beşiğidir. Yaşam 3 milyar yıldan önce bir süre suda başlamıştır. Biz burada çocuğu, yeni bir şeyle yüzleştirmiyoruz. Biz sadece rahimsel koşulları gelişim için faydalı olabilecek şekilde uzatıyoruz. Suda yaşamak yeni doğan bir bebek için tamamen doğaldır. Ona asla başka bir şey yapılmamaktadır."

HASSAS İNSANLARIN KULLANILMASI

Çarkovski genç bir çocukken zamanını Sibiry-Moğolistan sınırının yanında geçirmişti ve geleneksel şifacılarla irtibat kurmuştu, tahminen bundan dolayı hassas insanları, parapsikolojik yetenekleri olan insanları, su bebeklerinin "ebeleri" olarak kullanmıştı.

Çarkovski bebeklerin özellikle hasas olduğuna ve incinmeye müsait olduğuna inanmaktadır çünkü onlar tamamen açık bir biyoalana sahipler. Onlar izlenimleri bir sünger gibi emmektedirler ve herhangi bir negatif düşünceyi ve hastalığı çekip alıvermektedirler. Biyoenerji veya biyoalan, hassas insanlar gibi özel olarak eğitilmiş bireyler tarafından bir insanın çevresindeki aura olarak algılanabilir. Bu, durugörü, düşünce transferi, önceden ve sonradan bilme, telekinezi ve ruhsal şifacılık gibi parapsikolojik fe-

nomenlerin ardındaki etkenlerden biridir. Hassas insanlar biyoenerjiyi şuurlu olarak kontrol edebilir, yönlendirebilir ve kullanabilirler.

"Onlar gerçek doğum anında bulunmalar bile biyoenerjilerini kullanarak durumu kontrol altında tutabiliyorlardı." diyor Çarkovski. "Çünkü onlar insanların biyoalanlarını algılayabiliyorlardı, onlar bazı faktörlerin uygun olup olmadığını algılayabiliyorlardı ve banna su altında doğuma devam etmemi tavsiye ediyorlardı."

Hassas insanlardan bir tanesi, eski Sovyetler Birliği'nin en güvenilir parapsikologlarından biri olarak kabul edilen Vladimir Ivanuşkin-Volodya idi. Yeteneklerini annelerin acısını, kanamayı azaltmak ve enfeksiyonları önlemek için kullanıyordu.

Yeni beyin-zihin araştırması alanında bir uzman olan Dr. Raymond Abrezol, Daniel Fritz tarafından yürütülen Hawaii Pre-Natal Cultural Center'daki suda doğan bebekleri gözlemledi ve Arjantin, Kanada, Fransa, ABD ve İsviçre'den 13 yetişkinle ve 10 çocukla tanıştı.

Zihnin kendini ifade ettiği aracın doğum yoluyla zarar görmemesi sebebiyle su bebeklerinin derin doğum öncesi ve hatta geçmiş yaşam hatırasına sahip gibi gözükükleri tarzında bir spekülasyon yapmaktadır.

O, Ostrander ve Schroeder'a, *Super Learning 2000* kitaplarında, "Ruslar bir dahiler topluluğu yaratıyor gibi gözükmektedir." diyor. Dahası, onlar sadece dâhiler yaratmıyor, aynı zamanda "bu metot, bu çocukların düşünme tarzını da değiştirebilir! Onlar büyülerken pozitif düşünürler hâline gelebilirler."

Dolphins (Yunuslar), *Extraterrestrials* (Uzaylılar), *Angels* (Melekler) kitaplarının yazarı Wyllie, Yeni Zelanda, Keri Keri'deki "Sualtında Doğum" konferansına katılmıştı ve 20 bebeklik bir grubun yüksek derecede telepat olduğuna ve sıradan bebeklere göre yabancılar topluluğunun arasında daha mutlu olduklarına dikkat etmişti.

"Eğer tanışma ayrıcalığına sahip olduğum su çocuklarında bilmediğim bir şey yoksa, o zaman bu çocuklar geleneksel metotlarla doğanlardan daha güçlü, daha atılgan ve daha akıllı." demistir Wyllie, *Connecting Link* dergisine.

(Devam Edecek)

Her Şey İnsanın Kendini Tanıması İçin

Selman GERÇEKSEVER

İNSANIN KENDİNİ TANIMASINDA OLAYLARIN ROLÜ

Olaylar ve yaşam insanın kendisini tanıması için değerlendirilmesi gereken fırsatlar bütünüdür.

Yaşam tamamen olaylardan oluşmuş bir bütündür. Her birimiz her an, durağan olmayan, sürekli akan, gelişen ve yenilenen olaylar dizisi içindeyiz. Bu olaylardan aldığımız etkiler ve tesirlerle, onlara gösterdiğimiz tepkilere ve dirençlere göre gelişiyor ve tüm bunların içinde kendimizi tanımaya çalışıyoruz.

Olay, sadece çevremizdeki her şey değil, ayrıca onlarla olan ilişkilerimizdir de...

İnsanlarla, kavramlarla, doğayla olan ilişkimizdir; onlarla kurduğumuz iletişimimizdir. Dolayısıyla bizler bu ilişkilerimizin farkına varmaya başlar, bu ilişkilerimizi, bu iletişimimizi şuurlu bir şekilde kurmaya başlarsak, olayların bizler için ne ifade ettiğini anlamaya başlarız.

İnsanlarla, kavramlarla, doğayla hatta kendimizle olan ilişkimizde, (birçok yapay "ben" sahibiyiz) yapay "ben" in bu ilişki içinde nasıl doğduğunu ve nasıl bir rol oynadığını görmemiz gerekir. İşte olaylar bizlere bu imkânı da sağlıyor. Bu yapay ve birbirinden farklı yönlerimizi tanımaya ve onlara hâkim olmaya başladıkça gerçek benliğimize ulaşabiliriz; öz kendimizi tanıyabiliriz. (Ona tam anlamıyla ulaşılması mümkün değil; varlık sonsuz olduğu için, varlığın kendini tanıması sonsuz bir tanımadır ve sonu yoktur.)

İnsanın kendisini tanıması doğrudan doğruya hayatı yaşamakla olur; her şey bizim, bizzat kendi deneyimlerimizle olur.

Evet, yaşayarak kendimizi tanımayı öğreniyoruz. Yani mikrokozmos, makrokozmos bağıntısıyla tüm evreni ve aramızdaki bağı öğreniyoruz. İşleyiş mekanizmasını öğreniyoruz... evrensel kanunları öğreniyoruz... ki bunlar da kendini tanımanın amacı olmaktadır.

Yaşamı sorgularız ve cevaplar ararız... Biraz önce de belirtildiği gibi **bir olay kimin ya da**

Kendimizi tanımak için birtakım şeyleri fark etmeye, olup duran olayları kavramaya çalışmaktan başka çaremiz yoktur.

kimlerin başına geliyorsa, orada o varlığın ya da varlıkların ruhsal ihtiyaçları gideriliyor demektir.

İşte olaylar, bu ihtiyaçlar doğrultusunda bize cevapları verir.

Çevremiz cevaplarla doludur.

Sebe-sonuç bağıntısıyla yola çıkarsak çevremizde olup bitenlerin hepsi bir sonuçtur. Yani karşılaştığımız olay bir sonuçtur. Bir sebebi vardır. Ve bu sebep büyük bir olasılıkla bizden kaynaklanır. İşte burada da bize, kendimizdeki doğru soruyu bulup olayın içindeki cevabın anlamını bulmak düşüyor. Ve karşımıza gelen olayın bizim ruhsal bir ihtiyacımızı telâfi etmek üzere bize yönelmiş olduğunu da hatırmızdan çıkarmamamız gerekiyor.

Üstelik, olayla karşılaşır ve biz, ihtiyacımızın kaynağını bulamaz ve kendimizde gerekli düzeltmeleri yapamazsak, aynı türden olaylarla özü aynı olmak üzere çeşitli varyasyonlarıyla yeniden karşılaşırız.

Yani o olayı çözünceye ve getirdiği mesajı anlayınca kadar tekrar edecektir ki bu da eprövleşmiş bilgidir. Günümüzde yaşanan birçok olayı da bu yönden değerlendirmek sanırım bizler için daha yararlı olacaktır.

Günümüzdeki pek çok olayda görüyoruz

ki dünyamız dejenera olmuş durumda, pek çok farklı türden tesir bizleri etkiliyor. Ve tekrarlanan birçok olay peş peşe yaşanıyor.

İşte eprövleşmiş bilgi burada karşımıza çıkıyor. Çünkü insanlık olarak süreç içinde dikey ve yatay etkilerin bize vermek istediklerini anlamadık; kendimizin yani kendi öz varlığımızın bize vermek istediğini alıncaya ve onunla uyum içinde oluncaya kadar bu etkilere muhatap olacağız. Ve çok tarzındaki olaylarla karşılaşacağız. Aslında bunların hepsini bir sınav olarak değerlendirebiliriz. Her sınav bir değişim hazırlığıdır. Ancak liyakati olanlar sınavı girebilirler. Eskilerin deyişiyle: "Her başa gelmez belâ, erbab-ı istidat arar." Sınavı hakkıyla verebilmek için olay olmadan önce olaya hâkim olunması gerekir.

"Bana ne gibi doneler gerekir; yolumun üzerine neler çıkabilir, ben tedbirimi şimdiden alayım." demek gerekir. Ve burada kendimize bir soru sormalıyız: "Bu işin içinde egonun ne dereceye kadar etkisi var?"

SINAVLARLA OLAYLAR ARASINDA NE GİBİ BİR BAĞLANTI VAR

İlk önce sınavı verebilmemiz için olayı çok iyi deşifre edebilmemiz gerekir. Bunun için de kendimizi tanımalıyız.

Aslında bu iki türdür: Kendimizi tanıdığımızda olayları iyi deşifre ederiz; olayları iyi deşifre ettiğimizde kendimizi tanırız...

Olayların taşıdığı mesajları anlamak için anlayışımızı artırmak zorundayız. Her işe samiyetle, peşin hüküm sahibi olmadan, yeni bir şey müşahede ediyormuş gibi bir anlayış içersine girmemiz gerekiyor.

Bilgi yönünden değil, müşahede yönünden objektiviteyi kazanmamız gerekir. Yani her şeye gereken ilgiyi gösterebilecek durumda olmamız gerekir ki bu şekilde özgürleşiriz.

Bilgi başka şeydir, anlama başka bir şey.

Anlama, bilginin varlıkla olan ilişkisine bağımlıdır. Anlama, bilgi ve varlığın bileşkesidir. Bilgi almak tekâmül etmek değildir. Bilgi bir araçtır. Bilgiyi uygulanabilir ve kullanılabilir hâle getirmek lâzımdır.

Çok şey biliriz ama bildiğimizi tam anlamadığımızdan onu hayata, tatbikata geçiremeyiz. Bilgi ve varlığın bileşkesinden anlama doğar demistik. Anlama, sadece varlığın gelişmesiyle gelişir. Eğer bilginin gelişmesiyle anlayış gelişseydi, dünyanın bugünkü hâli oldukça farklı olurdu herhalde.

Bir örnek verelim:

Hepimiz yaşamımızın farklı devrelerinde bir ve aynı fikri ya da düşünceyi tamamen farklı şekillerde anladığımızı fark etmişizdir. Uzun süre önce okuduğumuz bir kitabı yeniden okuduğumuzda bizde oldukça farklı düşünceler uyandırabilir. O hâlde ne değişmiştir? Varlık değişmiştir. Ve varlık değişince anlama da değişir.

Demek ki bilgi, anlayışı geliştirmiyor. Ancak ve ancak varlıkta bir gelişme olması gerekir. Bu gelişme de, şuur zenginliği, şuur sahasının gelişmesi ya da kendini tanımak kelimeleriyle ifade edilir.

Bu nedenle, kendimizi tanımak için birtakım şeyleri fark etmeye, olup duran olayları kavramaya çalışmaktan başka çaremiz yoktur.

Ama biz olayları çoğu kez geçtikten sonra anlıyoruz ve çoğunlukla o bile olmuyor. Niye? Çünkü olayla olay oluyoruz ve kendimizi unutup (sunî benliklerle) o olayın içinde kayboluyoruz.

Bunun da en büyük nedeni duygusallığımız, yani duygularımıza hâkim olamayışımız... Duygularımıza hâkim olamayışımıza en iyi örnek de hayatımıza haz arzusu-ıstırap korkusu ikilemi içinde mekik dokuyarak geçirmemiz...

Şöyle bir düşünelim: Hayatın amacı acaba mutluluk mu? Mutluluk rölâtif bir değere sahiptir. Hayatın amacı mutluluk olamaz; fakat bizler mutluluk peşinde koşup acılardan kaçıyoruz.

Oysa bizler zıtlıklarla bir şeyler öğreniyoruz (beyaz-siyah; küçük-büyük; negatif-pozitif). Kıyas bilgisi burada çok önemlidir.

İstırap ortadan kaldırdığımızda, insanın varlık sebebi olan tüm bir idrak etme serisinin yok olmasına sebep oluruz. Çünkü her yeni anlayış insanda bir ıstırapı, bir teşevvüş hâli doğurur (eskiyi terk). İstırapı ortadan kaldırırsanız, pişmanlık duygusu, anlayışsızlıktan doğan hata duygusu, yani yanılma duygusu ortadan kalkar; o zaman biz nasıl öğreniriz? (Ağrılar ıstıraplıdır ama sorun olan bölgeyi bize haber verir.)

İnsanın mutluluk karşısındaki tepkisiyle, ıstırap karşısındaki tepkisi dengede olduğunda yeni bir anlayış meydana gelir. Üstelik bu denge oluşması için öz varlığımızdan, iç benliğimizden ve dışarıdan sürekli tesirler alıyoruz.

Bu etkileri iyi yorumlamamız için samimi ve tarafsız bir müşahedeyle olayları kaydetmemiz gerekir. (Tek bir müşahede ile analiz hatalı olur, birtakım bilgilerin biriktirilmesi gerekir.)

Müşahede, objektif bakmaktır.

Gerçek müşahedede objelerin aralarındaki sistematik görülür; hangi düzene göre şekillendiği fark edilir. Objenin niteliklerini değil, objenin düzenlenmesini görmek, evrensel kanunları fark etmeye başlamak demektir.

Sadece objenin kendi doğallığı içindeki düzeni de görmek yeterli değildir. İnsan kendi bünyesindeki çalışmalarında temel prensiplerini zorlamalıdır. Akıl gözüyle mi; his gözüyle mi; içgüdüleriyle mi bakıyor?

BUNU NASIL ANLAYACAĞIZ

Kendimizi; beden denen bir organizma içerisinde, dünya şartları ve kanunları içerisinde kendi isteğiyle bu beden şartlarına bağlanmış olan varlığın kullanabileceği bilgi ve yetenekleri içerisinde tanımak durumundayız.

Bir sinir sistemine sahibiz ve çevremizi tanımada 5 duyuyu kullanıyoruz ve bütün bunları bir zihin fonksiyonu içinde, zekâ kılavuzluğunda ve akıl vasıtasıyla anlıyoruz. O hâlde bu ölçüler içinde kendimizi tanımak durumundayız.

Sebepler-sonuç yansıması ilkesi gereği, öz kendimizden, içsel varlığımızdan bize gelen uyarıları en saf ve en kayıpsız bir şekilde alabilmek için otomatizmadan ve şartlandırmalardan kendimizi soyutlamamız ya da amacımız doğrultusunda bunlara hâkim olarak kullanabilir hâle gelmemiz gerekir.

Bunun için **fiziksel davranışlarımızdan tutun düşüncelerimize kadar her şeyimizle hep iyiye, hep olumluya doğru mücadele vermek** biz insanlar için en büyük görevlerden biridir.

Bu amaca yönelik olarak bizleri engelleyecek dnyasal koşulları ruhsallığımızla zorlamalıyız. Dünya sürekli bir değişim ve hareket hâlinde; bizler de insan olarak bu değişken heyecan ve düşünce yığınından pek farklı durumda değiliz. Ama eğer biraz çaba harcar ve kendimizi tepeden tırnağa incelemeyi ve bunu sükûnet içinde düşünmeyi istersek, sonuçta iki yanımız olduğunu görürüz. Birincisi, dışarıdan gelen izlenimleri olan yanımız, diğeri de bu izlenimlerden doğan duygular ve düşünceleri kaydeden yanımızdır. İşte bu kaydeden, insanın gerçek benliğidir.

Bu gerçek benliğe ulaşabilmenin pek çok yolları vardır. Bunlardan biri kendini hatırlama metodudur. Bunun temeli, olay içindeyken önyargılarla davranmamak ve duygulara hâkim olmaktır. Olay meydana geldiği anda onu fark etmek, tespit etmek ve o anı bilerek yaşamak çok

önemlidir. Olay geldiğinde, "Anladım... yine beni kandırmaya çalışıyorsun; ama ben için farkındayım." diyebilmek ve arkasından da olayın taşıdığı bilgiyi almak önemlidir.

Burada önemli bir konu daha var: Genellikle biz insanlar bir aşamaya ulaştığımızda bilgilerimizin kendimize yettiğini sanarak (şoklar tarzında yeni bir hareket önümüze çıkmazsa) olduğumuz yerde kalmaya direnerek, ilerlemekten, araştırmaktan kaçırız... Zihinsel, duygusal konforumuz ağır basar ve hareket etmek istemeyiz.

Oysa önümüze gelen olaylar, hareketler bizi, ne çeşit bir konfor içindeyse -ki o bizim bağımlılığımızdır- onları bizden uzaklaştırmak içindir. Ama şoklar gelene kadar o bağımlılıklarımızdan kurtulmak istemeyiz.

Bağımlılıklarımızı tanımamız ve onlardan kurtulma ya da onlara hâkim olmamız kendini tanıma çalışmasının temelini oluşturur ki bu da tektir. O kadar çok bağımlılığımız vardır ki olaylar bizlere bunları gösterip, onları terk etmemiz için imkân hazırlarlar.

Kendini tanıma yollarından biri de, daha önceki sözlerimizde kısaca belirtmiştik, MÜŞAHEDE'dir. İnsan her gözleminde büyük mozaik panoya ait parçaları yakalar ve onları biriktirdikçe pano yavaş yavaş ortaya çıkar.

Bu gözlem içinde uygulanacak bir metot da DUR ÇALIŞMASIDIR... Herhangi bir olay içinde kendimizi sanki dışarıdan gözlemliyormuşçasına, o an hangi hâldeyiz, hangi duygular içindeyiz, bunu fark etmek şeklinde yapılır.

Fakat burada dikkat edilmesi gereken şey tevül mekanizmasını çalıştırmamaktır. Kendimize tam anlamıyla objektif bakabilmeliyiz. İşin içine tevül girdiği zaman bilgi kaybolur. Tevül, olayı yumuşatmaktadır. Nasrettin Hoca'nın dediği gibi, "Herkes haklı" misali...

Önemli olan , herhangi bir yargı getirmeden olayı incelemek ve verileri kaydetmektir.

Olay içinde duygularımızı nasıl kontrol ediyoruz? Hangi dirençlerimizi kullanıyoruz; hangi bağımlılıklarımız ön plâna çıkıyor, buna bağlı olarak hangi korkularımızın etkisi altındayız? Korkularımız bizler için ipuçları oluşturabilirler. Eğer korkularımızın neler olduğunu fark edebilirsek, nelere karşı bağımlılığımız olduğunu da anlarız. Çünkü korkularımız bilgisizlikten doğar. Dolayısıyla neden, nelerden ya da kimlerden korktuğumuzu anlamaya başladıkça, bilgisiz olduğumuz yönlerimizi de bulmuş oluruz.

Korkularımızın kaynakları bizi bağımlılıklarımıza götürür ki bağımlılıklarımız da o konu hakkındaki bilgisizliğimizden kaynaklanır. ■

DÜNYASALLIĞI BIRAKIN, DÜNYAYI DEĞİL

HÂLEN pek çok kültür İsa (Christ= Krishna) olanın doğumunu gözlemliyor. Bu zamanda biz, bu Büyük Güneş'in ilkel öğretilerinin üzerinde önemle duruyoruz. Bu öğretiler, ilk kez Hinduların büyüğü Krishna ve Aydınlanmış kişi Buda tarafından öğretilmiştir. IŞIĞIN bütün bu üç enkarnasyonu, hayatın Daha Yüce Değerlerini anlamaları konusunda insanlığa yardım etmek için, kendilerine ihtiyaç olduğu "zaman"larda dünyaya gelmişlerdir.

Harika öğretilerinden akan temel KONU şuydu: "Dünyada yaşayın, fakat dünyadan olmayın" (İsa); "Dünyadan değil, dünyevilikten vazgeçin" (Krishna); "Dünyaya düşünceli olarak hizmet edin, fakat dünyaya bağlanmayın" (Buda).

Gördüğünüz gibi her üçü de aynı felsefeyi ifade etmiş ve bütün öğretileri bu konu üzerine dokunmuş. Bazıları için bu, zor bir yaşam biçimi görülebilir. Özellikle zamanın bu devresinde, "kişisel (egoistik) başarı" üzerine, ün kazanma ve parasal başarı hedefine öylesine önem verilmiştir ki... Kendilerini çok az düşünerek dünyada hizmet edenler, negatif şekilde anormal diye ya da hirs eksikliği bulunanlar denilerek veya "tembel" olarak nitelendirilmektedir.

Kısmen bu doğrudur. Fakat biz bunu pozitif açıdan görüyoruz. Ego-kişiliğin ruhsal gelişmeye engel olduğunu dikkate alan Gerçekten Farkında Varlıklar, ne iş yaparlarsa yapsınlar en yüksek kapasitede hizmet etmekten hoşnutlardır. Normal ücret alırlar ve tanınma ve övülmeye de hiç ilgi duymazlar. Çünkü yaşamın geçici olduğunu BİLİRLER. Bu yaşamdaki zamanlarını ve enerjilerini nefsanîyet gütmekten, şefkatle ve aynı zamanda Ruhlarını da saflaştırarak başkalarına hizmet etmeye vakfetmeyi tercih ederler. Gene İsa'nın sözünü aktarıyoruz: "Dünyayı kazanıp Ruhunu kaybeden kişinin ne kârı olur?"

Asıl konu, bedenini geçici bir elbise oldu-

ğu ve insanların amaçlarına egemen olur görünene küçük egonun da onunla gittiğidir. Fakat IŞIĞIN Kıvılcımı -siz ona "Ruh" diyorsunuz- EBE-DİDİR ve Ateş ASLA SÖNMEZ. İçinizde ölümsüz olan şey odur.

HAYATINIZIN HER GÜN VE ANINDA burada özetlenen Asil Yolu takip etmek için azimli olun. Fiziksel biçimde dünyaya gelen herkesin yerine getireceği bir vazifesi vardır. Şunu dikkate alın: Dünya zorluklar ve bazen de ıstırap içerir. Vazifelerini kişisel çıkar düşünmeden şefkat ve sevgiyle ve her zaman zihinleri IŞIĞA (TANRI'YA) dönük olarak dikkatle yerine getirenler için "ıstırap" oldukça azdır. Eğer sığınacak bir yer, rahatlık ve şifa dilerseniz doğrudan doğruya IŞIĞA gidin. Ego yükünden yoksun olan bu kaynağa yol alın. IŞIK okyanusunun derinliklerine dalın ve bütünleşmiş Ben'inizi süsleyecek mücevherlerle mutlu şekilde su yüzüne çıkın!

Gerçekten bu değişim "günlerinde" dinlenmek için zaman yoktur. Dünyadaki yaşamın her alanında -mantal, fiziksel, duygusal ve ruhsal-bilgi için büyük açlık var. Şifaya büyük ihtiyaç bulunuyor. SİZİN vazifeniz her ne olursa olsun, onu en iyi şekilde yerine getirin. Sizler, IŞIĞIN kutsalmalarıyla dünyayı dolduran

Gerçeğin Gezici Araçları olarak hareket eden IŞIK Elçilerisiniz.

Evet! Başkalarına "hayat" getirme mukadderinde olduğunuz için dünyada yaşayın. Sayısız insanın kalbine Yeni Krallığın girmesine yardım edecek İlahî Aracı olarak dünyada yaşayın. Unutun! Evet, gurur ve hırsın alçak ben'i olan küçük egoyu unutun. Şu anda içinde yaşadığınız dünya, şiddet ve savaşlarla dolu vahşi bir çağdadır. Şayet ruhsallığa konsantre olursanız, donuk bir görüntüde İLÂHÎ IŞIĞIN sevgi, umut ve barışıyla dolu "YENİ" Çağ'ını görebilirsiniz. ■

New Age Teachings (Yeni Çağ Öğretileri)
Ocak/ Şubat 1995, Çev.: Cengiz CEVRE

Konsantrasyonumuz ruhsallığa yönelik olmalıdır.

FİRAVUNLAR DEVRİNDE SAĞLIK HİZMETLERİ

Eski Mısır'da hekimlerin ihtisas sahaları dardı ve tâbi oldukları düzen sıkı idi. Kurallar Kitabına göre tedavi gören hastalar ölsün ölmesin resmî olarak "iyileşmiş" ilân ediliyordu.

André SOUBIRAN

HEKİMLİĞİN Altın Çağı ne zamandı dersiniz? Tarih gösteriyor ki en eski çağlarda bile hekimlerin hürriyeti birtakım kurallarla kayıtlanmıştır.

Belki de yalnız Yeni Taş Devri büyücü-hekimleri işlerini diledikleri gibi görebildiler. Büyücü, hastalarıyla İyi ve Kötü Ruhlar arasında tek köprüyü kuran adam değil miydi? İyilik tanrılarının gönlünü yumuşatan, şeytanları sığındıkları vücutlardan dışarı uğratan o değil miydi?

Kabilenin her bir üyesi büyücünün huzurunda diz çöküp titremekten, yalvarıp yakarmaktan kendini alamazdı. Hasta iyileşsin iyileşmesin, minnettarlığını dile getirmekten başka ne yapılılabirdi ki?

İlk uygarlık belirtileriyle birlikte büyücünün durumu kötüleşmeye yüz tuttu.

Hastalığın günahahtan ileri geldiğine inanılan Babil'de, hekimler hâlâ büyücüler ve rahipler gibi saygıdeğer kişilerdi. Kimse yanlış teşhis koydu diye hekime çıkmaz, yanlış tedaviden, fazla ücretten yakınmazdı.

Buna karşılık elleriyle çalışan cerrah kut-

sal saygıdeğerliğini yitirmişti. M.Ö. aşağı yukarı 2000 yıllarında yayınlanan Hamurabi Kanunu işini iyi görmeyen cerraha karşı toplumun ne kadar zalimce davranabileceğini gösteriyor. Bronzdan yapılmış neşteri ehliyetli kullanmışsa, kendi elleri kesilecektir. Kanunun koyduğu ücretten biraz fazlasını mı istedi, lâik olduğu cezaya çarptırılacaktır.

Mısır'da M.Ö. 1500 yılına varmadan hekimlik mesleği baştan aşağı lâikleşmişti. Gerçi hekimlikle ilgili her şey hâlâ Tot, Osiris, İsis gibi iyiliksever tanrıların himayesi altındaydı; fakat cerrahliğin bu devirde nasıl gerçekçi bir görüşle

ele alındığını, tedavi yöntemlerinin nasıl mantıklı bir sisteme bağlanmaya başlandığını o zamandan kalma papirüslerden anlıyoruz.

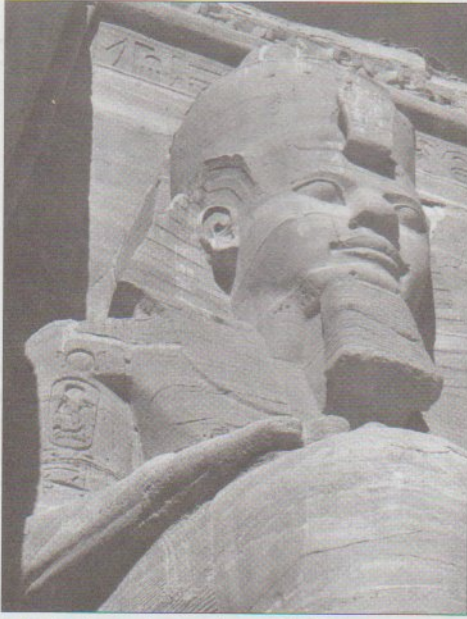
Klinik gözlemlere de ilk bu devirde rastlanıyor. Bilimsel hekimlik ilk adımlarını atmaktadır. Ne yazık ki hekimliğin gelişmesi bir süre

sonra başka engellerle karşılaşacaktır.

Bu sırada Nil nehri yamaçlarında hummalı bir yapı faaliyeti göze çarpmakta. İkinci Ramses kendinden önceki Firavun Merereh'in Akdeniz'den Kızıl Deniz'e bir kanal açmayı gözetken projesini yeniden ele almıştır; Ebu Simbel'deki

İsis, Birinci Seti'nin mezarını korumak için kanatlı kollarını açıyor. İsis Ölüler Kralı Osiris'in hem karısı hem de kız kardeşiydi. Her yıl Osiris'i diriltten de İsis'ti.

Bir kralın kudreti: Ebu Simbel'deki Büyük Tapınak dışında Ramses II heykeli eski Mısır uygarlığını gözler önünde canlandırıyor.

kayalık yamaçlardan gelmiş geçmiş bütün mabetlerin en göz alıcısını oyulmasını emrediyor; Teb'de kendi mezarı olacak muazzam Ramses Mabedini yaptırıyor.

Ramses II bütün bu işleri tamamlayabilmek için, yakın uzak bütün köylerden zorla işçi toplayıp angaryaya koştuktan başka çare bulamadı. Fakat aynı zamanda sanayi kollarında iş gören sağlık hizmetlerini düzenleyip geliştirmek için de tedbirler almaktan geri durmadı.

Bu sağlık hizmetlerinde çalışanlar; maden ve taş ocağı işçilerine bakan doktorlar, işçi ekiplerinin özel hekimleri, köylerinden zorla çıkarılıp inşaat bölgesinde yerleştirilen, bir de mezarlıkta çalıştırılanların sağlığını kollayan hekimlerdi. Hepsi devlet memuruydu.

Mısır'da Firavun, bir bakıma, halkın hayatını, refahını ve sağlığını korumakla mükellef bir kutsal varlıktı. Fakat "Yüce Tanrı Ramses" in böyle tedbirlere başvurmasının sebebi herhalde kullarına karşı yüreğinde beslediği sevgiden çok, mabetlerinin ve mezarlarının inşasında çalıştırdığı işçi ordusunu kaza ve salgın hastalıklardan koruyup birarada tutabilme kaygısıydı.

Gene de, eski Mısır'da hastalıktan ve mik-

roptan korunma tedbirleri alınmasını gözeten kurallar bugün dahi takdirimizi kazanabilecek mükemmellikte idi. Her işçi günü ve saati gelinci bir tıbbî muayeneden geçer, günde birkaç ke-re Nil nehri sularında yıkanmaya zorlanırdı. İşçilerin büyük kısmı inşaatta altı ay çalıştıktan sonra gerisini geriye köylerine gönderilirdi.

Bir salgın hastalık başgösterdi mi, hasta olanlar derhal özel kamplara götürülüp tecrit edilirdi. İşçiler her yıl kulübe ve barakalarını yakıp yenilerini kurmak zorundaydılar. Çalıştıkları yerlere abdestlerini yapamazlardı.

Her inşaat alanının bir çeşit "hasta kabul defteri" vardı. Kumtaşı tabletler üzerine yontulmuş bu belgelerde hastaların listesi çıkarılır, her bir hastanın derdi isminin yanına çiziktirilirdi: "Selin dördüncü ayı, gün 27: Nelnefer akrep sokmasından hastaydı" gibi.

Buna karşılık işi sıkıya almayıp, iyi oldukları hâlde hasta numarası yapanlara verilen cezaların merhametsiz olduğu anlaşılıyor. İşçinin hasta olup olmadığını anlamak için kestirme bir yol bulmuş doktorlar. Defterlerden birinde şunları okuyoruz: "Sopayla dövereke muayene ettik". Sert bir yöntem doğrusu. İşten kaçmaya heveslenenleri yerlerinde tutmakta oldukça işe yararmış olsa gerek.

Eski Mısır'da firavuna hizmet eden devlet memurları kadrosunda bu işçi doktorlarına düşen mevki ne idi? Bunun cevabını gene bir "defter"den çıkarabiliriz. Bu defterde mezarlıkta

Bir Tanrıcanın yalnızlığı: Hathor, Ramses'in gözde karısı Nefertari için yaptırdığı tapınağın kapısında tebessüm ediyor.

çalışan işçilere dağıtılan hubblet hakkında etraflı bilgi veriliyor. Bir işçi kolbaşı ile bir muhafızın isimleri arasında, bu ekibe atanmış bir hekimin ismine rastlıyoruz. Demek ki hekimin maaşı kolbaşının maaşından pek de o kadar fazla değilmiş.

Şehirlerde ya da daha ufak topluluklarda çalışan hekimlere gelince: Orta İmparatorluk ve Yeni İmparatorluk devirlerinde şehir, kasaba ve köy doktorları da doğrudan doğruya devlet memurlarıydı. İfa ettikleri hizmet karşılığında hastalardan ücret almazlardı. Sicilyalı Diodorus askerî seferlere ve seyahatlere katılan hekimlerin de tamamen parasız çalıştıklarını söylüyor.

Genç Mısırlı doktor hekimlik eğitimini Memfis, Teb, Heliopolis ya da Safs'daki mabetlerde tamamlardı. Ondan sonra bir Doktorbaşısı'nın yanına verilir ve sıkı nezaret altında tutulurdu. Doktorbaşıları Doktor Müfettişleri denetler, onlara da Aşağı ve Yukarı Mısır Doktorbaşısı emrederdi.

Bu sonucusunun dediği dedikti. Bütün tayin, terfi, yer değiştirme, emeklilik kararları sonunda onun sözüne bakardı. Bu yüzden de herkesin korktuğu, emirlerini harfi harfine yerine getirdiği bir kimseydi Aşağı ve Yukarı Mısır Doktorbaşısı.

Mısır bürokrasisinin demir çarkları arasında sıkışıp kalan genç doktor hâliinden memnun muydu acaba? Hiç şüphesiz, hürriyetinin elden gitmesine karşılık meslek hayatının

Köleler çalışıyor: Teb'de Vezir Rehmire'nin mezarında çalışan kuyumcularla duvarcı ustalarını gösteren panodan bir parça.

daha başlangıcında işler kolay gitmekteydi.

Az sonra belki evdeki hesabın çarşıya ummadığını görecekti; fakat şimdilik ne büyük başlangıç masraflarına girmesine ne de muayenehanesinde oturup hasta beklemesine lüzum vardı. Unutkan ya da kötü niyetli hastaların peşinden koşup vizite parasını elden kaçırmamaya bakmak da yoktu.

Çağımız doktorlarının hizmetleri karşılığında aldıkları ücretin hesaplanması, eski zamanların âdetleri yanında pek yavan kalıyor. Eski Mısırlılar saçlarını sıfır numara kestirirlerdi. Biri hastalandı mıydı, hastalık süresince uzayan saçlar hasta iyileştikten sonra kesilir, tartılır ve ödenecek ücret buna göre hesaplanırdı.

Firavunlar ve yardımcılarının, gerek halkla gerekse devlet memurlarıyla uzun yıllar süren münasebetlerinden edindikleri tecrübeye dayanarak bütün hekimlere birtakım kesinkes kurallar uygulamakta fayda gördükleri anlaşılıyor. "Kurallar Kitabı" herhalde bunun için meydana gelmiştir.

Bir devlet memurunun itibarı: Kraliçe Haçepsut ve Kral Üçüncü Tutmosis'in Başmabeyincisi Sennefer M.Ö. 1500'de yaşamıştı (518. Sülale devri).

Mısır'da hekimin göz önünde tutmak zorunda olduğu genel kuralı bir eski yazardan öğrenelim: "Hastaların tedavisi," diyor Sicilyalı Diodorus, "eski ve tanınmış hekimlerden kalma yazılı ilkelere dayanır. Bu kutsal kitabın sözünden çıkmayan hekim, hastası iyileşmeyip ölse dahi, suçsuzdur."

Fakat yazılı kurallara kulak asmayıp kendi başına denemelere girişmişse, yargılanıp ölüme mahkûm edilebilir. Kanun koyucunun gözünde, ne iyi tedavi yolu, gerisinde uzun yıllar ve ünlü hekimlerin tecrübesi olan yoldur.

Yalnız şu da var ki, bize kadar gelen papirüslerde çeşitli ilâçlardan söz edildiğini görüyoruz. Reçete imkânları da oldukça geniş. Kaldı ki, doktor her ne kadar "kendinden büyüklüklerin fikirlerine körü körüne uymak zorunda" olsa da hastalarını inceden inceye muayene etmeli, hastalığın seyriyi yakından gözlemlemelidir.

Güç bir karaciğer iltihabı vakası hakkında Ebers Papirüsünde şunlar yazılı: "Bu gibi hâllerde hekimlerin âdet üzerine kullandığı bitkilere başvuracaksınız."

Papirüsün gösterdiği yolda tedavi gören hasta ölecek olursa, kimse buna bir şey diyemez. Kurallar Kitabına göre hasta "iyileşmiş" ve ölmüştür.

İşte bu sıkıcı ve boğucu kayıtlar yüzünden, işe büyük bir şevkle başlayan Mısır tıbbı çok geçmeden ilerleme gücünü yitirdi. Mısırlıların ve Mısırlı hekimlerin düşünce tembelliği dar çerçeveli ihtisaslaşmayı körükledi.

Mısır'da Herodotus'a göre, "doktorlar dört bucağı sarmıştır... Her doktor tek bir hastalıkla meşgul olur... göz doktorları, baş doktorları, diş doktorları, karın doktorları, yeri yatağı bilinmeyen hastalıkların doktorları..."

Papirüslerden de anlıyoruz ki sağ gözün doktoru başka, sol gözün doktoru başkaydı. Hatta bir de makat doktoru, "Anüs Çobanı" vardı.

Gelenekçi tıp böyle kalıplaşmaya, insandan uzaklaşmaya başlayınca ortaya bir de "serbest" hekimlik mesleği çıktı. Tıbbın bu çeşidi rahiplerin, büyücülerin, hokus-pokuscuların eline düşmüştü. Hepsî Tanrıça Sekmet'ten aldıkları güçle hastaları iyi ettiklerini iddia ederlerdi.

Mucize üzerine çalışan bu insanların, tahmin edilebileceği gibi, tıp çalışmalarını pek takiti yoktu. Doktorların kullandığı yöntemlerin kendi kullandıkları usullerden "çok daha aşağılık" olduğunu iddia ederlerdi. "Bir doktorun bakımı sonunda da hasta iyileşebilir. Fakat Sekmet'in izinden giden rahibin böyle aşağılık bilimlere ihtiyacı yoktur. O doğrudan doğruya kendi kutsal esinliğinin sesini dinler."

Yeni İmparatorluğun zavallı hekimi! Amirlerinin zorbalığı, hastalarının küçümsemesi, olur olmaz âdetlere uymaya zorlanması, şarlatanlardan gördüğü hakaretler, aldığı düşük maaş yetmiyormuş gibi bir de şairlerin hiciv konusu olup çıkmıştı.

"Kafayı vurup yatmaktan başka çare kalmadı,

Kabahat da bende değil doğrusu.

Konu komşu geçmiş olsuna gelecek.

Sonra da sevgilim gelecek baş ucuma.

Ne yapşın doktoru matrağa almayıp da?

Bir o biliyor derdimi."

Adamın, sevgilisini evine sokmak için başvurduğu taktik ister istemez Moliere'in piyeslerini getiriyor aklı. Ya Nebenteru'nun mezar taşındaki kitabenin alaycılığına ne dersiniz? 12'inci Sülâle devrinin başpapazı Nesiamon'un oğlu Nebenteru öldüğünde 96 yaşındaydı.

"Kaygısız, doktorsuz, keyfimce yaşadım

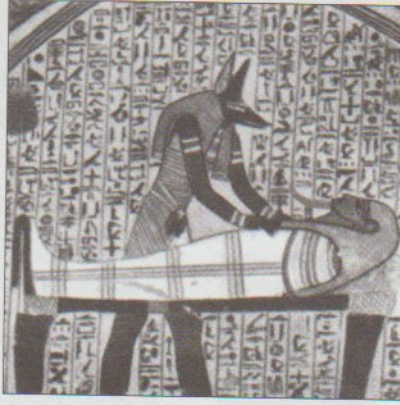
Bu dünyada. Herhalde ondan olacak,

Çağdaşlarımlın topu ardından

Ağit okudum. Tavsiye ederim."

Kitabeyi yazan kimse, Voltaire'le aşık atacak adamış. ■

(Abbottempo - 1963-2)

Ölüleri Mumyalama: Ammennaht'ın mezarında Ölüm ve Mumyalama Tanrısı Anubis Hüküm Divanında Osiris'in karşısına çıkacak olan bir adamın mumyasını tamamlıyor.

“KÂHİNLER KONFERANSI”NDAN NOTLAR

KIYAMETİN ORTASINDAYIZ

10-12 Ekim 1997 tarihleri arasında Hawa-ii’de düzenlenen “Kahinler Konferansı”nda “Dünya Dışı Varlıklarla Temas” başlıklı panele katılanlar arasında eski astronot Edgar Mitchell, Dr. Steven Greer de vardı. Bu panelin açılış konuşmacısı ise Robert O. Dean idi. Dean, bir emekli ordu subayı. 1963 yılında, Avrupa Müteffikler Komutanı General Lyman Lemnitzer’in komutasındaki Avrupa Müteffik Güçleri Yüksek Karargâhının savaş odası olan Yüksek Operasyonlar Karargâhı Merkezine atandığında, NATO’nun, kalınlığı otuz santimi bulan detaylı UFO raporunu okuduğunu iddia etmektedir.

İddialara göre, NATO, 1960’lı yıllarda, UFO’ların gerçek olduğunu, dünya dışı varlıkların kökenini ve onların dünyayı ziyaret ettiğini ifade eden gizli bir rapor yayınlamıştır. Bu sıra dışı raporun, Paris’in hemen dışında konuşlanmış olan NATO’nun komuta merkezinden çıktığı söylenmektedir.

İşte Robert O. Dean’in açılış konuşmasının metni:

“İLK olarak size, bu panelde bulunduğum, sevdiğim ve saygı duyduğum ve yıllar boyunca hayran olduğum insanların yanında oturduğum için gerçekten şeref duyduğumu söylemeliyim. Solumdaki bu bey (Edgar Mitchell’i kastediyor) gerçek bir Amerikan kahramanıdır. Umarım bu hafta sonu hepiniz onun elini sıkma şansını elde edecek ve yaptıkları için ona teşekkür edeceksiniz.

Bizler dünya dışı varlıklarla temas hakkında konuşacağız ve bu akşamın ve bu hafta sonunun esas konusunun bu olduğunu görüyo-

*Varlık, her an kıyam hazırlığındadır.
Olayların amacı varlığı kıyama
hazırlamaktır.*

rum ama sanırım, nasıl temas kuracağımız konusunu işlemeyeceğiz. Çünkü bizler birkaç bin yıldan beri temas hâlindeyiz. Bu konuya yaklaşımım ve bu konu hakkında yaptığım araştırmalara göre söyleyebilirim ki, bizler yalnız değiliz ve hiç yalnız olmadık. Tarihin başlangıcından bu yana, insan ırkı ve yıldızlardaki ailemiz ve

dostlarımızla içten dediğim bir ilişki içinde olduğumuz sonucuna vardım. Buna dair kanıtlar oldukça güçlüdür.

Temastan konuşmak yerine, bu akşam, sizleri bir başka kelimenin tanımına tekrar bakmaya davet ediyorum. Eski Webster Oxford Sözlüğü'ne baktım ve "kıyamet" kelimesinin gerçek anlamını buldum. Yahudi, Hristiyan ve İslâm inancıyla yetiştirilen birçoğumuz, "kıyamet" kelimesine korkutucu, ürkütücü bir şey olarak bakarız: kıtlık, savaş, salgınlar getiren mahşerin dört atlısı. Bu dört atlı, son on bin yıldır at koşturuyorlar. Ama kelimenin Yunanca kökenine gidersek, örtüsünü kaldırmak, açıklamak, ortaya çıkartmak anlamına geliyor. İşte bayanlar ve baylar, bugün ve önümüzdeki birkaç yıl içinde yüz yüze geleceğimiz şey budur. Kelimenin tam anlamıyla, bizler, bir tür ve bir ırk olarak, kim olduğumuzla, ne olduğumuzla, buraya nasıl geldiğimizle, neden burada olduğumuzla ve nereye gittiğimizle ilgili bilginin üstündeki örtüyü kaldırmak, bu bilgiyi keşfetmek işi ile yüz yüzeyiz. Karşısında durduğumuz ve dünyayı temellerine kadar sarsacak olan şey budur. Bu keşif, gizli olanın bu şekilde açığa çıkarılışı gelmek üzeredir. Aslında bizler kıyametin ortasındayız ve önümüzdeki birkaç yıl, kelimenin tam anlamıyla dünyayı sarsacak türden olacaktır.

Amerikan halkının, buna hazırlanmış olduğunu sanmıyorum. Bu gezegendeki insanlığın buna hazır olduğuna inanmıyorum; bu durumun birçok sebebi var. Eski bir emekli asker olarak hükümete ateş püskürüyorum çünkü hü-

kümetlerimiz, bizi olmakta olan şeye göre eğitme işini ele almadılar. Ama zaten bu eğitim işinde hükümetimize güvenebileceğimizi sanmıyorum. Bizler, kendimize ve birbirimize güvenmeliyiz.

Bu panele katılanlardan bazılarının dediği gibi, cevaplar gerçekten de kendi içimizdedir. Kim olduğumuzu, niçin burada olduğumuzu, nereye gittiğimizi bir kere kavrasak, bu hakikat bizi gerçekten de özgür kılacaktır.

Bizler, bir süredir, meclisimiz içinde söylediklerimizi işiten kulakların bulunması için çaba göstermekteyiz. Bu meselenin, başından beri olması gerektiği biçimde, Amerikan halkınca seçilmiş temsilcilerin elinde olmasını istiyoruz. Ama, maalesef Ed Mitchell'in da belirttiği gibi bu mesele başka birinin elindedir. İşte bu durum, değişmelidir.

Konuşmamı bitirirken, önümüzdeki birkaç yıla korkmadan, korku ve endişe duymadan, kötü bir şeyler olacağı beklentisi içinde olmadan yaklaşmanızı diliyorum. **Yeni bir çağın, yeni bir zamanın, yeni bir başlangıcın başında olduğumuzu anlamanızı isterim.**

Amerikan halkına inanıyorum. Bu gezegenin insanlarına inanıyorum. İnsan ırkının bir üyesi olmaktan dolayı gurur duyuyorum. Bayanlar ve baylar, bizler kesinlikle muhteşem bir geleceğe doğru gidiyoruz.

Tanrı hepinizi korusun. Teşekkür ederim." ■

Internet'te

<http://www.aloha.net/~axiom/notes.html>

adresinden çeviren: Burak ERKER

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

Lütfen
Sorularınız ve
Düşüncelerinizle
Yayınlarımıza
Siz de Katılın.

META FM

105.6

YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

YENİ BİR DÜNYA DİNİ

Hiroshi MOTOYAMA

HRİSTİYANLIK, İslâm veya Budizm, geleceğin global toplumunda yaşayacak insanlığa barış ve kurtuluş getirebilir mi?

Tarihsel bir açıdan bakıldığında, buna evet demek oldukça zordur.

Böyle bir görüşün nedenlerine göz atmadan önce, global olmanın getireceği ekonomik, politik, kültürel ve dinsel niteliklere bakmak, bir dünya toplumunu ortaya çıkarmak için gerekli olmaktadır.

Moda, hayat tarzı ve beslenme alışkanlıklarımız büyük ölçüde dış ülkelerden etkileniyor. Dolar, mark veya yen dalgalandığında dünya ekonomisi buna hemen tepki gösteriyor. Uydu TV kanalları, meydana gelen olayları anında oturma odalarımıza getiriyor.

Daha 50 yıl önce "insanlık" kelimesi, gerçekliği olmayan bir kavramdı. Ancak günümüzde, gezegenin en ücra köşesindeki olaylar bile bizi etkileme gücüne sahip. 40 yıl önce, Arap ülkelerinin, Japonya için hiçbir anlamı yoktu. Fakat

şimdi Japonya'nın petrolünün çoğu bu ülkelerden getiriliyor. Petrolün değerindeki ani artışlar ekonominin gidişini tökezletti ve birkaç yıl boyunca ekonominin sallanmasına yol açtı. Dolayısıyla bu da günlük hayatımızı kaçınılmaz olarak etkiledi.

Dünya ekonomisi bir dünya toplumuna doğru açıkça gidiyor. Peki ya politika?

Ekonomik hareketlerin tersine, politika en tepeye ulusal çıkarları yerleştirmiş durumda. Ancak ABD, Rusya, Japonya, Çin ve Avrupa ülkeleri gibi ekonomik süper güçler, birçok ülkenin işbirliğiyle politik bir sistem geliştirmek için global bir temel üzerinde çalışıyorlar.

Bir Dünya politikası kurmaya yönelik girişimlere Birleşmiş Milletler'in kuruluşu örnek gösterilebilir.

Kültür, ideoloji ve dinler için ne demeli?

Kıtaların ve ülkelerin iklimsel ve doğal özelliklerine bağlı olarak farklı hayat tarzları oluşmuş. Bir hayat tarzından yola çıkarak farklı düşünceler

ve faaliyetler ortaya çıkmış. İdeoloji ve din, hayat tarzı ve düşünce şeklini büyük ölçüde kontrol eden bir çerçeve yaratmış durumda. Eğer insanlar böylesi bir çerçeveye sadık kalmazlarsa, ▶

**Yeryüzümü global bir toplum yapabilmek, her yere uzanan ve her yerde geçerli olan ilkeyi bilmekle olur.
Bu ilke birleştirici bir ilke olmalıdır.**

günlük yaşamlarında sağlıklı ve mükemmel ilişkiler kurmada başarısız olabilmektedir.

Yabancı bir kültürü ziyaret ettiğimizde veya böyle bir yerde yaşadığımızda, düşünce ve hissediş farklılıkları yüzünden bir kültür şoku yaşayabiliyoruz. Ve bu farklılıkların üstesinden gelmenin çabası içinde ıstırap çekiyoruz. Sürekli yaşanan kültür şoklarıyla, insanlık gelişiyor gözükmektedir. Öyle görünüyor ki, bizler, dünya üzerindeki farklı insanların paylaşabildiği "her yerde mevcut" bir kültüre doğru yol almaktayız.

Dinde, nihai "mutlak" ilkeyi saptamaya ve hayatımızı bu mutlakla ilişkilendirerek yaşamaya çalışıyoruz. Dindar bir insan mutlağı, günlük yaşamını destekleyen ve yürüten bir olgu olarak görüyor. Ancak, daha öncede belirttiğimiz gibi, hayat tarzının bir yan ürünü olan ideoloji ile düşünce şeklimiz; zihnin evrimsel aşamasına, iklime, bölgesel özelliklere, hatta tarihsel yerleşimlere bağlı olan akrabalarımızdır. Dinler bu bölgeselliği ve bağlantıları gözardı edemez.

Dinler, sadece kendi dinlerinin mutlak olduğuna ve diğerlerinin göz ardı edilmesi gerektiğine dair rölâtivite dünyasıyla sınırlı oldukları için, zamanla dinler arasında çatışmalar çıkmıştır. Dinler tarihinde, bir elde barış, ruhsal gelişim ve inanç mesajları tutulurken, diğer elde öldürülmüş ve ıstırap çektirilmiş binlerce insan tutulmuş.

Ekonomik, politik ve kültürel açıdan bakıldığında dünyanın global bir topluluğa doğru gitmekte olduğu açıkça görülmektedir. Ticarî yönden bir ülkenin diğer bir ülkeye bağlılığı, sosyalist ülkelerdeki demokratikleşme, Birleşmiş Milletler'in kurulması ve ulaştırma teknolojisindeki büyümeler insanların bol bol seyahat etmelerine ve farklı kültürlerle tanışmalarına imkân tanımıştır. Yine de, global bir toplumun oluşması üç büyük dinin ellerine bırakıldığında birleşme ümitleri birdenbire sönmektedir.

BÖLGESELLİK ve ÜÇ BÜYÜK DİN

Din kurucularının kitaplarını okuduğumuzda; çöllerde ve ormanlık bölgelerde gelişmiş yaşam tarzları ile ideolojiler arasında, ayrıca bu bölgesel özelliklerle ortaya çıkmış dinler arasında muazzam farklılıklar açıkça görülmektedir.

İnsanoğlunun, eski okyanusların mikroorganizmalarından başlayarak evrimleştiğine inanılmaktadır. Zaman içinde toprağa ayak basmış ve bir evrim sürecinden sonra da bugünkü fizik bedenlere ulaşmıştır.

Ancak, topraktayken bile, bu eski suları beden sıvıları şeklinde muhafaza ettik. Hücrelerimiz, aldığımız yiyeceklerden, beden sıvısı içindeki erimeler aracılığıyla besinleri absorbe etmektedir. Eski okyanuslarda yaşamış bu mikroorganizmalar gibi, su olmadan bedenimiz sadece besinler ve iyonlarla hayatta kalamaz. Bedenimizin %60-70'i sudan oluşmuştur; 80 kiloluk bir insanın 55-60 kilosu sudur. Çeşitli vasıtalarla günde ortalama 2-5 litre su tüketmekteyiz. Ve bu miktarın hep tekrarlanması gereklidir.

Çöl bölgelerinde su miktarı çok azdır. Su araştırmak ve bulmak nihai önceliklidir ve hayat tarzıyla ideoloji bu araştırmadan sonra başlar. Bu bölgelerdeki insanlar kumun rengini, rüzgârın kokusunu, nemliliği, çalı türlerini ve nasıl büyüdüklerini, coğrafik özellikleri vs. çok iyi bilirler ve suyun nerelerde bulunabileceğini iyi tahmin ederler. Suyun yeri hakkında kesin bir karara varılır varılmaz, çöl insanı o yönde hiç duraksamadan hareket eder.

ÇÖL ve ORMAN DİNLERİ

Hiçbir alternatif hükmün olamayacağı bir çevrede, benlik ve başkaları, zihin ve nesne, insan ve Tanrı birbirinden ayrıdır. Bu mantık, "A, A'dır fakat B değildir." şeklinde formüle edilebilir. Yahudilik, Hristiyanlık ve İslâmiyet gibi, çöllerde ortaya çıkmış dinlerde, insan ile Tanrı arasında bir sınır vardır ve insan asla Tanrı olmaz.

Diğer yandan, Güneydoğu Asya'nın suyu zengin topraklarında ortaya çıkan Budizm gibi dinlerde, insan bir Buda olabilir. Hinduizmde, Taoizmde ve Şintoizmde kabile tanrıları veya ırkın tanrıları olarak o ırkın kahramanlarına ve atalara tapınılır. İnsan, tanrı olabilir.

Bu bölgelerde, yağmur belirli mevsimlerde yağar, ağaçların çok büyük yaprakları vardır, meyveleri çok boldur. İnsanlar, yağmurun bah-

settiği topraklarda tarım yaparlar. Onların gö-
zünde evren ve doğa sonsuz bir hayat gücü
içermektedir; doğa ve evren ile uyum içinde ya-
şarlar. İnsanlar bu hayat gücü aracılığıyla yetiştirilir ve canlı tutulur. Ve Tanrıyı, bereketli doğanın hayat gücü içinde algılarlar.

Hindistan'daki Yoga uygulayanlar ve Budistler doğa ananın ve evrenin birliği üzerine çok düşünmüşler ve bunun farkına varmışlardır.

Ormanlardaki ve tarımsal bölgelerdeki bol su, insanlara göre hayat dolu bir doğadır. Bu hayat gücünün sayesinde, insan, Tanrı'yı tezahür ettirir. Bu yüzden insan, evren, dağlar, ırmaklar, ağaçlar, otlar, hepsi temelde Tanrıdır.

Çöl insanların mantığının tersine, bu mantık "A, A'dır. A, B'dir. A, C'dir." olarak belirtilebilir. Her şey uyum içindedir ve birbiriyle mücadele etmez. Bu mantık "A ne A'dır; ne B'dir ne de C'dir." şeklinde de tanımlanabilir ve her şeyin temeli bir boşluktur.

Mahayana Budizminin boşluk felsefesi ormanlık bölgelerden çıkan felsefede görülmektedir.

Çöl dinlerinin Tanrısı insanî niteliklere sahiptir, aynı zamanda evrenin yaratıcısıdır. Böylesi hem insanî hem de mutlaklık nitelikleri birarada nasıl olabilir? Bunun ele alınması gereklidir.

Çöl ortamı gibi sert bir çevrede tek başına yaşamak büyük güçlükleri beraberinde getirir. Bu yüzden çöl insanları doğal olarak bir topluluk hâlinde birlikte yaşarlar. Uygun bir şekilde fonksiyon görece bir toplum için belirli anlaşmaların saptanması gereklidir ve bu yasaları çiğneyenler de hürmete lâyık bir otorite tarafından acımasızca cezalandırılacaktır. Bu yasalar şöyleydi:

Öldürmeyeceksin,
Çalmayacaksın,
Zina etmeyeceksin,
Yasaları çiğnemeyeceksin,
Anaya babaya hürmet edeceksin,
Mutlak olan dışında diğer tanrılara tapmayacaksın.

Hürmete lâyık, patriklik yapan kişi, tüm sorumlulukları yüklenen, toplumuna etki etmek amacıyla bu toplumun üyelerini tüm kalbiyle

destekleyen ve onlara yardım eden karizmatik bir figürdür. Karşılıklı destek ve saygı yoluyla toplum stabiliteyi ve dayanıklılığı muhafaza eder. Toplumdaki "verirsen alırsın" yapısında, insanlar Tanrı'yı bir patriğin uzantısı olarak görür; mutlak otoriteye ve sevgiye sahip, insanî bir Tanrı.

Tanrı, çöl dinlerinde nasıl oluyor da Yaradan olarak farz edilebiliyor? Sıcaktan kavru lan, ıssız, hiçbir hayat işareti taşımayan bir çölü tasavvur edin. Birdenbire yağmur yağmaya başlıyor, toprağa ve orada yaşayanlara hayat veriyor. Buradaki insanlar böylece hâkim olan, evreni yaratmış, fırtına ve yağmurlarla yaşayan varlıklara yeniden hayat veren Yaradan'ın işleyişini hissetmiş oluyorlar.

Çölün insanlarına, evreni Tanrı'nın yaratığı öğretilmiştir; her şeyin bir başı bir de sonu vardır. Evrenin bir sonu olduğuna, insanların bir Kıyamet Günüyle karşılaşacağına inanılmaktadır. İyi şeyler yaptıkları ve inandıkları sürece Cennete gireceklerdir. Bu Kıyamet Günü İdeolojisi nedeniyle, toplumda bir inanç ve stabilite sağlanmış durumdadır.

ORMANLIK BÖLGELERİN İDEOLOJİSİ

Önceden ele aldığımız orman bölgelerinin ideolojisi ise, Tanrı'yı (ya da Mutlak'ı) Boşluk veya Mutlak Hiçlik olarak görür; her varlığın, dolayısıyla insanî niteliklerin de üzerindedir. Doğanın ve evrenin mevsimsel dönemlerinden geçen çiçekler açar, ağaçlar meyva verir, yapraklar düşer ve böylece hiçbir zaman bilinmeyen bir hayat devri devam eder gider. Bu dinlere göre, doğa ve hayat sonsuza kadar yeniden bedenlenir, evrene hiçbir son getirilemez. Diğer yandan, çöl bölgelerinde gelişmiş dinler ise metampsikozu reddederek insan hayatının tek olarak ve sadece bir defa oluştuğuna inanırlar. Orman dinleri ise evrendeki bütün canlı formların ve insanın yeniden bedenlendiğini ifade ederek, hayatın sonsuz bir süreç olduğunu vurgularlar.

Budizm ve Hinduizmde Yaradılış ve Sonsuzluk açıklamaları gayet anlaşılırdır. Ancak bu gibi inançlar çöl dinleri tarafından etkilenmiştir ve orman dinleri, ilk ortaya çıkışlarında daha

farklı düşüncelere sahipti.

İNSANIN SORUMLULUĞU ve EŞİTSİZLİKLER

Çöl dinlerinde insanî niteliklere sahip Yaradan'da da, patriklerin gerçeği, iyiyi ve mükemmel güzelliği algılama yeteneği vardır. Her şeyi bilen, her şeye kadir Yaradan mükemmel gerçeği, iyiyi ve güzelliği sergiler.

Ayrıca, insanın eylemleri bir yaratılış olarak görülür ve bu eylemler, her şeyi bilen ve her şeye kadir Tanrı'nın desteğiyle gerçekleştirilmektedir. Bu durumda hür bir iradeyle yapılan eylemlerin hiçbir açıklaması yoktur. Böyle insanlar, kendi eylemleri için kendilerini sorumlu tutmazlar. Dahası kapasite, ortam, fizik, servet, pozisyonlardaki eşitsizlikler kafalarda sorulara yol açmaktadır; çünkü temelde her şeyi bilen ve her şeye kadir bir Tanrı tarafından eşit olarak yaratılmışızdır. İnsanların niçin kötü eylemler yaptıklarını açıklamaya çalışırken zorluklarla karşılaşmaktayız. Mükemmel İyi olan Tanrı'nın yarattığı insanlar nasıl oluyor da kötü hareketler yapabiliyor.

Ormanlık bölgelerde gelişen dinlerde, tüm varoluşun üzerinde olan Boşluk her şeyi yaratmıştır ve her şeyin Karmik yasalara tâbi olduğunu ifade etmektedir. Böyle bir dünyada, kişi kendi iradesiyle hareket eder ve bu hareketlerinin sorumluluğu kendisine aittir. Geleceğini de bu hareketleri belirler.

Kendi çıkarını düşünen bir bakış açısından hareket eden kişi incitebilir ve öldürebilir, hatta nefsi müdafaası açısından kötülük işleyebilir. Kötü hareketler kötü sonuçlara, iyi hareketler de iyi sonuçlara yol açar. Eğer insanlar, kendi geçmişlerinin, kendi şu anki yeteneklerini, ortamını ve sosyal statüsünü belirlediğinin farkında olsa, Karmik Yasa'ya göre, eşitsizliklerin niçin var olduğu anlaşılabilir.

Çöl insanlarına göre, Yaradan, fiziksel

boyutların başlangıcında Gökleri ve Yeri yarattı. Sonunda da bizi yaratacak hayat enerjisini üfleyerek, Yaradan'a benzeyen insan bedenleri yarattı. Bu yüzden zihin ve bedeni (hayatı) yaratan Tanrı'dır. Dahası zihin ve beden birbirinden ayrıdır ve mücadele hâlinindedir.

Diğer yandan, orman dinleri insanın doğayla birliğini vurgular. Doğal olarak maddeden bağımsızlık aşaması ihmal edilir. Budizm, kişinin ıstıraplarından kurtulmasının bir hedef olduğu ideal bir felsefeyi vurgular.

Orman dinlerinde, maddeden bağımsız olma konusu sulandırıldığı için, materyalist bilim (doğal bilim) hiçbir ışık görmedi; bu yüzden bir nesnenin yapısı, nitelikleri ve etkileri araştırılmadı, gizli kaldı. Diğer yandan, çöl dinlerinde zihin ve madde ayrılığı en baştan beri var oldu ve doğal kaynakların insan için kullanılması gerektiği düşüncesi hâkim oldu. Bu tür felsefelerin yayıldığı bölgelerde, nesneyi kullanıma açan bilimin gelişmesi daha fazla oldu.

BÖLGESELLİĞİ AŞAN BİR DİN

Yukarıdaki satırlarda, çöl ve orman dinleri karşılaştırıldı. Ancak, "Daha her yer için geçerli bir dini ele aldığımızda, bölgeselliğin sınırlarını aşan nasıl bir din düşünebiliriz?" sorusu sorulabilir.

Dinlerin, çok derin düşüncelere dalarak değil, Nihai İlkeyi fark ederek aydınlanmaya kavuşan azizler, peygamberler veya başka insanlar tarafından yaratıldığını görmek gerekiyor. Bu ilke, o bölgenin kültürüne ve ideolojisine göre ifade edilmiştir.

Yeryüzünü Global bir Toplum olması için, bölgelerin sınırlamalarının ötesine uzanan, her yer için geçerli temel bir ilkeyi bilmek ve ifade etmek çok gereklidir. Ve bu da evrensel bir ilkeye dayanmalıdır. ■

IARP Bülteni, 1989'den çeviren
Ayhan TOLAYBENK

"Semboller, insan şuurunun ve idrakinin geri seviyelerinde, onları fazla yük altında bırakmadan, ağır tesirler içerisine sokmamak, teşevvüş içerisinde bırakmamak ve ne anladı ise anladığı nispette yürütmek için meydana getirilmiştir." Sadıklar Plânı "Ruhsal Tebliğler"

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 64

24.4.1965

Teslimiyet

“İnsan, mücerriptir. Bundan dolayı hadisenin kendisi üzerindeki tesiri ile kendi şuurunun o hadise üzerindeki tesiri arasında kalmak mevkiindedir. Varlık, bu iki kesim noktası arasında bir Süphaneke'dir. Yani kurtuluş için bekleyendir. O hâli, o varlığın büyük cehti ve yakarışı neticesinde tecelli etmiş bir mihraktır. Fakat oradan bir diğere atlamak, daha doğrusu atlayacağı yerin hususiyetlerini bilmesi, şeklini tayin etmesi, henüz onun kudreti ve liyakati tahtında değildir. Ve işte dalga dalga olan tesir, aynen kıyıya çıkmaya çabalayan bir tahta parçası gibi, yavaş yavaş kumsala doğru atılır. Atılmadan evvel şüphesiz bir hayli çalkantı vardır. Kumsal, kurtuluştur. İşte bugün insaniyet, kumsala gittikçe yaklaşan bir tahta parçası gibidir. Dalgalar onu her an dövmekte, her an hırpalamaktadır, fakat buna mukabil adım be adım kıyıya atmaktadır. İlk sualinize karşılık olarak verilen cevaba şunu da ilâve edin: Bu durumda, insan dövülürken, çalkantı içerisinde iken, dalgayı değil kıyıyı gözetlemelidir. Çünkü dalga; muntazam, kanunları olan, şiddeti bulunan ve rüzgârla idare edilen bir kütledir. Tahta parçası aynen bir tahta parçasıdır. Ne dalgaya, ne suya mukavemet edemez. Yalnız eğer tahta parçası kendisine verilecek tazyiki, itme gücünü daha ziyadesiyle hıfz etme kabiliyetinde ise, muhakkak ki kıyıya daha hızlı gidecektir.

Dalganın şiddetine ve rüzgârın hızına muhatap olmak lâzım. İşte tabiata ahenk budur. İğvasız olarak Yukarı'ya inkiyat budur. ”

SÖZLÜK

Mücerrip: Deneyci **Tecelli etmek:** Görünmek, belirlemek **Inkiyat:** Boyun eğme, teslimiyet

RÜYALARIN YEDİ ÇEŞİDİ

RÜYALAR fenomeninin ahlâkî dersi; bu konunun incelenmesi için iyi bir başlangıç noktasıdır. İstisnasız, hepimiz rüya deneyimini yaşarız ama nasıl veya neden rüya gördüğünü ve hatta ne rüya gördüğünü kaç kişi anlamaktadır? **Hepimiz sayısız deneyimler geçiririz ama onları anlama ve onlardan ders almada başarısızlığa uğrarız.** İstirap ve keder tekrar tekrar bize gelir. Çünkü tek bir deneyim, bir dersi öğrenmek için yeterli değildir. Tek bir deneyimin, o ders öğrenilmedikçe hiçbir yararı yoktur. Okült özdeyiş şudur: **Ders öğrenildiğinde, gerçeklik sona ermektedir.** Demek ki rüyaların incelenmesi, deneyimden fayda sağlamak ve ondan bir şeyler öğrenebilmek üzere atılması gerekli ilk adımdır.

İlk olarak şunu belirtmemize izin verin: **Rüya fenomeni ilk olarak beden ve beynimizle, hayatiyetimiz veya yaşam enerjimiz veya prana ile, arzularımız ve isteklerimizle, düşünen zihin, bireysel can ve içimizdeki Ruh ile ilişkilidir.** Rüyaların bir tipinde, teşkil edici bir sebep bir diğereinden daha fazla rol oynayabilir; örneğin vücutla başlayıp orada sona eren rüyalar vardır. Diğer taraftan beynimize, içimizdeki saf spiritüel ruhun saf faaliyetinden kaynaklanarak gelen rüyalar vardır. Ulvi rüyalardan en aptalca olanlarına kadar hepsi de bir insanın tamamını meydana getiren etkenlerle alâkalıdır.

Bir sonraki nokta ise şudur: Rüya görmenin bir şuur hâli olduğu doğru olmakla beraber, bizim o hâli hatırlayışımız, uyandığımız zaman düzenli bir şekilde bozulmakta veya silinmektedir. Vücut her gece uyuyorken; arzulu zihin, akılcı zihin, spiritüel zihin rüya görür ama birçok insan bunun hakkında hiçbir şey bilmemektedir. Uyanırlar ve "rüyasız bir uyku çektim" derler.

Beynimiz ön kısma, yani *cerebruma* ve arka kısma, yani beyinciğe sahiptir. Aktif yaşam-

da, yani uyanırken ön beynimizi kullanırız. Cerebrum, beş duyumuzdan gelen izlenimleri kaydeder ve üstünde durur. Bu süreç devam ettikçe bizler uyanığızdır. Sinir düğümü ve cerebrum, dış dünyadan çok mesaj veya izlenim alarak bitkin bir hâle geldiğinde uyuruz. Beyin, duyları daha fazla kontrol edemez, faaliyet gösteremez ve biz o kişinin uykuya daldığını söyleriz. Ama beynin başka bir kısmı da vardır: Beyincik. Tıpkı dünyanın iki kutbunun olması gibi, herhangi bir manyetik alanın iki kutbunun olması gibi, insan beyninin de iki kutbu vardır. Pozitif beyin ve negatif beyincik. Uyanık yaşam pozitifdir çünkü beynin pozitif kısmı faaliyet göstermektedir. Uykudaki yaşam pasiftir çünkü negatif kutup sadece bu durumda faaliyet göstermektedir.

Bu durumda, tıpkı vücuttaki herhangi bir acının beyin tarafından kaydedilmesi ve iletilmesi gibi, uyuyan vücudun her tarafından gelen bütün mesajlar beyinciğe ulaşır. Beyincik kendi güçlerine sahiptir; tüm beynin çok önemli bir bölümüdür ve modern bilim onun bütün fonksiyonlarını tam olarak bilmemektedir. Bütün rüyalar, en yüksekinden en kabaşına kadar, beyincikte meydana gelmektedir. Ama bizim sıradan hafızanın yeri ön kısımda, cerebrum'dadır. Hafıza, beyincik tarafından etkilenmedikçe, uyandığımızda rüyalarımıza ait bir anımız yoktur. Bir kâbusu örnek alalım: Bazı rahatsızlıklar beyinciğe etki eder; kaotik görüntüler ortaya çıkar, bağıırız ve haykırırız, güler veya konuşuruz ve cerebrum aktif hâle gelinceye kadar, yani uyanıncaya kadar bunları gerçek olarak kabul ederiz. Birisi bizi uyandırır veya korkmuş ve aşırı yüklenmiş beyincik, pozitif kutbuna çılınca mesajlar gönderir ve onu uyandırır.

Özetlemek gerekirse, **beyincik; vücutta asıl olarak rüyalarla -her çeşit rüyayla- ilgili olan organizmadır.** Sıradan hafızanın yeri cerebrum'dur ve rüyaların hatırlanması tamamen beynin hâline dayalıdır. Mesajın en yükseğini

beyincikte alabiliriz ama beyin, beyincik tarafından etkilenmediyse hiçbir şey hatırlamayız.

RÜYA TÜRLERİ

İnsanların deneyimledikleri birçok çeşit rüyaya ve bunların hatırlanıp hatırlanmadığına bir bakalım. İnsan yedi katlı olduğu için yedi temel rüya deneyimi tipi vardır. Bu sözlerde gizemli bir şey yoktur; tıpkı gökkuşağında yedi renk olduğunu, müzik skalasında yedi nota olduğunu, haftada yedi gün olduğunu söylemekte gizemli bir şey olmadığı gibi.

1- **PSIKOLOJİK** rüyalar, patolojik ve psikolojik rahatsızlıkların sonucudur. Ağır yemekler, en ortak sebeptir. Hepsiz olmamakla beraber, birçok kâbus bu sınıfa girer. Bunlar rahatsız edici rüyalar ve vücudun sağlığını etkilerler ama sessiz, kendi içini tetkik eden ve sübjektif tefekküründe olan Ruh bundan daha fazla rahatsız ederler.

2- Uyanırken görülen bağlantısız fikirlerin yığını gibi olan **KARIŞIK** rüyalar, buna rağmen rüya sürecinde harika ve tutarlı gözükürler. Karışık rüyalar nasıl ortaya çıkmaktadır? Uyanık yaşamda, doğumdan itibaren, beyin arka kısmı olan beyincik, biz bilmeksizin, düşüncelerden, fikirlerden ve duygulardan etkilenmiştir. O, cerebrumun kaydetmediği şeylerin kaydeditildiği bir depodur. Vücut uykudayken ve yorgun olan beyin faaliyet göstermiyorken, beyincik izlenimleri hayaller olarak, resim formunda ortaya çıkmaya başlar; bunlar arasında hiçbir mantıksal bağlantı ve uyum yoktur. Bunlar aynı zamanda kaotik rüyalar denilen bu ikinci tip rüyaların temel sebebidir. Beyincik bütün izlenimleri depolamak zorunda mıdır? Teozofi "hayır" diye cevaplar. Bilgimize ve ideallerimize bağlı olan ve düşünen beyin aktivitesi ve saflık durumu, beyinciğe neyi depolayıp neyi depolamayacağı konusunda emir verir. Saf bir kişide dışarıdan beyinciğe tesir eden bir ahlâk dışı düşünce veya izlenim, onun tarafından dışarıya atılacaktır. Düşünceler ve duygular, beyinciğin tabiatını ve karakterini belirler. Demek kaotik rüyalarından anlıyoruz ki, gizli arzular ve isteklerimizi, gizli tabiatımızı öğrenebiliriz.

3- Sembolik rüyalar veya **ALLEGORİK** (*) rüyalar, düşünen zihnimiz veya ruhumuzdan ve hatta içimizdeki ruhsal Ben'den kaynaklanır. Ama beyincik aldığı mesajları veya resimleri karıştırır; bu nedenle allegorik rüyalar sıklıkla yarı

(*) *Allegorik: Kinayeli, mecazi (Ç.N)*

doğru olmaktadır. Dahası, iki farklı kişi tarafından görülen aynı allegorik rüya iki ayrı anlama gelir. Diyelim ki, iki ayrı insan derin suda yürüdüğünü rüyasında görebilir; bu birisi için mutlu bir sonuç anlamına ve diğeri için tersi anlama gelebilir. Bu tip allegorik rüyalar kadın veya erkeklere çekici gelir ve bunların yorumlarını isterler. Ama bir uyarıda bulunmak gerekmektedir; rüya tasvirçileri olarak kendilerini tanıtanlar ya genellikle sahtekâr ve şarlatandır, ya da rüya bilimini yeterince öğrenmemişlerdir. Bununla birlikte nadir rastlanan ve insan deneyiminin ulaşabildiği, çarpıcı ve tam bir allegori olan, kısa veya uzun bir allegorik rüya çeşidi vardır ve bunun her zaman bir anlamı vardır. Bundan dolayı bu net ve tutarlı allegorik rüyaların yorumlanması için eski kralların görevlileri arasında kutsal ve eğitilmiş bir adam da bulunurdu. Gerçek öğrenci, rüya tasvir etme egzersizlerini sadece kendi rüyaları ile sınırlar.

4- Allegorik rüyalar tutarlı hâle geldikçe ve onları doğru tasvir etmeyi öğrendikçe, kişi kendi rehberliği veya kendilerini ifade edemeyen diğerlerine faydalı olması için gelen bir sonraki tip olan **UYARICI** rüyaları deneyimler. Bunlar allegorik olarak ortaya çıkarlar ve eğer akıllıysak, gerekli olan uyarıyı göz ardı etmeyiz. Eğer rüya durumunda kendimiz veya bize yakın biriyle ilgili olarak bilgiyle lütuflandırıldıysak, bunu saygılı bir şekilde kullanalım. Sevdiğimiz diğer kişiye birleştirici bir yolla bize rehberlik etmesine izin verelim. Allegorik ve uyarıcı rüyalar, astral ışıktaki resimlerle yakından ilgilidir; beyinciğimiz, bu fotoğrafsal kayıttan kesin bir şekilde etkilenmektedir ve bu iki tip rüyanın izi, temel tesir kaynağına kadar sürülebilir.

5- **GERİYE DÖNÜK** rüyalar geçmiş enkarnasyonların olaylarıyla ilgilidir. Beyincik saflaştırıldığında ve Ruhun onu doğrudan etkileyebileceği kadar hassas hâle getirildiğinde, bu çeşit rüyalar oluşur. Ruh'un beyin tarafından bilinmeyen geçmiş deneyimleri beyine izlenimler olarak yüklenir ve biz geçmiş yaşamlarımızın resimlerini veya hatıralarını görürüz. Bu durum, gerçekten de çok nadirdir.

6- **KEHANET** rüyaları, hafızamıza kendi yüksek benliğimizin yaptığı etkiyle oluşur. Bir sezgi gibi son derece kesindirler. Meydana gelecek olan bir olayın net bir resmini görür veya bir ses duyarız. Ancak arzular olmadığında, beyin sakın olduğunda, gönlümüz arkadaşlarımızı

za hizmet etmeye niyetli olduğunda böylesine rüyalar mümkün olabilir. Bunlar son derece nadir meydana gelir ve bir sonraki rüya türü ile doğrudan ilişkilidir.

7- ÜSTATLAR TARAFINDAN GÖNDERİLEN rüyalar, kişi ancak çaba gösterip çalışarak, meditasyon yaparak ve kutsallaştırılmış bir yaşam sürerek inisiyelik yoluna girdiğinde ortaya çıkar. Ancak bundan sonra rüyaların en yüksek tipinin görülmesi mümkün olabilir. "Bilgelik, sık sık rüyalar ve vizyonlarla gelir" ama sadece en yüksek idealler için yaşayan, seven, çalışan kadın ve erkeğe.

UYGULANMASI GEREKENLER

Şimdi konunun pratik kısmını düşünelim: İlk olarak, beyin eğitime ihtiyaç duyar. Düşünen beyin disiplin altına alınmadıkça, onun çalkantılı hâli sakinleşmedikçe ve gizli vibrasyonlara, izlenimlere karşı duyarlı hâle getirilmedikçe; ne Ruh'a verilen öğretileri ne de ruhun kehanetlerini, uyarılarını, deneyimlerini ve allegorilerini hatırlayacaktır. Bizler kaba rüyaları ve kâbusları hatırlarız. Karmaşık ve tutarsız rüyaları kaydederek çünkü beynimiz kabadır ve karmaşa hâlinindedir. Saf yiyecekler, uyuşturuculardan ve alkolden uzak durmak; işin dikkate alınması gereken yönleridir. **Metafizik fikirleri, evrensel düşünceleri, kozmik önerileri çalışarak pozitif olmak; beyin (cerebrum) ve beyincik arasında hızlı ve doğrudan bir alışveriş kanalı açar.**

İkincisi, beyincüğün eğitilmesi üzerinde çalışmaya gerek vardır. Hayattaki konumumuz, mevkimiz ne olursa olsun bazı yaratıcı çalışmalar yapalım ve zihnimizi, düşünmek için kullanalım. Okumak düşünmek değildir, konuşmaları dinlemek düşünmek değildir, fikirlerin tekrarı düşünmek değildir. Ama bunların hepsi düşünmeyi meydana getirmek ve kullanmak için araç demektir. Düşünmek; yüksek, kişisel olmayan düşüncelerde kalındığında yaratıcı hâle gelir. Kişiler ve kişiliklerin değil, evrensel değerlerin üzerinde kalmaya ihtiyaç duyar. Bu, yaratıcı çalışmaya yardım eder ve böylece beyincik (bütün ruhsal izlenimlerin yeri) eğitimini alır. **Psşik gevşeme**, diğer bir gerekli egzersizdir. Bu, zihinden bütün endişeleri, üzüntüyü dışarı atmak ve Ruhsal Ben'de dinlenmektir. Sessiz ve gizlice içimizdeki Ben'le en yüksek ideallerde kalalım; gün içinde yapabildiğimiz sıklıkta düşünme cihazı olan beyni kasten sessizleştirelim; böylece tekrar tazeleniriz. Psşik gevşeme; dinlenmek,

bütün kişisel düşünce ve kaygıları zihinden dışarı çıkarmak, içteki Ben'de, İçsel Tanrı'da ikamet etmek demektir.

Üçüncüsü, asıl gerçek doğadaki bütün süreçlerin sembolik ve allegorik olmasıdır ve bunların öğrenilmesi gerekmektedir. Uyanmak bir semboldür, tıpkı güneşin doğuşu gibi. Yıldızlar semboldür, onların süslediği gökyüzü bir başka semboldür, gökyüzünün mavisini de başka bir semboldür. **Yaşamımızın her fiili bir semboldür;** temizleyen banyo, besleyen yemek, zindeleştiren uyku; bunların hepsi semboldür. Bizi etkileyen manzaralar ve sesler de aynı zamanda semboldür. **Her sembol bizim için bir mesaja sahiptir.** Doğanın bütününü bir şifreye yazılmıştır. Eflâ-tun, evreni bir 12 yüzlü şekil (Dodecahedron)-kuvvetli bir matematiksel sembol olarak düşünmüştü. Biz çivreyleyen her şey bir semboldür; bir ahçı da semboldür, bir bahçıvan da semboldür, bir çöpçü de semboldür, bir bilge de. İlâhî Bilgelik onların neyin sembolü olduğunu öğretir. Vişnu ve Şiva'nın resimleri, Sarasvat ve Minerva'ninkiler sembollerdir. Bunlar kendi güçlü mesajlarını taşıyan mükemmelleşmiş, ölümsüz sembollerdir. **Her birimiz rengimizle, notamızla veya tonumuzla, sayımız ve formumuzla (şeklimizle) birer sembolüz.** "İnsan, kendini bil" denmiştir ama biz kendimizi bilmiyoruz.

Dördüncü olarak, bütün tabiatı bilen, doğadaki şifreyi okuyan, bütün sembollerini çalışmış ve rengin, sesin, sayının ve formun dilini bilenler; bizim günümüzde ve çağımızda da yaşamaktadır ve öğrenmek isteyenlere öğretmektedirler. Kurtuluş, yok olmak demek değildir. Kişinin tabiat içinde ne olduğunu bilerek, doğanın, bir nehir yatağında akan su gibi bir insan üzerinden nasıl aktığını bilerek yaşamaktır. İlk olarak mükemmelleşmiş Üstatların varlığını ve bir gün onlardan birinin öğretmenimiz olacağını irak edelim. Üstatların doğasında ikamet etmeye başladığımızda, özellikle kalbimizi ve zihnimizi saflaştırdığımızda, onlarla irtibata geçeriz. Bazen yüksek rüya konumunda onlarla tanışırız, ama irtibat sağlayan güç safliktir: Gururdan arınmak ve kişisel üzüntülerimiz arasında sakin kalabilmek. Böylesine rüyalar tutkuları öldürür ve ikinci doğuşa hayat verir. Tekrar doğalım ve uyanırken bilgi ile nasıl düşler kuruyorsak, vücut uykudayken de rüyalarından bilip öğreniriz. İçimizdeki rüyacıyı uyandıralım. İçimizde geleceğin Üstadı vardır. Dışta olanı dönüştürelim ve İçsel olanın ışığı önümüzü aydınlatınsın. ■

Theosophical Movement Dergisi, Temmuz 1996 sayısından çeviren: Burak Erker

ÖLÜM PRENSESİ

Stuart TAYLOR

GDDIAYA göre hikâye 1907'de başlar. Eski Mısır'ı inceleyen bir bilim adamı olan Douglas Murray, Kahire'de el falına bakan bir falcıyı ziyaret ettiğinde, falcı kadın, sağ elinin kutsal bir şeye dokunduktan sonra yaralanacağı ve bundan sonra pek çok talih-sizliklerin ve felâketlerin peşini bırakmayacağı konusunda onu uyardı.

Üç yıl sonra Murray, M.Ö.1600 yıllarına dayanan soylu bir prensesin lâhdini ele geçirmiş olan, üstü başı dağınık ve ölümcül derecede hasta bir Amerikalı ile karşılaştı. Murray, lâhitteki yüze baktığında hayatında gördüğü en güzel şey olduğunu düşündü ve Amerikalı ona mumya için makul bir fiyat teklif ettiğinde, şansına inanmadı. Ancak Murray'ın Amerikalıya yazdığı çek asla tahsil edilemedi zira Amerikalı aynı gece yatağında ölmüştü. Murray bu tuhaf rastlantıdan rahatsız oldu fakat buna aldırış etmeden lâhdin Londra'daki evine gemi ile yolanmasını sağladı. Birkaç gün sonra Murray Nil Nehri'nde birkaç arkadaşı ile beraber ördük avında iken tüfeği elinde patladı. Kangrene yakalanan Murray'ın kolu dirseğinin yukarisından kesilmek zorunda kaldı. Böylece üç yıl önce bildirilen bu korkunç kehanet gerçekleşmiş oldu.

Murray daha sonra Londra'ya döndüğünde, evde onu bekleyen şeyle karşılaştığında şok oldu. Daha önce güzelliği ile onu büyüleyen mumyanın yüzü, şimdi çirkin ve doğal bir felâket habercisi gibi görünüyordu.

Murray'ın gazeteci bir bayan arkadaşı, lâhdi ödünç almak istediğinde buna razı olmaksızın da öte âdeta mutlu oldu. Arkadaşının evinde kaldığı kısa süre içinde; kızın annesi merdivenlerden düştü ve öldü, köpekleri kudurdu, nişanlısı nişanı attı, kendisi gittikçe eriyip biten ve teşhis edilemeyen bir hastalığa yakalandı. Arkadaşının ölümünden sonra mumya Murray'e geri döndüğünde artık o, yıkılmış bir adamdı. Mumyanın tarihçesini araştırdığında

onun, Mısırlı Ölüm Tanrısı Amen-Re'nin tapınağındaki soylu bir rahibeye ait olduğu ortaya çıktı. Her kim onun mezarına saygısızlık edecek bir şey yaparsa öleceğini ya da başına felâketler geleceğini bildiren uyarıların, gömülü olduğu yerin duvarlarına kendisi tarafından oyularak kaydedildiği yazılmaktadır. Bu belâli cisimden kurtulmaya can atan Murray, mumyayı British Museum'a sattı, fakat korkunç olayların sonu gelmedi.

Mumya ile ilgili tartışma ve münakaşaların devam etmesi üzerine müze yönetim kurulu, 1912'de New York'taki bir müzede sergilenmek üzere mumyanın gönderilmesine karar verdi. Mumya ile ilgili daha önceden yaşadıkları bütün bu şiddetli tartışmalardan sonra müze yönetim kurulu herhangi bir ihtimali göze alamazdı, böylece mumyayı ilk deniz yolculuğunu yapacak olan saygın ve yeni bir gemiye yüklediler. Ancak mumya hedefine asla ulaşamadı. Çünkü Titanic gemisi bir buzdağına çarptı ve battı.

HİKÂYE GERÇEK Mİ?

1934 yılının Şubat ve Kasım ayları arasında *The Times* gazetesinde yayınlanan makaleler dizisinde farklı bir hikâye anlatıldı. British Museum'un Mısır Uygarlığına ait bölümünün bekçisi olan Bay Ernest Budge, bu tür uğursuz olayların asılsız olduğunu ve bütün bu serüvenlerin tamamen bir "yanlış anlamalar dizisi" olduğunu iddia etti.

O, olayları herkesin yorumladığından oldukça farklı bir şekilde kabul etmekte ve Murray'ın kolunu kaybedişi, Mısırlı falcının kehanetleri gibi örneklerin üstünde durmamaktadır. Aslında Budge, mumyayı misafir odasında sergilemek için ülkeye getirenin Douglas Murray değil, kimliği belirsiz bir gazeteci bayan olduğunu yazmaktadır. Douglas Murray denilen kişi, Bay T.W. Stead ile birlikte, meydana gelen anlaşılabilir doğüstü olaylar dizisinden sonra mumyayı incelemek üzere davet edildiklerinde

olaya dahil oldu.

Mumyanın sahibi, mumyanın evde kaldığı ilk gece misafir odasındaki bütün kırılacak eşyaların harap olduğunu ve mumya üst kattaki odaya taşındığında da aynı şeyin tekrarlandığını iddia etti.

AZAP İÇİNDEKİ RUH

Murray ve Stead lâhdin kapağına baktıklarında, ön tarafta yağlı boya ile tasvir edilmiş rahibenin yüzündeki ifadenin, azap içindeki yaşayan bir ruha ait olduğu sonucuna vardılar. Bu "kaybolmuş ruh"a biraz olsun yardım etmek için Murray ve Stead bir celse yaptılar ve hikâyelerini gazetede yayınladılar. Halktan çeşit çeşit fikirler gelmeye başladı, lâhdin ayak ucuna akşamları leylâklar bırakmak gibi. Sir Ernest Budge, işte tam bu noktada iki hikâyenin birbirine girdiğini ve karmaşanın başladığını anlatıyor.

Murray ve Stead'in hikâyesi yayımlandığı sırada, British Museum'a bir Amen- Re rahibesine ait bir mumya yollandı. Sir Budge, halkın bu iki olayı birbirine karıştırdığını ve Murray ve Stead'in biblo kıran mumyasını, müzeye hediye edilen mumya sandığını anlattı. Makalesinin so-

nunda, Sir Ernest Budge müzedeki mumyanın Titanic'e asla yüklenmediğini iddia etti ve müzenin sorumluluğu altındaki objeleri satmadan veya bağışlamadan önce, Meclis Kararı'nın çıkması gerektiğini ifade etti.

Öyleyse, bu basit bir yanlış anlama mıydı? Anlaşılmaz olayların kesin tarihlerinde pek çok çelişki olduğu için, burada da kesinlikle bir şüphe söz konusudur. Örneğin hikâyenin bir yorumuna göre Murray mumyayı bir Amerikalıdan değil bir Araftan satın almıştı. Hatta bir söylentiye göre Titanic batmadan önce mumya başarırlı bir şekilde gemiden uzaklaştırıldı ve ardında bir felâket zinciri bırakarak Amerika'ya ulaştı. Mumya, daha sonra lâhdi İngiltere'ye geri göndermeye karar veren bir Kanadalı koleksiyoncuya satıldı fakat ST Lawrence Nehri'nde, İrlanda Kraliçesi adlı gemiyle battı.

Sir Ernest Budge mumya hakkındaki ıstırap ve felâket dedikodularına bir son vermek istemiş ve bunun bir söylenti olduğunu bildiren bir hikâye yayınlamış olabilir. Bu hikâye de antik Mısır uygarlığının gizemlerinden biri olarak kalmaya devam edecek gibi görünüyor. ■

*Uri Geller's Encounters Dergisi, Şubat 1997
sayısından çeviren: Aynur Kalyoncu*

• Ruhsal Aktüalite •

YANLIŞ RUH

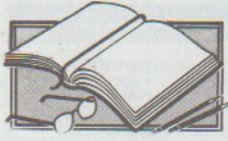
JLÂÇ ve diğer bağımlılık davranışları biçimlerine sebep olan nedir? Birçok araştırmacı ve danışman temel olarak, bağımlılık davranışlarının, fiziksel, duygusal ve toplumsal yanlarına odaklanırlarken, "Bütünlüğe Duyulan Susuzluk" adlı kitabın yazarı olan Christina Grof, bağımlılığın; metafiziksel bir temeli olduğuna inanıyor. "Birçok kişi için alkol veya diğer ilaçların ilk kez tadılması, sahte bir ruhsal deneyim yaratır. Bir taşma, sınırların erimesi, sanki her şeyi yapabirmiş gibi hissetmemizi sağlayan daha büyük bir kuvvet ile bir bağlantı vardır."

Grof'a göre birçok bağımlı, ister kumarbaz ister eroınman olsun, ilk başta hissedilen

genişleme hissine umutsuzca geri dönmeye çabalamaktadırlar. "Ama hem acı hem de komik olan şey," diyor yazar, "kişinin, ruhsal imkânların tadını ilk alıştan sonra, onu gerçek ruhsal deneyim olasılığından çok daha uzaklara çeken bir tür aşağıya inen bağımlılık döngüsüne girmesidir."

Çözüm, diyor Grof, ruhsal yetersizliği; bağımlılıktan kurtulmak için asli bir unsur olarak tedavi etmektir. Bağımlılar bir kez, meditasyon, vahşi doğada yürüyüş veya din gibi araçlar yoluyla "ruhsal susuzluğu doyumaya" başladığında; "iyileşmeleri çok daha sağlama sağlamış" olur. ■

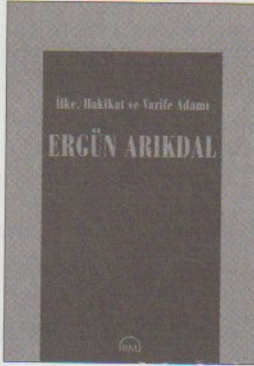
Kaynak: OMNI dergisi, Ekim 1994

KİTAPLAR ARASINDA

İlke, Hakikat ve Vazife Adamı **ERGÜN ARIKDAL**

Kitabın adı

İlke, Hakikat ve Vazife Adamı ERGÜN ARIKDAL

Hazırlayan

BİLYAY Vakfı

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

152 sayfa, 1998

Fiyatı: 900.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Ruhçuluğun ne olduğunu, ne yapmak istediğini, öz yapısının hangi hakikatleri taşıdığını, dünya insanının manevî tekâmülünün hızlanması için nelerin gerektiğini, yayınladıkları eserlerle ve verdikleri konferanslarla aktarmaya çalışan BİLYAY Vakfı kurucusu Ergün Arıkdal, bu ruhsal vazifeyi MTIA Derneği kurucusu Dr. Bedri Ruhselman'ın bıraktığı yerden devralmıştı. Arıkdal, tüm çalışmalarını da-ima Yüce Işığı ve onun icaplarını hedef alarak sürdürdü.

Türk ruhçuluğunda birçok ilk'e imza atan, binlerce insana bilginin ışığını sunan, öğrencilerini bilimsel araştırma disiplini içinde yetiştiren bu büyük insanın tek bir hedefi vardı: "Türkiye'yi gelecekte açığa çıkacak olan Yüce Işık Bilgi'nin merkezi olarak, bu büyük fonksiyonuna hazırlamak."

Otuz yıl süren Dernek ve Vakıf başkanlığı boyunca halka açık soru cevap konferansları ya da ruhsal söyleşiler yapan Arıkdal, onu dinleyenlerle söyleşmekten, onların duygu, düşünce izlenimlerini dinlemekten büyük bir zevk duyardı. Dinleyici kitlesi arasına, 1993'te yayına başlayan Meta FM radyosu izleyicileri de katılmıştı. Ayrıca 1995-1996 yıllarında HBB televizyon kanalında "A'dan Z'ye" programının "Merak Ettikleriniz" köşesinde on ay süre ile tüm Türkiye'ye seslenme imkânını buldu.

Tüm insanların her an yeniye ve yeni bilgilere açık olmasını arzulayan, taassuptan, putlaştırmadan ve dar kafalıktan hiç hoşlanmayan, Yüce Işığın Büyük İnisiyesi Ergün Arıkdal, ruhçuluğun, temiz ve saf bilgiyi alan ve bu bilgiyle yaşamak isteyenlerin ihtiyacını karşılayacak bir gelişim yolu olduğunu, ülkeyi bu tekâmül yolunun odağı olduğunu ama henüz şuurular bulanık olduğu için bunun farkına varmadığını, ülke çapında liyakatimizi ortaya çıkarma sınavlarıyla karşı karşıya olduğumuzu biliyordu.

Eser, Üstat Ergün Arıkdal'ın hayatını kendi ağzından aktarmakta, ayrıca çeşitli konularla ilgili fikirlerini bir derleme hâlinde sunmaktadır. ■